

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ 18/2534

วันศุกร์ที่ 2 สิงหาคม พุทธศักราช 2534

ณ ห้องประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา 09.30 นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเริ่มประชุม 220 คน

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม 243 คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้ไม่มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว

คณะกรรมการัดประชุม

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ได้ทราบข่าวเป็นที่น่าเสียใจว่า ร้อยตรี ประจักษ์ สัจจเวียง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2534 เพื่อเป็นเกียรติแก่ท่านสมาชิกผู้ล่วงลับไปแล้ว ขอเชิญท่านสมาชิกโปรดยืนขึ้นเป็นการไว้อาลัย 1 นาที

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อแสดงความไว้อาลัยเป็นเวลา 1 นาที)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญนั่งครับ

ระเบียบวาระที่ 2 รับรองรายงานการประชุม รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 10/2534 วันศุกร์ที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2534 และครั้งที่ 11/2534 วันศุกร์ที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2534 ซึ่งได้วางไว้ ณ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา เพื่อให้ท่านสมาชิกตรวจสอบก่อนที่จะเสนอให้สภารับรอง ในปรากฏว่ามีท่านผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติมจึงคิดว่าที่ประชุมลงมติรับรองรายงานการประชุมดังกล่าวแล้ว

ระเทียบวาระที่ 3 เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

3.1 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ 265/2535

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ถนนอุทองอิน กท. 10300

3 กรกฎาคม 2534

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงาน

ของคณะกรรมการการปกครอง 1 ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

และสั่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

1. นายโสมก โกคิน	ประธานคณะกรรมการ
2. นายพิศาล มุลศาสตร์สาท	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
3. พลเอก พิจิตร กุลละวณิชย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
4. นายโกเมน ภัทรภิรมย์	5. นายเกรียง สุวรรณวงศ์
6. นายเจริญจิตต์ ณ สงขลา	7. พลเรือโท ประสิทธิ์ ศิวรักษ์
8. นายประเสริฐ นาสกุล	9. พลตรี ปานเทพ สุวรรณานุรักษ์
10. นายไพบูลย์ ช่างเรียน	11. พลโท มุขศักดิ์ นิลข้า
12. ร้อยตำรวจตรี วรณ ชันชื้อ	13. พลโท วศิน ถัสตราภรณ์ ณ อุทยาน
14. นายวิฑูรย์ ตั้งดวงจิตต์	15. พลเรือโท สุรวุฒิ มหารมณี
16. พลเอกฉัตรยา แฉ้วพาลชน	
17. พลเรือเอกชาติ ดีหลุมรวงง	เลขาธิการคณะกรรมการ
18. พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดมาเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

โอสถ โกศลิน

(นายโอสถ โกศลิน)

ประธานคณะกรรมาธิการการปกครอง

รายงานของคณะกรรมการการปกครอง

ตามที่ประชุมสมานัตติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 13/2534 วันศุกร์ที่ 21 มิถุนายน 2534 ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เ็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 5 วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายชนะชัย ประยูรสิน ผู้ชำนาญการด้านการคลังและภาษี สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง
2. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ
3. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 1</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 2</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 3</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 4</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 5</u>	ไม่มีการแก้ไข

(2)

4. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

พลเรือเอก

(ชาติ ศิษุบุตรวงศ์)

เลขาธิการคณะกรรมาธิการ

ร่าง

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่ใ้รับทราบสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 49 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 49 ทวิ ในกรณีที่เป็นกรณีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยมีหรือไม่มีค่าตอบแทน ไม่ว่าราคาที่ตั้งขายกันตามปกติในท้องตลาดของอสังหาริมทรัพย์นั้นจะเป็นอย่างไรก็ตาม ให้เจ้าพนักงานประเมินกำหนดราคาขายอสังหาริมทรัพย์นั้นโดยถือตามราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งเป็นราคาที่ใช้อยู่ในวันที่มีการโอนนั้น”

มาตรา 4 การโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้กระทำไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน ให้เจ้าพนักงานประเมินกำหนดราคาขายอสังหาริมทรัพย์นั้นโดยถือตามราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ใช้อยู่ในวันที่มีการโอนนั้น

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญประธานคณะกรรมาธิการแถลงครับ

นายโลสดี โกศิน (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คณะกรรมาธิการไม่มีการแก้ไขข้อใดเลย เพราะฉะนั้น จึงไม่มีข้อที่
จะต้องกราบเรียนชี้แจง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบขอบคุณ ขอเชิญท่านเลขาธิการ
ดำเนินการครับ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3
ไม่มีการแก้ไข มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 5 ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จบการพิจารณาในวาระที่ 2 ต่อไปนี้
จะเป็นการพิจารณาในวาระที่ 3 กระผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นสมควรประกาศ
ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย
โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรประกาศใช้เป็น
กฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าเห็นสมควรให้ประกาศใช้
เป็นกฎหมายได้

ต่อไป 3.2 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ 321/2534

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ถนนอุทองใน กท. 10300

18 กรกฎาคม 2534

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงาน

ของคณะกรรมการการปกครอง 1 ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

1. นายไอลด โกศิน	ประธานคณะกรรมการ
2. นายพิศาล มูลศาสตราสาร	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
3. พลเอกพิจิตร กุลละวณิชย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
4. นายโกเมน ภัทรภิรมย์	5. นายเคร่ง สุวรรณวงศ์
6. นายเจริญศักดิ์ ณ สงขลา	7. พลเรือโท ประวิทย์ ศิวรักษ์
8. นายประเสริฐ นาสกุล	9. พลตรี ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์
10. นายไพฑูรย์ ช่างเวียน	11. พลโท ภูวงศ์ นิลชาติ
12. ร้อยตำรวจตรี วรรณ ชันชื้อ	13. พลโท วสัน อิศรางกูร ณ อยุธยา
14. นายวิฑูรย์ ตั้งตรงจิตร	15. พลเรือโท สุรวุฒิ มหารมณ
16. พลเอก ศัยยา แผ้วพาลชน	
17. พลเรือเอก ซาดี ตีพรบรจ	เลขาธิการคณะกรรมการ
18. พลเอก ศิริ ทิระพันธุ์	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ

LIRT
Legislative Information Repository of Thailand

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ไอสด โกศล

(นายไอสด โกศล)

ประธานคณะกรรมาธิการการปกครอง

รายงานของคณะกรรมการปกครอง

คณะที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 13/2534 วันศุกร์ที่ 21 มิถุนายน 2534 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการ ปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 5 วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผล ดังนี้

1. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็นคือ นายอารีย์ วงศ์อารยะ อธิบดีกรมที่ดิน และนายสุรพันธ์ สืบเหล่าวบ ผู้อำนวยการกองนิติการ กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย

2. มีสมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน 2 คน คือ นายธรรมบุญ สัตพลี และนายวิชัย โสสุวรรณจินดา

3. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 1

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 2

ไม่มีทางแก้ไข

มาตรา 3

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

กรรมการและเลขานุการ กับผู้อำนวยการสำนักงานกลางประเมิน
ราคาทรัพย์สินเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ"

คณะกรรมการไม่เห็นชอบ ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา 4

มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลัดพลี ขอแปรญัตติแก้ความใน

มาตรา 105 คี (3) 15

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายวิชัย ไทสุวรรณเงินดา ขอแปรญัตติแก้ความใน

มาตรา 105 คี (3) เป็นดังนี้

"(3) รัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤ

เสื่อมเสีย ไม่สมควรให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติของสงวน

นายธรรมบุญ ลัดพลี ขอแปรญัตติแก้ความใน

มาตรา 105 เบญจ (1) และ (2) เป็นดังนี้

"ให้คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์

มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำ

บัญชี กำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ของอสังหาริมทรัพย์เพื่อ

เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวล

กฎหมายนี้ เป็นประจำทุกสองปี

(2) ให้ความเห็นชอบต่อการจัดทำบัญชีกำหนด

Legislative Institutional Repository of Thailand

ราคาประเมินทุนทรัพย์ที่คณะอนุกรรมการประจำจังหวัดเสนอแนะ

เพื่อใช้ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
สำหรับอสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดนั้นหรือในท้องที่หนึ่ง
ท้องที่ใด ในเขตจังหวัดนั้น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติของสงวน
(ส่วนความใน (4) นั้น คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการ
และได้แก้ไขแล้วในมาตรา 105 ฉ และความใน (5) คณะ
กรรมการเห็นด้วยและได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยบัญญัติไว้เป็น (4)
ของมาตรา 105 เบญจ แล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ)

นายวิชัย ไกลสุวรรณจินดา ขอแปรญัตติแก้ความใน
มาตรา 105 เบญจ ไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายบรรณบุญ สัตพลี ขอแปรญัตติแก้ความใน
มาตรา 105 ฉ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

“ให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัดแต่ละจังหวัด
ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานอนุกรรมการ ปลัด-
จังหวัด สรรพากรจังหวัด เกษตรจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด
และอนุกรรมการอื่นผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสามคนซึ่งคณะกรรมการ
กำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์แต่งตั้ง เป็นอนุกรรมการ และให้
เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติของสงวน
(ส่วนคำแปรญัตติประเด็น อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นั้น
คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการและได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติ
พอใจ)
Legislative Institutional Repository of Thailand

นายวิชัย โกล้วรรณจินดา ขอแปรญัตติแก้ความใน
มาตรา 105 ฉ. วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

"ให้มีคณะอนุกรรมการประจำจังหวัดแต่ละจังหวัด
ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานอนุกรรมการ ปลัด
จังหวัด สรรพากรจังหวัด พาณิชย์จังหวัด เกษตรจังหวัด
อุตสาหกรรมจังหวัด และอนุกรรมการอื่นอีกไม่เกินสามคน ที่มีที่
ข้าราชการประจำซึ่งคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์
แต่งตั้ง เป็นอนุกรรมการ และให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเป็น
อนุกรรมการและเลขานุการ"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน
นายธรรมบุญ สัตตผล ขอแปรญัตติแก้ความใน
มาตรา 105 สัตต เป็นดังนี้

"ให้คณะอนุกรรมการประจำจังหวัดมีหน้าที่พิจารณา
กำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อใช้ในทางเรียกเก็บค่าธรรมเนียม
จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับอสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในเขต
จังหวัดนั้นหรือในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดในเขตจังหวัดนั้น เพื่อเสนอ
ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์
และประกาศใช้ต่อไปในวันที่ 1 มกราคมของทุกสองปี"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน
นายวิชัย โกล้วรรณจินดา ขอแปรญัตติแก้ความใน
มาตรา 105 สัตต เป็นดังนี้

"ให้คณะอนุกรรมการประจำจังหวัดมีหน้าที่พิจารณา กำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์เป็นประจำปีเพื่อใช้ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับอสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดนั้นหรือในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดในเขตจังหวัดนั้น เพื่อส่งต่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์"

คณะกรรมการฯ ไม่เห็นด้วย ผู้บัญญัติข้อเสนอ
นายธรรมบุญ ลัดพลี ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา
105 อัญญ เป็นดังนี้

"เมื่อได้มีการประกาศบัญชีกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์สำหรับเขตจังหวัดใดไว้แล้ว ถ้าต่อมาปรากฏว่าราคาซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดของอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดในเขตจังหวัดนั้นแตกต่างจากราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ได้ประกาศกำหนดไว้มาก พอสมควร มากกว่าร้อยละสิบ ให้คณะอนุกรรมการประจำจังหวัดนั้นพิจารณาปรับปรุงบัญชีกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ให้สอดคล้องความเป็นจริงสำหรับท้องที่นั้น เพื่อเสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์โดยเร็ว"

คณะกรรมการฯ ไม่เห็นด้วย ผู้บัญญัติข้อเสนอ
นายวิชัย ไสสุวรรณจินดา ขอแปรญัตติแก้ความใน
มาตรา 105 อัญญ เป็นดังนี้

"หรือผู้ดำเนินการประมูลกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์
 สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี / ผู้ประกอบการตกลงว่าตกลงที่จะซื้อขายกัน
 ตามปกติในท้องตลาดของจังหวัดสงขลาหรือจังหวัดอื่นที่หนึ่งท้องที่ใดใน
 พุทธศักราชปีนั้นแต่ตกลงจากทุกภาคประเมินทุนทรัพย์ที่ได้ประกาศ
 กำหนดแล้วในท้องตลาด / ให้คณะกรรมการบริหาร/ผู้บริหาร/ผู้บริหาร
 หรือกรรมการบริหาร/ผู้ประเมินทุนทรัพย์หรือผู้หนึ่งผู้หนึ่งเพื่อเสนอ
 คำนึงการให้แล้วเสร็จและขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
 กำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์โดยเร็วออกประกาศใช้ในวันที่ 1
 มกราคมของทุกปี

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า ราคาที่ซื้อขายกัน
 ตามปกติในท้องตลาดของจังหวัดสงขลาหรือจังหวัดอื่นที่
 ประเมินทุนทรัพย์ที่ได้ประกาศกำหนดไว้ เฉพาะบางท้องที่
 คณะกรรมการประจำจังหวัดจะพิจารณาปรับปรุงราคาประเมิน
 ทุนทรัพย์เฉพาะสำหรับท้องที่นั้น เพื่อเสนอขอความเห็นชอบจาก
 คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ โดยไม่แก้ไขราคา
 ประเมินทุนทรัพย์ในท้องที่อื่น ซึ่งราคาซื้อขายของจังหวัด
 "ไม่แตกต่างจากราคาประเมินทุนทรัพย์มากนักก็ได้"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้ปฏิบัติของสงวน

ไม่มีการแก้ไข

นายวิชัย ไกลสุพรรณจินดา ขลงปฏิบัติมาตรา

มาตรา 5

106 ไร่

	คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้ประณัติพิพอใจ
<u>มาตรา 6</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 7</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 8</u>		ไม่มีการแก้ไข
	นายชรรวมบุญ ลักพัสี	ขอประณัติไว้
	คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้ประณัติพิพอใจ
<u>มาตรา 9</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 10</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 11</u>		ไม่มีการแก้ไข

4. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงาน

นี้ด้วยแล้ว

พลเรือเอก

(ชาติ ศิษย์บรจง)

เลขาธิการคณะกรรมการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 104 และมาตรา 105 แห่งประมวลที่ดิน และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 104 ในการขอลดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์ ให้ผู้จดทะเบียนเสียค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมโดยคำนวณตามราคาประเมินทุนทรัพย์ตามมาตรา 105 เบื้อง

มาตรา 105 ให้มีคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการปกครองหรือผู้แทน อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน อธิบดีกรมโยธาธิการหรือผู้แทน อธิบดีกรมที่ดินหรือผู้แทน ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสี่คนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานกลางประเมินราคาทรัพย์สินเป็นกรรมการและเลขานุการ"

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 105 ทวิ มาตรา 105 ตริ มาตรา 105 จีตรา เบญจ มาตรา 105 ฉ มาตรา 105 สัตต และมาตรา 105 ยัญญ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

"มาตรา 105 ทวิ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้

มาตรา 105 ตริ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 105 ทวิ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) คาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออก
- (4) เกินคนไว้ความสามารถหรือคนเสมือนไว้ความสามารถ หรือเป็นบุคคล

ล้มละลาย

- (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือคำสั่งซึ่งมีขอด้วยกฎหมาย

ให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่น

เป็นกรรมการแทน

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสอง ให้อุปในตำแหน่งได้เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา 105 จัตวา การประชุมของคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มิเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 105 เบญจ ให้นำคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ของอสังหาริมทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายนี้

(2) ให้ความเห็นชอบต่อการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ที่คณะกรรมการประจำจังหวัดเสนอแนะเพื่อใช้ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับอสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดนั้นหรือในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดในเขตจังหวัดนั้น

(3) วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ตามที่กรมที่ดินขอความเห็น

(4) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์มอบหมายก็ได้ แล้วรายงานต่อคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์

(5) ปฏิบัติกรอื่นตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น

ราคาประเมินทุนทรัพย์ที่คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ได้ให้ความเห็นชอบตาม (2) แล้ว ให้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานที่ดินจังหวัด สำนักงานที่ดินสาขา และสำนักงานเขตหรือที่ว่าการอำเภอหรือที่ว่าการกิ่งอำเภอท้องที่

มาตรา 105 ฉ. ให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัดแต่ละจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานอนุกรรมการ ปลัดจังหวัด สรรพากรจังหวัด และ ผู้ทรงคุณวุฒิ อีกไม่เกินสามคนซึ่งคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์แต่งตั้งเป็นอนุกรรมการ และให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการประจำจังหวัดสำหรับกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นประธานอนุกรรมการ ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมสรรพากร เจ้าพนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร และผู้ทรงคุณวุฒิ อีกไม่เกินสามคนซึ่งคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์แต่งตั้ง เป็นอนุกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานกลางประเมินราคาทรัพย์สินเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

ให้นำมาตรา 105 ทวิ มาตรา 105 ตรี และมาตรา 105 จดมา มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการประจำจังหวัดโดยอนุโลม

มาตรา 105 สัตต ให้คณะกรรมการประจำจังหวัดมีหน้าที่พิจารณากำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อใช้ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับอสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดนั้นหรือในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดในเขตจังหวัดนั้น เพื่อเสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์

มาตรา 105 อัฐจ เมื่อได้มีการประกาศกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์สำหรับเขตจังหวัดใดไว้แล้ว ถ้าต่อมาปรากฏว่าราคาที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดของอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดในเขตจังหวัดนั้นแตกต่างจากราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ได้ประกาศกำหนดไว้มากพอสมควร ให้คณะกรรมการประจำจังหวัดนั้นพิจารณาปรับปรุงราคาประเมินทุนทรัพย์สำหรับท้องที่นั้น เพื่อเสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์โดยเร็ว"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกมาตรา 106 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความใน (1) ของ 7. แห่งบัญชีอัตราค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"(1) มีทุนทรัพย์ ให้เรียกเก็บร้อยละ 2 ของราคาประเมินทุนทรัพย์ เศษของ ร้อยให้คิดเป็นหนึ่งร้อย"

มาตรา 7 ให้คณะกรรมการประเมินทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม และคณะกรรมการประจำจังหวัดซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคง ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์และคณะกรรมการประจำจังหวัดขึ้นใหม่ตามมาตรา 105 และมาตรา 105 ฉ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 8 ในระหว่างที่ยังมิได้มีการประกาศใช้ราคาประเมินทุนทรัพย์ตาม มาตรา 105 เบื้อง สำหรับเขตจังหวัดหรือเขตท้องที่ใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกเก็บค่า ธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามจำนวนทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ที่คณะกรรมการประจำจังหวัดได้กำหนดไว้แล้วสำหรับเขตจังหวัดหรือเขตท้องที่นั้นก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าจำนวนทุนทรัพย์ดังกล่าวเป็นราคาประเมินทุนทรัพย์ ตามมาตรา 105 เบื้อง

มาตรา 9 ค่าของจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราช บัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการ ประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการประเมินทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ให้ เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามราคาประเมินทุนทรัพย์ตามมาตรา 105 เบื้อง แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน หรือตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัตินี้ แต่ไม่บังคับ

มาตรา 10 ในระหว่างที่คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ยังมีได้
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ ให้นำระเบียบกระทรวง
มหาดไทย ว่าด้วยการกำหนดจำนวนทุนทรัพย์ในกรณีทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดิน
พ.ศ. 2530 มาใช้บังคับกับการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์โดยอนุโลมเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือ
แย้งกับบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 11 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการมาธิการแถลงครับ

นายโอสถ โกศิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีท่านสมาชิกผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้กรุณาแปรญัตติและสงวนไว้ 2 ท่าน ฉะนั้นคณะกรรมการขอความกรุณาขอเรียนชี้แจงในตอนที่มีการพิจารณาเกี่ยวกับการแปรญัตติ ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการครับ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 ไม่มีการแก้ไข แต่มีผู้ขอแปรญัตติและขอสงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรานี้มีท่านสมาชิก 2 ท่านขอแปรญัตติ และขอสงวนคำแปรญัตติไว้ คือ อาจารย์ธรรมบุญ ลัดพลี และคุณวิชัย โสสุวรรณจินดา ขอเชิญอาจารย์ธรรมบุญครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ มาตรานี้ เกี่ยวกับการตั้งคณะกรรมการกลางกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ ซึ่งความร่างของรัฐบาลนั้นมี ผู้แทนจากหน่วยราชการต่าง ๆ พอสมควร อย่างความร่างพระราชบัญญัตินี้ มีปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน อธิบดีกรมการปกครองหรือผู้แทน อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน อธิบดีกรมโยธาธิการหรือผู้แทน อธิบดีกรมที่ดินหรือผู้แทน แล้วก็มีผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังหรือผู้แทน แล้วมีปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน รู้สึกว่ามีความเหมาะสมที่ดึงเข้ามา แต่กระผมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญของประเทศไทย เพราะเป็นเรื่องกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดิน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญโดยเฉพาะประเทศไทยเข้าอยู่กับการเกษตร และที่ส่วนใหญ่ของประชากรดูเหมือนจะเป็นเกษตรกร อำนาจที่ส่วนใหญ่ที่มาทำให้รัฐบาลบริหารงาน ได้ดีก็มาจากพวกนี้เป็นส่วนใหญ่ แม้แต่ละหน่วยจะได้รายได้น้อยแต่ช่วยกันรวมกันแล้วมี

นำหนักพอสมควร เพราะฉะนั้นในการประเมินทุนทรัพย์จึงควรจะได้ดูด้วยความรอบคอบ แล้วประกอบด้วยผู้แทนจากหลายหน่วย โดยเฉพาะหน่วยซึ่งเกี่ยวข้องกับโครงการที่งานนี้ของประเทศชาติ ซึ่งกระผมเห็นท่าอย่างหน่วยงานกระทรวงเกษตรฯ และหน่วยงานกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งอย่างกระทรวงเกษตรฯ นั้นมีปัญหา ผมขอยืนยันว่ามีอยู่ในรายงานการประชุมคราวที่แล้ว มีท่านเลขาธิการกระทรวงเกษตรฯ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาเกษตรกรด้วย ในที่นี้ด้วย ได้อภิปรายว่าควรจะมีให้ มีตัวแทนกระทรวงเกษตรฯ ได้เข้าร่วมด้วย เพราะว่าการกระทรวงเกษตรฯ นั้นมีกรมอยู่หลายกรม ที่รับผิดชอบงานด้านนี้ ซึ่งรู้จักพื้นที่ในต่างจังหวัดต่างหาก จากพื้นที่ในเขตเมืองใหญ่ ๆ เพราะฉะนั้นควรที่จะให้ ข้าราชการเป็นแกนด้วยซ้ำ ถ้าหากนอกจากอธิบดีกรมที่ดินหรืออธิบดีกรมอื่น พวกนี้ซึ่งจะต้องรู้ในเรื่องนี้ แต่ก็อาจจะไม่เท่าผู้แทนกระทรวงเกษตรฯ เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้ขอเพิ่มผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เข้ามา ส่วนผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม นั้น ก็เนื่องจากประเทศไทยเรามีเป้าหมายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ มีเป้าหมายที่จะเข้าสู่ระบบนิคม (Nics) คืออุตสาหกรรม หรือแม้ขั้นต้นระหว่างหัวเลี้ยวหัวต่อก็อาจจะเป็นการเกษตร อุตสาหกรรมคือแอกโกรอินดัสตรี (Agro-Industry) ประทานโทษนะครีที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการกระทรวงอุตสาหกรรม ข้าราชการ เพราะถ้าจะปล่อยไป ความถูกต้องตามกรรม ให้โรงงานมาตั้งขึ้นตามชอบใจ ในที่สุดจะเสียผลแก่ประเทศชาติ ต้องแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ มลภาวะ ปัญหาประชากรหนาแน่น ปัญหาแย่งกันทำกิน ปัญหาอาจรังคืดขัดอะไรต่าง ๆ พวกนี้ เพราะฉะนั้นควรจะมีระบบแบบแผนที่ดี คือมีการกระทรวงอุตสาหกรรมเข้าร่วมด้วย ที่จะประเมินทุนทรัพย์กำหนดว่าที่ใดควรจะทำอย่างไร คิดเท่าไร ก็จะได้ให้ทำการจัดระบบการวางผังเมืองที่ดี การจัดระบบอาชีพหรือหารายได้หรือกระจายรายได้ไปสู่ท้องถิ่น ให้เป็นธรรมโดยเหมาะสมยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมจึงน่าจะเข้าไปเข้ามา โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกผู้แทนเหล่านี้ถ้าเข้ามาแต่ประเทศไทย ศิลปินจะให้ความรู้ข้อมูลต่าง ๆ และก็มีกำลังพลที่จะช่วยได้ ไม่ใช่แต่ส่วนกลางแต่ในต่างจังหวัด เขาก็มีอุตสาหกรรมจังหวัด ทุกจังหวัด มีเกษตรจังหวัดมีอะไรต่าง ๆ ทุกจังหวัด เพราะฉะนั้นน่าจะเป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น

รัฐบาลชุดนี้ น่าจะใจกว้างไม่ซีก้าหาญมาเฉพาะแค่นั้น ควรจะเปิดเวทีให้ต่างคนต่างเข้ามาร่วมพัฒนา ประเทศชาติ ยิ่งในปัจจุบันเราต้องการความร่วมมือร่วมกันอย่างเต็มที่ที่จะพัฒนา โดยเฉพาะ ในยุคนี้ที่ รสช. และรัฐบาลปัจจุบันรับผิดชอบอยู่ ก็ควรที่จะให้มีคนเข้ามาช่วยกันมาก ๆ เพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายเฉพาะหน้าของ รสช. โดยเฉพาะการพัฒนาการกินที่อยู่ดี ลดปัญหาความยากไร้ของประชาชน เพราะฉะนั้น เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้ไม่มีเฉพาะเรื่องนี้เท่านั้นที่ผมแปรรูปคดี ต้องการให้มีผล แต่ผมมองไกลไปถึง เรื่องภาษีบำรุงท้องที่ เรื่องปัญหาอาคารชุดที่จะคามเข้ามาเป็นระลอก ซึ่งกระทบกระเทือน ความมั่นคงของประเทศเกี่ยวกับการกินที่อยู่ดีของประเทศ จัดสรรความมั่งคั่งให้แก่ประชาชน แต่ละกลุ่ม ในเรื่องนี้ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมจะเข้ามาได้ตามเป้าหมายที่เราจะเดินเป็นทิศทางที่จะต้องเดินไปตามทางนี้ เพราะฉะนั้นมีคนของเขามาช่วยให้เดิน ไปได้ราบรื่น และไปได้สะดวกก็จะดีกว่าเดินไปแบบเหมือนกับไม่มีเข็มทิศ หรือ หลับตาเดิน หรือว่ามองมูมเดบไปกว่าที่ควรจะเป็น เพราะฉะนั้นอันนี้ผมกราบเรียนไว้แค่นี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิก คุณวิชัย โสสุวรรณจินดา ได้แปรญัตติในมาตรา 105 ไร่ และขอสงวนคำแปรญัตติไว้เช่นเดียวกัน เชิญคุณวิชัยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติขอกราบเรียน หลักการที่ได้เสนอแปรญัตติแก้ไขในมาตรา 105 ว่า หลักการที่ผมเรียนเสนอนั้นมีสำคัญ อยู่ 3 ประการ

ประการที่ 1 นั้นผมเห็นว่าคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ น่าจะเป็นคณะกรรมการที่มีลักษณะประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้เกิดความร่วมมือตอบในการกำหนดราคา เพราะราคาทุนทรัพย์ที่เราจะประเมินขึ้นมา นั้น เป็นราคาซึ่งจะนำไปใช้ในการเก็บภาษีเงินได้หลัก ซึ่งมีลักษณะเป็นการเก็บภาษีในทางเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้น

ราคาที่กำหนดนั้น ก็น่าจะได้อำนาจเงยประโยชน์ที่ผู้ใช้ที่ดิน จะได้รับทั้งทางด้านเกษตรกรรม พาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม ในหลักการขั้นต้นนี้ ประการแรกผมก็เสนอให้แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ โดยให้มีลักษณะองค์ประกอบที่มีตัวแทนจากทั้งกระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรฯ กระทรวงพาณิชย์และกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อจะได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดราคาที่ถูกต้องและเป็นธรรม ตามองค์ประกอบเดิมครบถ้วนปะกาน องค์ประกอบเดิมคณะกรรมการทั้งหมด 11 ท่าน เป็นตัวแทนซึ่งมาจากกระทรวงมหาดไทย 4 ท่าน จากกระทรวงการคลัง 2 ท่าน แล้วจากผู้ทรงคุณวุฒิอีก 4 ท่าน แล้วมีเลขานุการเป็นผู้อำนวยการสำนักงานกลางประเมินราคาทรัพย์สิน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิที่มีการเสนอขึ้นมานั้น แท้ที่จริงก็คือผู้ซึ่งได้รับการเสนอไปจากกระทรวงมหาดไทยนั่นเอง เพราะฉะนั้น องค์ประกอบของคณะกรรมการเดิมก็เท่ากับเป็นคณะกรรมการที่กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดเกือบหมด มีจากกระทรวงการคลังเพียง 2 ท่าน คือผู้แทนจากกรมสรรพากรและผู้แทนจากสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเท่านั้น ซึ่งผมเห็นว่าน่าจะไม่ใช่เพียงพอในเมื่อเราคำนี้ถึงว่า เรื่องที่ดินเป็นเรื่องที่เป็นเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ เราจะปล่อยให้ผู้อยู่ในความรับผิดชอบของคนเพียงกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือกระทรวงใดกระทรวงหนึ่งอย่างที่เคยเป็นมานั้น อาจเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติได้ ถึงขอเสนอแก้องค์ประกอบให้ประกอบด้วยผู้แทนจากกระทรวงต่าง ๆ ให้หลากหลายมากขึ้นแล้วเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศมากขึ้น

หลักการประการที่ 2 ในเรื่องการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ผมเสนอว่าน่าจะต้องเป็นผู้ซึ่งมีข้าราชการประจำ เหตุผลที่สำคัญก็คือ ผู้ทรงคุณวุฒินั้นน่าจะเป็นผู้ซึ่งมีความรอบรู้และชำนาญการ ประกอบอาชีพทางด้านนี้เป็นหลัก เพื่อจะได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมให้ข้อมูล มีส่วนที่จะให้ข้อสังเกต ทักเฝ้าระวัง รวมทั้งมีเงื่อนไขที่จะสามารถนำไปใช้ในการพิจารณาเพื่อกำหนดราคาทุนทรัพย์ได้อย่างเป็นธรรม ซึ่งน่าจะเป็นผู้แทนจากฝ่ายเอกชน เพราะว่ามีทางราชการอยู่แล้วส่วนหนึ่ง ผู้ทรงคุณวุฒินั้นน่าจะเป็นผู้ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจนี้โดยปริยาย เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่าย ทั้งผู้กำหนดราคาและกับผู้มีส่วนได้รับผลกระทบ เพราะฉะนั้นผมถึงเรียน

เสนอว่าผู้ทรงคุณวุฒิควรจะเป็นผู้ซึ่งมีวิชาชีพราชการประจำ แต่ยังคงให้อำนาจรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง อันนี้จะเป็นหลักที่ทำให้คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์สามารถจะพิจารณาได้อย่างรอบด้านและเกี่ยวข้องกับผลกระทบซึ่งจะเกิดขึ้นกับคนกลุ่มต่าง ๆ ได้มากขึ้น

หลักการประการที่ 3 ในเรื่องของเลขานุการ ผมมีความเห็นว่าผู้ซึ่งเป็นเลขานุการนั้นน่าจะเป็นผู้ที่รับผิดชอบต่อเรื่องนี้โดยตรง จึงเรียนเสนอให้ท่านอธิบดีกรมที่ดินมาเป็นกรรมการและเลขานุการ แทนที่จะให้เป็นกรมการลอย ๆ อยู่ในองค์ประกอบคณะกรรมการชุดเดิม เพราะว่อธิบดีกรมที่ดินนั้นท่านต้องรับผิดชอบในเรื่องที่ดินอยู่แล้ว ถ้าท่านไม่ได้มาเป็นเลขานุการเองปล่อยให้ระดับผู้อำนวยการกองมาเป็นกรรมการและเลขานุการ ข้อมูลที่ได้นั้นอาจจะไม่พร้อมมูล เพราะส่วนใหญ่ก็เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกินของจดทะเบียนที่ดิน ราคาที่เป็นราคาซื้อขายก็กำหนดขึ้นเองระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ท่านอธิบดีนั้นควรจะเข้ามารับผิดชอบโดยตรง

หลักการประการที่ 3 เสนอให้เลขานุการนั้นเป็นตัวท่านอธิบดีกรมที่ดินเอง เพื่อจะได้เข้ามารับผิดชอบเรื่องนี้ได้อย่างเต็มที่ ท่านประธานที่เคารพครับ การเสนอแก้ไขในมาตรา 105 นี้ วัตถุประสงค์ของผมนี้ก็เพื่อที่จะให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเศรษฐกิจของประเทศ เรื่องของที่ดินนั้นไม่ใช่เรื่องของการปกครองท้องถิ่น ไม่ใช่เป็นเรื่องเพื่อความสงบเรียบร้อยเท่านั้น แต่เป็นเรื่องซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ต่อเกษตรกร ต่อผู้ลงทุน ต่อผู้ซึ่งลงทุนทำมาค้าขาย และผู้ที่เกี่ยวข้องอีกมาก เราอาจจะได้ยินข่าวอยู่บ่อย ๆ ว่า การใช้ที่ดินนั้นไม่เป็นไปตามประโยชน์ เจตนารมณ์ ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด อาจจะมีการทำลายต้นน้ำลำธาร รุกป่าสงวน จนกระทั่งถึงเกิดปัญหาด้านสภาวะแวดล้อม เพราะฉะนั้นเรื่องที่ดินนั้นควรจะเป็นเรื่องที่หลายฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบและเกี่ยวข้อง คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ แม้ว่าจะจะเป็นเพียงคณะกรรมการที่กำหนดราคาเพื่อคิดค่าธรรมเนียมก็จะเป็นรายได้เข้ารัฐเท่านั้นก็ตาม แต่ผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้นมีผลกระทบต่อหลายด้าน ผมจึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องเสนอบัญญัติในเรื่องนี้ และเห็นว่าควร จะให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เข้ามามีส่วนร่วม

รับผิดชอบด้วย เราจำเป็นต้องให้เรื่องของที่ดินเป็นเรื่องของประเทศชาติอย่างแท้จริง ไม่อยากที่จะให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเพียงกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เท่านั้น เพราะผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้นมากมายเกินกว่าที่เราจะคะเนได้ จึงขอกราบเรียนเสนอ เพื่อให้สมาชิกสภาบันติบัญญัติฯ ได้โปรดพิจารณาด้วยความเป็นธรรม และถ้าเห็นว่าที่ดินเป็นเรื่องที่สำคัญที่แท้จริง ผมเห็นว่าองค์ประกอบที่ผมได้เรียนเสนอนานนั้น น่าจะเป็นองค์ประกอบที่ถูกต้องและมองประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลักและเป็นสำคัญครับ ขอขอบคุณครับท่าน ประธาน

ประธานสภาบันติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายโฮสดี โกติน (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะกราบเรียนในเบื้องต้นก่อนว่า ร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่เข้ามาสู่สภานี้เป็นร่างของรัฐบาลทั้งสิ้น ฉะนั้นการพิจารณาค่าแปรญัตติกิติ ในการพิจารณากฎหมายต่าง ๆ ที่เข้ามาสู่คณะกรรมาธิการการปกครองกิติ คณะกรรมาธิการการปกครองถือหลัก 3 ประการ

ประการที่ 1 คือเรื่องนโยบายของรัฐบาลเป็นหลัก

ประการที่ 2 คือเอาการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผู้จะปฏิบัติตามกฎหมายนั้นว่าจะปฏิบัติได้เพียงไร โดยเหตุนี้คณะกรรมาธิการจึงต้องเชิญเจ้าหน้าที่ผู้ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายนี้คือกรมที่ดินเข้ามาชี้แจงและให้ความเห็นอยู่ตลอดเวลา

ประการที่ 3 คณะกรรมาธิการการปกครองจะพยายามดูแลในเรื่องถือยศำในกฎหมายกิติ เรื่องแบบในกฎหมายกิติ ให้ถูกต้องตามที่ได้มีการบัญญัติไว้ ฉะนั้นถ้ามีเรื่องที่สำคัญแล้ว กรรมาธิการการปกครองมักจะต้องเชิญผู้แทนคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนกระทรวงยุติธรรมหรือผู้แทนกรมอัยการเข้ามาช่วยชี้แจงด้วย สำหรับท่านที่กรุณาแปรญัตติเข้ามานี้ คณะกรรมาธิการการปกครองขอขอพระคุณ เพราะท่านมีส่วนที่เข้ามาช่วยชี้แจงให้กฎหมายนี้เป็นผลดีตามที่ท่านต้องการ แต่อย่างไรกิติ ถ้าในคำแปรญัตตินั้นไม่เข้าในหลักเกณฑ์ 3 ประการตามที่ผมได้กล่าวข้างต้น กรรมาธิการก็มีความจำเป็นต้องมีขอรับคำแปรญัตตินั้น และขอให้ท่าน

มาชี้แจงในที่ประชุมนี้ กระผมอยากทราบเรียนได้ว่า กรรมการธิการการปกครองยืนยันที่ค่อนข้างและให้ความอะลุ่มอล่วยต่อทุกท่านที่แปรญัตติ ดังจะเห็นจากการแปรญัตติของท่านผู้แปรญัตติท่านที่ 1 ที่กล่าวไปเมื่อกี้ ถ้าหากว่ากรรมการการปกครองถือระเบียบเคร่งครัดแล้วท่านไม่มีโอกาสได้เข้ามาแปรญัตติครับ เพราะว่าคำแปรญัตติที่ท่านยื่นให้แก่กรรมการ เมื่อวันที่ 25 มิถุนายนนั้น เรามีแบบฟอร์มอยู่ตอนหนึ่งว่า เรียนประธานคณะกรรมาธิการ และเว้นว่างไว้ ซึ่งท่านควรจะใส่บอกว่า กรรมการการปกครองแต่ท่านก็ไม่ได้ใส่ กรรมการในสภาเรามี 15 ชุด จะเข้าชุดไหนก็ต้องใส่ แต่โดยเหตุที่กรรมการการปกครองถือระเบียบอะลุ่มอล่วย จึงได้รับคำแปรนี้เข้ามาพิจารณา ถ้าหากว่าเป็นการถือระเบียบอย่างเคร่งครัด ก็ต้องส่งเรื่องให้ท่านไปเพิ่มเติมให้ถูกต้อง แต่ก็กะทันเวลาการแปรญัตติ คำแปรญัตติของท่านก็เสียไป อันนี้ผมต้องขอภัยต่อท่านประธานด้วยว่า กรรมการการปกครองอาจจะไม่เคร่งครัดต่อระเบียบ แต่เป็นความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม กรรมการการปกครองจึงรับญัตติการแปรญัตตินี้ไว้พิจารณา

ต่อไปนี้กระผมจะกราบเรียนท่านประธานถึงการตอบคำแปรญัตติ ของท่านทั้งสอง ด้วยเหตุผลอย่างไรกรรมการจึงไม่สามารถรับคำแปรญัตติได้ คำแปรญัตติของท่านมีความสอดคล้องกันอยู่ในตอนต้น คือเรื่องการปรับปรุงคณะกรรมการ ฉะนั้นกระผมจะ ขอกราบเรียนในข้อนี้เสียก่อน แล้วให้ถือว่าเป็นการตอบคำแปรญัตติของท่านทั้งสองคือ เนื่องจากคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ ควรจะประกอบด้วยผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถ ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ อันจะเป็นประโยชน์ในด้าน ข้อมูล ข้อเสนอแนะ แต่ความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ หากจะเพิ่มเติมคณะกรรมการให้มากยิ่งขึ้นตามที่ผู้แปรญัตติได้เสนอไว้ จำนวนคณะกรรมการก็จะมากเกินไปจนความจำเป็น ไม่สะดวกแก่การปฏิบัติงาน และเห็นว่ารายการกรรมการที่ผู้แปรญัตติเสนอมานี้ไม่มีภาระหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้โดยตรง

ต่อไปนี้กระผมจะ ขอตอบคำแปรญัตติสมาชิกท่านที่ 1 กระผมขอกราบเรียนว่า ตามที่ท่านผู้แปรญัตติ ขอให้เพิ่มผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และผู้แทนกระทรวง

อุตสาหกรรมเข้ามาด้วยนั้น เห็นว่ากระทรวงต่าง ๆ ดังกล่าวมิได้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับเรื่อง การประเมินราคาทุนทรัพย์โดยตรง อีกทั้งตามร่างของรัฐบาลก็มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีก ไม่เกิน 4 คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ในทางปฏิบัติหากมีปัญหาเกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับกระทรวงใด โดยเฉพาะ รัฐมนตรีก็อาจจะแต่งตั้งผู้แทนของกระทรวงนั้น ๆ เข้ามาเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ด้วยได้ เห็นว่าการปล่อยทิ้งไว้โดยไม่กำหนดในกฎหมายเช่นนี้ จะเป็นการอำนวยความสะดวกมากกว่าที่จะกำหนดไว้โดยเฉพาะ

สำหรับคำขอของท่านผู้แปรญัตติท่านที่ 2 ภาวะผมคิดว่าขอทราบเรียนว่า การที่ผู้แปร ญัตติขอให้เพิ่มผู้แทนกระทรวงการคลังเข้ามาด้วยนั้น เห็นว่าตามร่างของรัฐบาลได้มีอธิบดีกรม สรรพากรหรือผู้แทน ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของกระทรวงการคลัง เป็นคณะกรรมการอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มผู้แทนกระทรวงการคลังตามที่ผู้แปรญัตติเสนอ การที่ผู้แปรญัตติขอให้เพิ่ม ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ และผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม เข้ามาด้วยนั้น เห็นว่ากระทรวงต่าง ๆ ดังกล่าวมิได้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องการประเมิน ราคาค่าทุนทรัพย์โดยตรง อีกทั้งตามร่างของรัฐบาลก็มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกิน 4 คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ในทางปฏิบัติหากมีปัญหาเกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับกระทรวงใดโดยเฉพาะ รัฐมนตรีก็จะแต่งตั้งผู้แทนของกระทรวงนั้นเข้ามาเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้วยได้ เห็นว่าการ ปล่อยทิ้งไว้โดยไม่กำหนดไว้ในกฎหมายเช่นนี้ จะเป็นการอำนวยความสะดวกมากกว่าที่จะกำหนด ไว้โดยเฉพาะ การที่ผู้แปรญัตติขอให้เพิ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีวิชาชีพข้าราชการประจำเพิ่มเข้ามาเป็น กรรมการด้วยนั้น เห็นว่าบุคคลที่ได้เป็นข้าราชการนั้นไม่ได้อยู่ภายใต้กฎหมายหรือระเบียบ กติกาของทางราชการ ดังนั้นในเรื่องความรับผิดชอบต่อหน้าที่จึงแตกต่างกับบุคคลที่เป็นข้าราชการ ประจำ การที่จะบังคับให้บุคคลที่ไม่มีวิชาชีพข้าราชการประจำมาปฏิบัติงานนั้น อาจเกิดอุปสรรคแก่ การปฏิบัติงานได้ เช่น การไม่มาประชุม เป็นต้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์ธรรมนุญเดวี

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครุฑท่านประธานที่เคารพ ตั้งแต่ผมได้กราบเรียนแล้วว่า ทุกคนในสถานที่อันมีเกียรตินี้ก็ต่างคนต่างมีหน้าที่ช่วยประเทศชาติออกความคิดเห็นให้กฎหมายนี้สมบูรณ์ตามที่ท่านประธานที่เคารพเคยให้หลักการไว้แล้วว่า เรามีหน้าที่ 2 ประการ คือช่วยพิจารณาร่างกฎหมาย แล้วจัดทำรัฐธรรมนูญ ฉะนั้นในการพิจารณา ร่างกฎหมาย กระผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ก็สังเกตเห็นเวลาที่มีค่าของสถานที่เหมือนกัน ถ้าหากจะต้องเสียไป เพราะว่าการอภิปรายหรือการแปรญัตติในเรื่องที่ไม่สำคัญ จึงได้พยายามให้เป็นเรื่องที่เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม เพราะในเรื่องนี้ กระผมขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า มิใช่เป็นเรื่องการโต้ว่าที่ที่เอาชนะแพ้กันด้วยคำพูด แต่เป็นเรื่องเหตุผลสาระสำคัญในเรื่องนี้ และผมจะขอลงประเด็นโดยตรงเลย โดยไม่อ้อมค้อมนะครับ ก็คือ

ประการแรก อย่างที่ทางคณะกรรมการได้ตอบมา ก็เหมือนกับที่ชี้แจงกับผมไว้ในที่ประชุมกรรมการ กระผมถึงต้องกราบเรียนด้วยความเคารพว่าเสียใจที่ต้องสงวนมาพูดในสภาสักครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นหลักฐานให้ได้รับรู้ทั่วกัน ในเรื่องนี้ ถ้าเชื่อว่าทางกรรมการเห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิ 4 คนนี้ เป็นเรื่องที่รัฐมนตรีอาจจะแต่งตั้งเข้ามาได้ โดยเฉพาะผู้แทนกระทรวงเกษตรฯ ก็ดี กระทรวงอุตสาหกรรมก็ดี ถ้าอย่างนั้นก็ควรจะเขียนกฎหมายฉบับอื่นตั้งนี้ด้วยก็ได้ มีประธานเพียงคนเดียว แล้วประกอบด้วยกรรมการ ซึ่งรัฐมนตรีเห็นสมควรแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ถ้าอย่างนั้นก็สะดวกที่สุดเลย เราให้เกียรติรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิได้ทุกอย่าง อย่างในเรื่องนี้ท่านอ้างว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่ว่าด้วยการประเมินราคาทุนทรัพย์ การประเมินราคาทุนทรัพย์ที่เกี่ยวกับการเงิน ท่านลองดูเถอะครับ กระผมขอประธานไทยด้วยความเคารพขอเรียกร้องการปกครองท่านไม่รู้เรื่องบัญชี เรื่องการเงินหรือครุฑ ท่านรู้เรื่องการปกครอง รัฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ไม่เคยเรียนบัญชี ไม่เคยรู้เรื่องการเงิน กระผมกราบเรียนไม่ว่าหลักสูตรมหาวิทยาลัยไหน ในอังกฤษ ในฝรั่งเศส หรือที่ไหนก็ไม่มีการเรียน เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมกราบเรียนตรง ๆ ว่า ถ้าพูดเรื่องการเงินแล้ว กรมสรรพากรท่านนั้นละครับที่พอจะรู้เรื่องบ้าง แต่ก็ไม่รู้เรื่องที่ดินหรือครุฑ เล่าแต่เรื่องจะเก็บภาษีให้ได้มกคตกรมเข้าหมอกยที่รัฐบาล

กำหนดมาเลยที่นี้เอาเท่านั้นเท่านี้ ภาษีประเภทนั้นประเภทนี้ต้องได้เท่านี้ ถ้าได้ขึ้นก็เป็นความชอบ อาจจะได้สายสะพาย ได้เลื่อนขั้น ถ้าไม่ได้ก็อาจจะถูกพิจารณาไปอยู่จังหวัดอื่น ให้คนอื่น เขามาแสดงฝีมือ นี่ละครับ เพราะฉะนั้นในเรื่องกรรมกรผมถึงได้บอกกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ขอให้เป็นการกรรมกรที่เท่าลงถึงดิน ที่รัฐบาลยกเว้นโดยแท้จริง แล้วอย่าปล่อยให้เป็นเรื่องของรัฐมนตรี และในเรื่องนี้เขาแต่งตั้งมาพอสมควรแล้ว ขาดอีกคน 2 คน ก็เต็มเข้าไปซิ ครัย อย่าไปบอกว่าเป็นให้เงินอำนาจหน้าที่รัฐมนตรี จะกลายเป็นห้วงมังกุท้ายมังกร ที่แรกไปโลกไว้ บางตำแหน่ง แต่ตอนหลังของรัฐมนตรีไปแต่งตั้งได้ตามสะดวก ก็เลยกลายเป็นชนมจีนน้ำพริก ผสมชนมจีนน้ำยาในกรรมกรชุดนี้ จะมากลายเป็นในที่สุดพวกมากลากไป จะปกครองโดยไม่ใช่ประชาธิปไตยแต่ปกครองโดยอะไรก็แล้วแต่ที่จะแฝงเข้ามาในแต่ละครั้ง และยังมีรัฐมนตรี เป็นการเมืองเข้ามา แน่นนอนละครับผู้ทรงคุณวุฒิจะเป็นคนอื่นไม่ได้มันลกจากหวัคเนน แล้วหวัคเนนนี่จะเป็นใครก็ได้มันนอกจากคนที่มั่งเงิน หรือมีบารมีทางด้านอื่น ๆ ซึ่งอาจจะไม่รู้เรื่องภาษีที่ดินเลยก็ได้ ไม่รู้เรื่องความต้องการทางอุตสาหกรรม นโยบายอุตสาหกรรมที่จะให้เป็นนิสิตของกระทรวงอื่นเขา หรือทางด้านการเกษตรที่มีความจำเป็นของหน่วยงานเกษตร โดยเฉพาะ เขาจะดูแลในท้องที่เขา ดูที่ว่าคราวหน้าใครจะได้มาเป็น จะขอโรงเหล้าได้อย่างไร ของกรมเสนาบดีไหนได้บ้าง ชาติตั้งอะไรขึ้นมา ในที่คล้ายโศกได้ถึงสว่างไหม เท่านั้นเอง ในเรื่องนั้นก็จะเป็นในรูปเหล่านั้นกันไป เพราะในเรื่องนี้จะกระผมกราบเรียน อย่างที่มีกรมโยธาธิการนี้ท่านลองดูละครับ ผมกราบเรียนด้วยความเคารพและขออภัยต่อท่านด้วย ท่านก็มีหน้าที่ที่จะก่อสร้างอาคารสถานที่ สะพานพุทธจะขยายไหม สะพานพระราม 9 จะทำเองไหม และจุดบ่อน้ำบาดาลที่โหนดี้ แต่เรื่องราคาพื้นที่ที่ดิน อธิบดีกรมโยธาธิการไม่รู้หรือละครับผมกราบเรียนตรง ๆ แล้วมาเป็นได้อย่างไร ท่านบอกเป็นได้โดยเขาว่า เกษตรนี้ไม่รู้เป็นไม่ได้ อุตสาหกรรมไม่รู้เป็นไม่ได้ ผมถึง อันนี้แหละละครับ กลายเป็นไม่รู้อยู่ที่กรมการเท่านั้นเอง ไม่ใช่เรื่องของชาติบ้านเมืองส่วนรวม ไม่ใช่เรื่องของสถานที่ควรจะต้องพิจารณา เพราะฉะนั้นผมถึงได้กราบเรียนด้วยความเคารพว่า เสียใจที่ต้องสงวนมาพูดในอีกครึ่งหนึ่ง เพื่อให้เห็นว่าในเรื่องนี้เป็นเรื่องของประเทศชาติ เรื่องของส่วนรวม การประเมินราคาทุนทรัพย์ที่ดิน

ทั่วประเทศ แล้วเราวัดความจริงกันหรือเปล่าว่าประเทศไทยเรายังไม่ได้เจริญถึงขนาดเลยครึ่ง
 เอาแต่กินที่อยู่ดีครบจตุรปัจจัย ก็ยังหาได้ครบน้อยมาก เต็มวันนี่ประเทศอื่นเขาไปปัจจัย 6 บ้างจ่าย
 7 แล้ว การท่องเที่ยว การศึกษา การแสวงหาความเพลิดเพลินหาความหย่อนใจ มีดนตรีฟัง
 มีอะไรต่ออะไรสถานที่อาหารดี ๆ สำหรับรับประทาน นี่เราก็มีเป็นบางส่วนเท่านั้นเอง
 เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมกราบเรียนว่าการเกษตรสำคัญมากเราต้องได้คนรู้ เราต้องไปรู้พื้นที่
 เกษตรบางแห่ง เวลาที่ถูกรุกกรุกเข้าไป จะกลายเป็นที่โรงงานที่อยู่อาศัยกันไปหมด เกษตรกร
 ต้องหลังไถลเข้าเมือง รัฐบาลก็มากแก้ปัญหาในเมือง ต้องให้จ่ายเงินในเมืองเสียงบประมาณไป
 โดยไม่จำเป็น เพราะฉะนั้นถ้าเราจะสงวนที่ดินเหล่านั้นไว้เป็นการเกษตรต่อไปได้ เราก็ต้อง
 ประเมินราคาที่เหมาะสมให้เขา ไม่มีที่ว่าจะไปประเมินสูงที่สุด ตัวเองก็จะไม่มีแรงที่จะรับแม่แต่
 ภาษีที่ดินภาษีอะไรอื่นต่อไปก็จะรับไม่ได้ และทุนอิทธิพลเงินที่เข้าไปไม่ได้ด้วย ที่ดินจะไม่มี
 อีกหน่อยคนไทยเราจะต้องซื้อข้าวกินจากอเมริกา คิดดูเถอะครับ เราซื้อรถยนต์ก็พออยู่แล้ว
 ถ้าเราไปซื้อข้าวกินอีก เราต้องเป็นเศรษฐีกว่าเขาจะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ . โกลไปนิดนะครับ เอาใกล้ ๆ หน่อย

นายธรรมนูญ สัตพลี : แต่ที่นี้กระผมอยากจะกราบเรียนว่า จำเป็นที่จะต้อง
 มีผู้แทนเกษตรเข้ามา เพราะเรื่องนี้ต้องมองไกลครับท่านประธานที่เคารพ จะมองเฉพาะ
 หน้าค้อนนี้ไม่ได้ ต้องมองอีก 10 ปี 20 ปี ลูกหลานเราจะไม่เลี้ยงเหล่านี้อยู่ จะไม่มีทั้งนา
 ควายจะไม่รู้จักครับ กระผมบอกตรง ๆ เลี้ยวขวา ๆ หรือภาษาอีสาน อ้ายนั่นหาย อ้ายนี้หาย
 ก็ชักจะเพี้ยนแล้ว เพราะคนบางที่ไม่รู้จักควายไปแล้ว จริง ๆ เด็กเล็กบางคนอนุบาลนี้
 ให้ที่ควายนี้อย่างที่ไม่รู้จักครับ ผมกราบเรียนตรง ๆ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : โดยสรุปอาจารย์ยังยืนยันค่าแปงูติติของ
 อาจารย์อยู่ใช่ไหมครับ

นายธรรมนูญ สัตพลี : คือกระผมอยากจะหากล้างความเห็นของกรมการ
 ก่อน ตรงนี้ครับ และอยากจะกราบเรียนว่าไปยังที่กรมการอีกบอกว่าจะเป็นผู้ที่เหมาะสมเข้ามา

กระผมก็พยายามไม่เห็นว่าจะไม่ได้เหมาะสมทางการเงิน แต่หากกระผมเหมาะสมทั้งเรื่องการเกษตร เศรษฐกิจ และเรื่องอนาคตระยะไกลที่เราจะต้องช่วยพัฒนาเกษตรกรเหล่านี้ และถึงกระทรวง อุตสาหกรรมนั้นก็ควรดูกันมา กระผมเห็นว่าจำเป็นต้องไปด้วยกันเหมือนช้างเท้าหน้าช้างเท้าหลัง เมื่อเกษตรกรนี้จะต้องจำใจต้องสละที่ดินออก ยอมให้ประเมินสูง ก็ควรจะต้องประโยชน์ อุตสาหกรรม เพื่อเขาจะได้มาทำอุตสาหกรรมได้บ้าง ไม่ใช่คนอื่นไปทำ เขามีรายได้จากที่หาได้ เป็นปี หาได้จากราคาข้าวเป็นเกวียนให้เขาได้เป็นรายหัวบ้าง คือมาอยู่ทางภาคอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมที่ได้รับก็ควรจะรับเกษตรกรเหล่านี้มา ไม่ใช่เกษตรกรเหล่านี้ต้องหนีไปอยู่ชานา ไปอยู่ใต้หริ่น ไปอยู่สิงคโปร์ และไปถูกเขาปฏิบัติไม่เป็นธรรม เกิดปัญหาเกี่ยวกับรัฐบาล คนของเรา เราไม่ดูให้ดี เพราะอย่างนี้ อย่างตั้งกรรมการนี้เราไม่ไปเผื่อแผ่ดูให้ทั่วถึง เขาต้องไปอาศัยพึ่ง ไปบุญของคนอื่น เพราะฉะนั้นกระผมอยากกราบเรียนเราเลี้ยงพวกนี้ไว้ครับ โดยให้มี อุตสาหกรรมเข้าไปช่วยด้วย ที่อ่างไครควรเป็นที่อุตสาหกรรม คนไทยเข้ามาทำเกษตรกรรมไม่ได้ ควรทำอุตสาหกรรมได้รองรับเขาไว้ นี่ปัญหาที่ผมถือว่าเป็นเรื่องควรดูกันไป แล้วในเรื่องนี้ ก็จะเกี่ยวกับเรื่องตัวเงินด้วย ท่านบอกว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องประเมินทุนทรัพย์ เกษตรกับอุตสาหกรรม เขาว่า พื้นที่อุตสาหกรรมควรจะราคาเท่าไร ต้องสูงกว่าเกษตร เกษตรกรก็เช่นเดียวกัน ที่ไหน ที่ควรทรงเป็นที่ทำการเกษตร ที่ไหนควรปล่อยให้เรากิจปล่อย นี่แหละครับกระผมอยาก กราบเรียน เพราะฉะนั้นโดยเหตุผลกระผมถึงได้บอกว่า ตรงกันแล้ว ตรงกับเป้าหมายรัฐบาล ที่ท่านกรมการว่า จะต้องดูตามนโยบายรัฐบาล นโยบายรัฐบาลไม่ใช่เจ้าหน้าที่ที่ดินมาชี้แจง ในเรื่องนี้ เรื่องนี้เป็นเรื่องของชาติ อย่างน้อยควรจะปลัดกระทรวงมหาดไทยที่รับผิดชอบมา ชี้แจง ตัวรองปลัดฯ หรือใครก็ตาม แล้วอย่างน้อยก็ควรจะเป็นทางปลัดกระทรวงเกษตรฯ ก็ยังได้ หรือกระทรวงอุตสาหกรรมก็ควรจะถามเขาด้วยว่าควรไหม ควรจะเข้ามาร่วมมือกันไหม เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเรื่องระดับชาติ การที่จะบอกว่าจะต้องถือว่ารัฐบาล กระผมเห็นด้วย ทางครึ่ง แต่ว่าสภานี้ก็มีเกียรติพร้อมที่จะและกฎหมายรัฐบาลได้เหมือนกันถ้าสมควร และอันนี้ กระผมอยากจะหักล้างประเด็นเหล่านั้น

ประเด็นสุดท้าย กระทบอยากจะทราบเรียนว่า ผมยังยืนยันที่อยากจะให้มีผู้แทน
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในพื้นที่ที่กระทบกรวเรียนไปแล้วทำไม
ท่านไม่ฟังครับ ไม่ฟังเสียงของกรม ฟังเสียงของเจ้าหน้าที่ราชการบ้างครับ ปลัดกระทรวง
เกษตรฯ ซึ่งเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ด้วย อภิปรายในที่นี้วันนั้น ว่าควรมีผู้แทน
กระทรวงเกษตรฯ ร่วมอยู่ด้วย ท่านก็ยังไม่ฟังว่าวันนั้นและครั้งเป็นเสียงรัฐบาลเหมือนกัน
แต่ที่จริงเป็นปลัดกระทรวงฯ เป็นข้าราชการประจำชั้นผู้ใหญ่ในกระทรวงเกษตรฯ เราไม่ได้
ฟังกัน ผมเลยอยากจะทราบเรียนทบทวนความเข้าใจอีกนิดหนึ่ง แล้วอย่างกระทรวงอุตสาหกรรม
นั้น กรมฯ ได้เห็นจำเป็นอย่างนี้จะต้องมีอย่างแน่นอน เพื่อพัฒนาเข้าสู่ระบบนิคม
หรือแอกโกรอินดัสตรี (Agro-industry) ให้ไทยเราเกษตรนำ้าปากได้ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : สำหรับเรื่องการแปรญัตติ สงวนคำแปรญัตติ
โดยทั่วไปก็มักจะใช้ลักษณะอะลุ่มอล่วยประนีประนอม คือระหว่างท่านกรรมาธิการ ท่านสมาชิก
โดยไม่มีกรรมมติ แต่สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่าที่ดูคำแปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติไว้
ก็เข้าใจว่าเป็นเรื่องความเห็นที่แตกต่างกันแล้วคงยากที่จะประนีประนอมกันได้ เพราะฉะนั้น
ต่อไปนี้ผมจะให้ท่านผู้แปรญัตติสงวนคำแปรไว้ต่ออภิปราย ท่านกรรมาธิการตอบ แล้วเป็นอันว่า
ควรจะจบแล้ว เพราะว่าท่านสมาชิกผู้มีความเห็นที่นี้ก็จะพอใจ หลังจากนั้นก็จะขอมติ
จากที่ประชุม ก็คิดว่าถ้าระเหียบการที่คิดว่าเป็นอย่างนี้ก็จะเรียบร้อยดี เพราะว่าถ้าไม่อย่างนั้น
อภิปรายไปก็ค่อนข้างจะออกนอกเรื่องนิดหน่อย เพราะฉะนั้นในกรณีนี้มีท่านผู้สงวนคำแปร
ญัตติไว้ 2 ท่านด้วยกัน ในมาตรา 105 คืออาจารย์ธรรมบุญ สัตพล มีคุณวิชัย โสภวรรณจินดา
ซึ่งคำแปรญัตติในเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคลที่จะเข้ามาเป็นกรรมาธิการกำหนดราคาประเมิน
ญัตติที่จะเสนอให้ลงมติในที่นี้จะมีทั้งหมดเป็น 3 ญัตติด้วยกัน ญัตติแรก เป็นญัตติสุดท้ายของ
คุณวิชัย ซึ่งขอแปรญัตติแก้ข้อความมาตรา 105 ตามที่ท่านอภิปรายมาแล้ว ญัตติที่ 2
เป็นญัตติของอาจารย์ธรรมบุญ สัตพล ซึ่งแปรญัตติตามที่ท่านอภิปรายมาแล้ว ส่วนญัตติที่ 3

เป็นเรื่องของกรรมาธิการที่ยืนยันให้คงไว้ตามร่างเดิม ผมจะถามผู้คิดแบกก่อนว่า ท่านผู้ใด
เห็นด้วยกับคำแปรญัตติของคุณวิชัย โกลสุวรรณจินดา โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้คิดที่ 2 ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคำแปรญัตติ
ของอาจารย์ธรรมบุญ ลัดพลี โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
ท่านเลขาธิการครับมาตรา 4

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 4 มีการแก้ไข
มีผู้ขอแปรญัตติและมีผู้ขอสงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ในมาตรา 4 มีผู้แปรญัตติและขอสงวน
คำแปรญัตติไว้ 2 ท่านคือ คุณวิชัย โกลสุวรรณจินดา และอาจารย์ธรรมบุญ ลัดพลี ขอเชิญ
ผู้แปรญัตติและสงวนคำแปรท่านแรก คุณวิชัย โกลสุวรรณจินดา แปรญัตติในมาตรา 105 ดรี
(3) เชิญครับ

นายวิชัย โกลสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมได้เสนอ
แปรญัตติในมาตรา 105 ดรี (3) เรื่องเกี่ยวกับการที่รัฐมนตรีจะให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้น
จากตำแหน่ง ซึ่งใน (3) นั้นระบุว่า รัฐมนตรีมีอำนาจจะให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะ
กรรมการชุดนี้ออกได้โดยที่ไม่ได้กำหนดเงื่อนไขใด ๆ ไว้เลย ซึ่งผมเห็นว่า ถ้าหากว่ารัฐมนตรี
นั้นมอดคัตต่อคณะกรรมการก็อาจจะทำให้การดำเนินงานของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งอาจจะ

เป็นข้าราชการประจำ หรืออาจจะเป็นเอกชนบุคคลภายนอกที่มีความตั้งใจจริงตั้งใจที่จะเข้ามาทำงานเพื่อประโยชน์ประเทศชาติ จะต้องมีความประพฤติดี มีคุณธรรม มีคุณงามความดี มีฝีมือถึงขอแปรรูปคดีเพิ่มเติมความวิน (3) ว่า กรณีที่รัฐมนตรีจะให้ออกได้นั้นจะต้องเป็นเฉพาะที่มีความประพฤติเสื่อมเสียไม่สมควรให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ซึ่งข้อความข้อนี้เป็นข้อความที่เปิดโอกาสให้รัฐมนตรีได้ใช้ดุลพินิจได้เต็มที่ ซึ่งไม่น่าที่จะขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่และใช้ดุลพินิจที่ถูกต้องได้ แต่อย่างน้อย รัฐมนตรีก็ควรจะต้องมีเหตุที่จะให้ออกได้ มิเช่นนั้นแล้วรัฐมนตรีซึ่งบางครั้งอาจจะมาจากทางการเมืองอาจจะใช้อำนาจโดยที่คิดว่าตัวเองมีอำนาจที่จะทำได้ แต่ก่อให้เกิดปัญหาต่อกรมการที่จะทำหน้าที่ในการประเมินราคาทุนทรัพย์ ผลที่เกิดขึ้นอาจจะไปประโยชน์หรือเป็นโทษกับคนใดคนหนึ่ง กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือคณะใดคณะหนึ่งได้ ท่านประธานที่เคารพกรรมาการผู้ทรงคุณวุฒินั้นอยู่ในวาระ 3 ปี ตลอดระยะเวลา 3 ปี ที่อยู่ในตำแหน่งก็อาจจะได้ทุ่มเททำงานเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติได้ ผมไม่เห็นด้วยถ้าจะบอกว่ากรรมาการผู้ทรงคุณวุฒิถ้าจะมาจากคนที่ไม่มีข้าราชการแล้วจะไม่มีเวลาการประชุม ผมกลับเห็นว่าคนที่มาจากข้าราชการนั้นแหละครับที่จะไม่มีเวลาประชุม ผมไม่อยากจะยกตัวอย่างว่ากรรมาการตำแหน่งไหนบ้าง ซึ่งบางท่านนั้นมีตำแหน่งจนจำไม่ได้แล้วว่าอยู่ในชุดไหนบ้าง รู้แต่ว่าพอสิ้นเดือนก็มีเบี้ยประชุมมาให้ เวลาที่จะไปประชุมไม่มี เวลาที่จะเตรียมการประชุมไม่มี แต่คนที่อาจจะมาจากภาคเอกชน ผมว่าเขามีเวลาที่จะมาประชุมได้มากกว่า และทุ่มเทได้มากกว่า และเป็นคนที่เกี่ยวข้องได้มากกว่า 3 ปีที่เขาเป็นกรรมาการ เขาอาจจะทำอะไรให้กับประเทศชาติมากมาย แต่ถ้าไม่ตรงกับความต้องการ ของนักการเมืองซึ่งมาเป็นรัฐมนตรีในยุคเลือกตั้ง หรือแม้แต่รัฐมนตรีในยุคไหน ๆ ก็ตาม อาจจะถูกให้ออกได้โดยที่ไม่เป็นขรรวมและก็เกิดผลกระทบ กรรมาการคนอื่น ๆ ซึ่งเป็นข้าราชการก็ยังไม่มีโอกาสที่จะไปได้เสียได้แย่งนโยบายที่มาจากรัฐบาล มาจากรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นผมเห็นความจำเป็นครับ ท่านประธานว่ามาตรา 105 ทวิ (3) นั้นควรจะต้องกำหนดเงื่อนไขว่า กรณีที่รัฐมนตรีจะให้ออกได้นั้นจะต้องมีเงื่อนไขว่าเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียไม่สมควรให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปนั้น มิฉะนั้นแล้วเราจะเปิดโอกาสให้คนดีถูกบังคับ

คนที่ตั้งใจทำงานเพื่อประเทศชาติถูกรังแกได้ ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเพิ่มเติมคำอธิบาย
 นิดหนึ่งในช่วงที่ผมเสนอแปรรูปที่ดินนี้ ผู้แทนจากกรมที่ดินได้บอกว่า กรณีรัฐมนตรีให้ออกนั้น
 ได้กำหนดเอาไว้ในกฎหมายอื่น กฎหมายอื่นส่วนใหญ่จะกำหนดเอาไว้ว่า เป็นรัฐมนตรีให้ออก
 เท่านั้น แต่ผมเองก็ได้แย้งไปว่า กฎหมายหลายฉบับเหมือนกันที่กำหนดว่ารัฐมนตรีให้ออกนั้น
 จะต้องมีเงื่อนไข รัฐมนตรีแต่งตั้งได้ก็จริง ให้ออกได้ก็จริง แต่ต้องมีเงื่อนไข อย่างเช่นกฎหมาย
 ที่เพิ่งผ่านสภานิติบัญญัติฯ ไปเมื่อเดือนเมษายน กฎหมายที่ว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์
 ก็ระบุไว้ว่ากรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งนั้น จะให้ออกต้องมีเงื่อนไขอะไรบ้างที่เป็นการกระทำฝ่าฝืน
 ต่อกฎหมายถึงจะให้ออก อันนี้เป็นกระดุมแดงผู้ซึ่งเจตนาดีต่อประเทศชาติ หวังจะเข้ามา
 ทำงานเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ เพราะฉะนั้นในมาตรา 105 ครี (3) ผมขอยืนยันครับ
 ท่านประธาน ว่าควรจะต้องมีเงื่อนไขกรณีที่รัฐมนตรีจะให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง
 โดยระบุว่าจะต้องมีเหตุ เพราะถ้ามีความประพฤติเสื่อมเสียไม่สมควรให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปเท่านั้น
 ถ้าเป็นเหตุอื่นที่ไม่จำเป็นไม่สมควร ไม่วิให้อำนาจรัฐมนตรีที่จะให้ออกได้ ขอบพระคุณครับ
 ท่านประธาน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายไอลสัด โคคิน (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ

ตามที่ท่านผู้แปรญัตติขอแปรญัตติมานี้ กรรมาธิการก็เห็นในความตั้งใจของท่าน แต่ว่าเมื่อได้
 มีการพิจารณากันแล้วเห็นว่ากฎหมายอีกมากมายหลายฉบับซึ่งไม่ได้บรรยายโดยละเอียดไว้
 เช่นนี้ อย่างที่ท่านขอแปรญัตติ ถ้าหากว่าจะยอมให้ท่านแปรญัตติแล้วจะเกิดปัญหา มาก เพราะ
 จะต้องมีการคำนึงว่า ความประพฤติเสื่อมเสียไม่สมควรปฏิบัติหน้าที่นั้นคืออะไร อาจจะต้องไป
 บัญญัติอีกหลายมาตรา วางกติกอลงมาให้ชัด หรือจะต้องออกเป็นกฎกระทรวง แต่ท่านก็ไม่ได้
 เสนอเรื่องเหล่านี้เข้ามาด้วย เป็นแค่ว่าเสนอข้อความเท่านั้น ถ้าหากว่ายอมให้ท่านแก้แบบนี้แล้ว
 จะเกิดปัญหา เช่นอย่างว่าฯประชุมจะถือว่าประพฤติเสื่อมเสียหรือไม่ หรือว่าได้ความว่าท่าน
 ไปเล่นกอล์ฟ พนันกันหลุมละมาก ๆ นี่ถือเป็นประพฤติเสื่อมเสียหรือไม่ ปัญหาจะเกิดขึ้นมาก

ครับ เพราะฉะนั้นกรมการถึงถือหลักว่ามีกฎหมายอยู่หลายฉบับบัญญัติไว้สั้น ๆ อย่างนี้ว่า รัฐมนตรีให้ลอก ฉะนั้นการทำงานกระแสความคิดว่าท่านที่มาเป็นรัฐมนตรีนั้นท่านเป็นผู้ใหญ่ควรจะให้เกียรติท่านบ้าง ให้ความไว้รังใจท่านบ้าง กระแสความคิดว่าท่านรัฐมนตรีคงจะไม่กล้าทำอะไรที่นอกสู้นอกทาง ฉะนั้นกรมการจึงมีความเสียใจ ไม่อาจจะ รับผิดชอบต่อผู้ดีของท่านได้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า ท่านผู้ใด เห็นด้วยกับคำแปรญัตติของคุณวิชัย โกลสุวรรณจินดา โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับความเห็นของ คณะกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าเห็นด้วยกับความเห็นของ คณะกรรมาธิการ ในมาตราเดียวกันนี้ อาจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความใน มาตรา 105 เบญจ (1) และ (2) ขอเชิญอาจารย์ธรรมนุญครับ

นายธรรมนุญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ ขอแปรญัตติไว้ ประการแรก เกี่ยวกับระบบงานทางธุรกิจ ผมเห็นว่าเรื่องนี้ควรจะตั้งจัดรูปงาน แบบธุรกิจ คือที่เข้าใจคำว่า กำหนดหลักเกณฑ์ของอนุภาคอำนาจครับท่านประธาน คือใน (1) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ ที่นี้กระผมเห็นว่า เนื่องจากเรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่และเป็นนโยบายระดับชาติ และจะต้องกระจายงานไปยังระดับ จังหวัด เรายังไม่ได้มีข้อคิดพลาตบพรองอะไรที่จะเป็นบทเรียน ก็จะต้องพิจารณาทำให้ดีที่สุด ในการนี้กระผมเห็นว่า ถ้าเขียนไว้ดังนี้อาจจะมีความผิดพลาตบพรองทางปฏิบัติงานได้ โดยผ่านการจัดองค์การหรือการบริหารงานธุรกิจ อย่างกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดราคา ประเมิน ถ้ากำหนดราคาประเมินนี้ก็อาจจะกำหนดเป็นราคาแล้วแต่ต้องหน่วยงานที่รับผิดชอบจังหวัด

แต่ละพื้นที่ และในแต่ละเรื่องแต่ละราว ไม่มีระบบงานที่ดี เหมือนอย่างความคิดทางอาญาที่เมื่อก่อน
 กระจัดกระจาย อยู่ตามกฎหมายเรื่องต่าง ๆ เราก็มาร่วมกันขึ้นเป็นประมวลกฎหมาย
 กระผมจึงได้นึกว่าน่าจะดีกว่าใหม่ ถ้าเราจะเติมคำให้เป็นคำว่า กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการ
 ในการจัดทำบัญชีกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ คือจัดเป็นรูปบัญชีขึ้นมา จะได้ศึกษาู้เห็นกัน
 ได้ทั้งส่วนกลางส่วนภูมิภาคและคนยื่นที่มีส่วนได้เสีย ไม่ว่าจะจำเป็นต้องถูกประเมิน แม้แต่ทนาย
 หรือคนที่รับมอบอำนาจมาติดต่อ ก็ควรจะได้ดูได้ง่าย ในรูปบัญชีจัดทำบัญชีเสีย นี้ละครับก็เป็น
 เรื่องของการที่จะช่วยให้งานง่ายขึ้น นี่ประการแรก แล้วต่อมาในคอนท้าย คือเขาบอกกำหนด
 หลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อเรียกเก็บ ก็ไม่ได้บอกเมื่อไรให้กำหนดไป ก็แล้วแต่แต่ละหน่วยจะทำ
 แล้วถ้าทางปฏิบัติอาจจะวางงานไปยังส่วนกลาง ส่วนกลางก็พิจารณาดูเป็นครั้งคราว กระผม
 เห็นว่าอาจจะมีส่วนหาได้ โดยเฉพาะเรื่องประเมินทุนทรัพย์นี้ ผลประโยชน์ไม่ใช่ 5 ล้านบาท
 10 ล้านบาท เป็น 100 ล้านบาท 1,000 ล้านบาท ถึง 10,000 ล้านบาทก็ได้ทั่วประเทศ
 หรือในบางแห่งบางที่บางแปลงเป็น 10,000 ล้านบาทก็มี ผมทราบมาเมื่อวันก่อนจะมีการซื้อ
 ขายกันถึงหมื่นล้านบาท เพราะฉะนั้นก็เป็นเรื่องซึ่งเราจะต้องดูเรื่องนี้ให้รอบคอบ เราควรมี
 อะไรเป็นตัวเกณฑ์ที่ยึดโดยสม่ำเสมอ เรื่องนี้เวลาน่าจะจัดทำ ผมก็เลยขอเคม็ทอนท้ายว่า ในการ
 กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในการจัดทำบัญชี ควรจะทำเป็นประจำทุก 2 ปี คือกำหนดเป็น
 มาตรการเลยว่า ควรทำทุก 2 ปีเป็นประจำ แล้วก็ทางปฏิบัตินั้นหมายความว่าถ้าราคาเปลี่ยนแปลง
 ลดลงไป การทำอย่างนี้ก็ดี กับราษฎร ตีกับส่วนรวมที่ไม่ต้องรีบกระโดดไปทางที่ไม่เป็นจริง และ
 รัฐเองอาจจะรั่วไหลไปเมื่อไม่เป็นจริงแล้ว เช่น ราคาประเมินที่ต้องเก็บจริง ๆ สูงกว่าราคาที่
 ขายได้ อย่างเวลานี้มีที่ดินหลายแห่งที่เงินตั้งทำให้อ่านจซื้อนี้ตกไป ที่กำหนดครุฐบาลผืนทวนอยู่
 จะให้ผืนนี้เป็นจริงกำหนดไปไม่ได้หรือครับ ตอนนี้ขายไม่ออกล้มละลาย บางคนยอมให้ยึด
 เงินประกัน 50 ล้านบาท 100 ล้านบาท เพราะขายไม่ได้ตามราคา อัยว่าแต่สูงกว่าราคา
 ประเมิน ราคาประเมินก็ยังไม่ได้ อ้างราคาประเมินต่างประเทศก็ยังไม่ขึ้นหัว เพราะสูงไป
 เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเรื่องซึ่งกระผมเห็นว่าน่าจะหา และยิ่งถ้ามีการเปลี่ยนแปลงในบางพื้นที่

ในทางที่สูงขึ้นก็ควรทำ และอันนี้เหมือนไม้วัดยาร์ดคลิก (yard stick) ที่จะวัดเจ้าหน้าที่
 ได้ด้วย ถ้าเราไม่เขียนไว้แบบนี้ บางแห่งที่ขึ้นสูงแล้ว แต่ด้วยความคุ้นเคยกันอยู่ และเห็น
 กันอยู่ก็ไม่ประเมินที่สูง เพราะช่วยกัน บางคนอาจจะมีความเห็นอื่น ๆ ไว้ในบางพื้นที่ก็ตรงกัน
 ไว้ไว้ให้ขึ้นสูง แต่ถ้าถือได้ว่าต้องทำทุก 2 ปี ผู้บังคับบัญชาที่สบายใจ ป.ป.ป. จะมาและ
 ก็ไม่ได้เพราะว่าเป็นผู้บังคับบัญชาต้องรับผิดชอบร่วมด้วย เพราะว่ามีอยู่และให้ทำทุก 2 ปี
 ถ้าผู้บังคับบัญชาไม่ทำมา ผู้บังคับบัญชาที่มีความสบายใจที่จะพูดได้เต็มปากว่า เรื่องนี้เป็น
 ความบกพร่องของผู้บังคับบัญชา เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็เป็นเหตุผลเช่นเดียวกับวิน (2)
 ก็เหมือนกัน ให้ความเห็นชอบต่อการกำหนดราคา คณะกรรมการได้เพิ่มคำว่า จัดทำบัญชีกำหนดราคา
 อันนี้ก็เพื่อช่วยให้สบายใจกับผู้บังคับบัญชา ได้มีอะไรตรวจสอบได้ว่าเป็นระบบเสียก็ดี เราจะ
 เห็นได้หลายอย่าง แม้แต่ทางทหารก็สั่งด้วยวาจาบางทีก็รับปฏิบัติ แต่ถ้าให้ดีก็ต้องมีลายลักษณ์
 อักษรตามไปกันไว้ และจะได้ถือเป็นคำสั่งบังคับบัญชาที่ชอบด้วยกฎหมายก็เสียไม่ได้
 เพราะฉะนั้นถ้าทำเอกสารตามไปจะบอกว่า เอ๊ะ ทำไปทำไมก็ออกไปแล้ว เขาทำแล้ว บางครั้ง
 ทำไปอีกไม่เสียหาย เปลืองกระดาษเปลืองน้ำหมึกนิดหน่อย แต่ได้ผลความสบายใจกันก็อาจจะ
 ทำนี้ ก็เป็นเหตุผลอีกประการหนึ่งที่ผมคิดว่า ในการช่วยกันร่างกฎหมายให้มีความสบายใจต่อ
 ผู้ปฏิบัติ ผู้ที่จะบังคับใช้ปฏิบัติตามนั้น ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายโอสถ โกศล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 เรื่องนี้ท่านผู้แปรญัตติขอเพิ่มความใน (1) (2) ว่าจัดทำบัญชีเพิ่มความฯ เป็นประจำทุกสองปี
 ในตอนท้ายของ (1) กรรมาธิการขอกราบเรียนว่า มาตรา 105 แห่ง (1) และ (2)
 หน้าที่ของกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ คือการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการ
 กำหนดราคาทุนทรัพย์ ซึ่งรวมถึงการจัดทำบัญชีราคาประเมินทุนทรัพย์ด้วย ดังนั้นหากมีกฎ
 เพิ่มความว่า จัดทำบัญชี ตามที่ผู้ขอสงวนได้แปรญัตติไว้ จะทำให้มีความหมายเน้นหนักไปใน
 เรื่องการจัดทำบัญชีว่าให้ทำในรูปแบบอย่างไร

เพราะพระราชบัญญัตินี้มุ่งหมายไปถึงเรื่องอัตราค่าที่ดิน การที่ผู้ขอสงวนแปรภูมิต้องให้เพิ่มความจำเป็นประจำทุกสองปีนั้น เห็นว่าจะเป็นการกำหนดเวลาที่แน่นอนจนเกินไป ทำให้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถปรับราคาประเมินทุนทรัพย์ให้เป็นไปตามความเป็นจริงของราคาตลาดได้ ดังนั้น การที่จะกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์เมื่อไร ควรปล่อยให้เป็นไปตามสภาพการณ์ในขณะนั้น ประกอบกับมาตรา 105 แห่งจ (1) ได้ให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ ในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ไว้แล้ว ซึ่งรวมถึงระยะเวลาในการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ว่า จะให้ประกาศใช้เป็นประจำทุกปีหรือก็ให้แจ้งประกาศใช้ใหม่ด้วย โดยเหตุนี้ทางกรมการจึงไม่สามารถรักษาคำแปรภูมิตของท่านผู้แปรภูมิตได้ ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ว่าอย่างไรครับอาจารย์ธรรมบุญ

นายธรรมบุญ สัตพลี : ผมขอความกรุณาตามข้อบังคับ คือขออภิปรายอีกครั้งหนึ่ง ที่ท่านประธานคณะกรรมการได้ชี้แจงมา กระผมก็มีเหตุผลที่จะหักล้าง แล้วมีเหตุผลที่จะสนับสนุนที่ทำให้ไม่ถึงต้องขอแปรภูมิตนี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์ครับ ถ้าอย่างนั้นก็จะเป็นการได้วาทิ ผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกคงเข้าใจแล้ว และอาศัยอำนาจตามข้อบังคับ ถ้าประธานเห็นว่าผู้ใดอภิปรายพอสมควร ประธานจะให้ผู้นั้นหยุดอภิปรายก็ได้ แม้ว่าท่านจะฝ่าฝืน อาจารย์จะอภิปรายอะไรอีกละครับ เพราะว่าผม เข้าใจแล้ว เอาอย่างนี้เพื่อความสบายใจของอาจารย์ เอาอีกนิดหนึ่ง

นายธรรมบุญ สัตพลี : ขอบพระคุณมากครับ กระผมประธานโทษคงไม่ใช่โดยความอะลุ่มอล่วยเป็นอย่างแบพนี้เอง แล้วท่านประธานก็เป็นประธานที่ผมเคารพอยู่ ขอบพระคุณครับ คืออย่างนี้ กระผมอยากจะเป็นให้เป็นการ ไม่ชี้เรื่องของไว้ว่าที่ แต่ที่ว่าท่านกรมการท่านบอกว่ากำหนดค่าที่ดินก็ทำบัญชีแล้ว นี่ละครับคงกินอยู่แล้ว เมื่อทำบัญชีแล้วผมถึงได้ใส่ไว้ทำบัญชี แต่ท่านบอกทำอยู่แล้วไม่ต้องใส่ นี่มาเสียงกันอยู่ตรงนี้นิดเดียว

เท่านั้นเอง ผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกันหลักการที่จะเขียนกฎหมายนี้จะเขียนอย่างไร ถ้าเขียนนอก
ไม่เป็นอะไรเขาทำอยู่แล้ว ถึงไม่เขียนก็ทำอยู่แล้ว แต่เราบอกควรจะเขียนจะได้รู้ว่าให้เขาทำ
นอกไม่จำเป็น ครบถ้วนหมดครบถ้วนถึงแม้จะแพ้โหวตก็ต้องยอมรับ เพราะว่าไม่เข้าใจจริง ๆ
ถ้าจะทำอยู่แล้วก็เสียเลยดีไหมล่ะครับ จะได้สบายใจแก่คนอื่น นี่ประการที่ 1

ประการที่ 2 ผมมีเหตุผลเพิ่มเติมไม่เข้าใจตัวที่ คือเนื่องจากว่าความจริง กระผม
ได้ขอแปรผู้ตัดสินเรื่องอื่น ๆ อีก และทรมารการเห็นด้วยแล้วในหลักการและแก้ไขให้
อย่างไรในเรื่องที่เพิ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และให้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ นั้นล่ะครับ กระผมนึกว่าผู้ทรงคุณวุฒิ
เหล่านั้นก็จะได้มาช่วยทำ แล้วไม่ได้ทำบัญชีอย่างเดียว แต่บัญชีกันนี้ก็คิดเหมือนสมุดที่มาสุม
หลักการที่ท่านจะทำอย่างไร มีหลายเรื่อง ไม่ใช่พอเสร็จแล้วพอมาทำบัญชีก็เกี่ยวกับการเงิน
เท่านั้น เรื่องอื่น ๆ ที่จะทำก็เลยไม่ได้ทำไม่ใช่อย่างนั้น อย่างเรื่องกำหนดควาความประเมิน
จะกำหนดอย่างไรท่านก็ทำไป แต่ทำไปอย่างไรแล้วขึ้นตัวเลขก็ทำเป็นบัญชี สวมอีกทีหนึ่ง
นี่นะครับความหมายอย่างนั้น ไม่ใช่ว่าพอทำบัญชีแล้วอย่างอื่นทำไม่ได้

อีกประการหนึ่ง ประการสุดท้ายก็คือวินเรื่องเป็นเวลา 2 ปีนี้ กระผมฟังท่าน
บอกว่าไม่ควรกำหนดเวลาที่แน่นอนไว้ จะทำให้ไปปฏิบัติลำบากหรืออะไรต่ออะไร ผมกราบเรียน
ตรง ๆ ครับ มีหลักการอยู่อันหนึ่งในเรื่องของที่ราชฎมายื่นคำร้องต่อหน่วยราชการ
ขอคืนนั้นยี่นนี่ เมื่อก่อนเราไม่เคยมีบทบังคับว่าให้ราชการนี้จะต้องพิจารณาภายในกี่วัน
ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วให้ถือว่าเห็นด้วยในคำร้องนั้น เราไม่เคยครับเพราะถ้าราชการต้องเป็น
ราชการ ครบถ้วนแล้วอันตัวไปให้เขา ว่าถ้าภายในภายในกี่วันแล้วไม่อนุญาตถือว่าอนุญาต
นี่มีกฎหมายหลายฉบับล่ะครับก็ว่าต้องอนุญาต เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็เหมือนกัน
ถ้าเราเขียนไว้ว่า ควรจะภายใน 2 ปี แล้วท่านทรมารการบอกเกรงว่าเจ้าหน้าที่จะไม่รู้ไม่ได้
ข้อมูลมา ผมเห็นว่านั่นล่ะครับเป็นจุดที่แสดงว่าเจ้าหน้าที่ที่พอควรจะย้ายได้แล้ว เพราะ
เจ้าหน้าที่ที่เท่านี้คงเหล่านี้ต้องรู้ครับต้องรู้ข้อมูลและต้องสามารถทำได้ และเวลา 2 ปีนี้ไม่ได้ที่
เกินไป ถ้าไม่อย่างนั้นเพียง 3 เดือนทำทีละครั้งก็เดือดร้อนคนอื่นที่พอซื่อที่ได้दनประเมินใหม่

เลยใน 3 เดือน แต่บางแปลงอยู่ในบางพื้นที่ 4 ปียังไม่ประเมินเลยครับ แล้วจะว่าอย่างไรเรื่องปฏิบัติ นี่ละครับปัญหาเวลานี้ในสังคมไทยส่วนใหญ่ที่ รสช. ควรทำ ผมอยากทราบเรียนฝากว่าควรปฏิบัติเหมือนกับว่า ความเดือดร้อนของราษฎรอยู่ตรงจุดนี้มีเหมือนกันที่ถูกเลือกปฏิบัติอะไรที่จะทำให้เลือกปฏิบัติได้แก่เสียเดอะครับ ความยุ่งยากหมดไปเขาจะมีสุขขึ้น ผมก็ทราบเรียนขอบพระคุณตรงนี้จะครับว่าขอฝากไว้ ถ้าท่านจะไหวทก็ไหวทไม่ไหวทก็แล้วแต่คือผมถือว่าเป็นเรคคอร์ด (Record) อยู่ในสภานี้เท่านั้นเองครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะให้ไหวทหรือไม่ให้ไหวทไหวทก็แล้วกัน ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของอาจารย์ธรรมบุญ โปรดยกมือขึ้นครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมวิธีการโปรดยกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าเห็นด้วยกับกรรมวิธีการ ต่อไปเป็นมาตรา 5 ฉ วรรคหนึ่ง อาจารย์ธรรมบุญ สัตพลี ขอแปรญัตติเช่นเดียวกับ คุณวิชัย ไกลสุวรรณจินดา ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความมาตรา 105 ฉ วรรคหนึ่ง มีผู้แปรญัตติสงวนคำแปรญัตติไว้ 2 ท่านในมาตรา 105 ฉ เชิญอาจารย์ธรรมบุญก่อนครับ

นายธรรมบุญ สัตพลี : ขอบพระคุณท่านประธาน อันนี้ก็ถือหลักการใหญ่ นั่นเอง คือว่าเป็นเรื่องผลประโยชน์ของประเทศไทย ในเรื่องคณะกรรมการส่วนกลางนั้น กระผมเห็นว่าควรจะมีผู้แทนกระทรวงเกษตรฯ และผู้แทนกระทรวงยุติธรรมเข้าไปร่วม ผมจะรวบรวมว่า ในเรื่องของจังหวัดนั้นก็ยิ่งจำเป็นใหญ่เพราะใกล้กับพื้นที่ เมื่อสักครู่นี้เรามีกรรมการส่วนกลาง ถ้าจะไปเติมตรงนั้นอย่างเดียว ไม่เติมตรงนี้ก็ไม่ได้ผล คือเหมือนกับหัวใจไม่มีเส้นเลือดมาเลี้ยงถึงปลายเท้า เข้าก็เดินไม่ได้ เพราะฉะนั้นเท้าจะเดินได้ก็หัวใจต้องทำหน้าที่เหมือนกัน ประสานกัน เพราะฉะนั้นเมื่อเรามีผู้แทนกระทรวงเกษตรฯ อยู่ทั้งนั้น เราก็จะต้อง

มาใช้ประโยชน์ท้องถิ่นที่ตรงปลาย คือควรจะมีเกษตรจังหวัดกับอุตสาหกรรมจังหวัดมาเป็น
 อนุกรรมการร่วมด้วย แล้วกระผมได้แปรญัตติไว้อันหนึ่ง อนุกรรมการให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
 ทางคณะกรรมการได้เห็นด้วยแล้วก็แก้ไข ผมก็จะไม่ติดใจตรงนั้นนะครับ เพราะว่าผมพอใจ
 แล้ว แต่ว่ากระผมจะขอโยงมาสักนิด เรายังมีอีกครับถ้าหากเราจะช่วยเหลือกันได้อีก ก็เป็นผู้
 ผู้ทรงคุณวุฒิในด้านอื่น ๆ เพราะฉะนั้นถ้ารับด้วยกันแล้วประโยชน์ของประเทศชาติจะได้รับ
 เต็มเม็ดเต็มหน่วย คือมีตัวแทน เหมือนกับระบบธุรกิจเขาก็มีพ่อค้าส่งพ่อค้าปลีก มีร้านค้าส่ง
 ร้านค้าปลีก โยงกันไปจนถึงผู้บริโภคมือสุดท้าย เพราะฉะนั้นราษฎรก็คือผู้บริโภคมือสุดท้าย
 ถ้าหากทำให้อุตสาหกรรมแบบนี้โดยสมบูรณ์แบบก็จะไปได้โดยราบรื่น ความต้องการของประชาชน
 ในด้านประเมินคุณภาพก็จะเป็นไปโดยถูกต้อง ยุติธรรมและก็เหมาะสม คือตรงตามนโยบาย
 ของส่วนรวม ของรัฐบาลที่จะออกกฎหมายอันนี้ออกมา เพราะฉะนั้นผมจึงได้ให้เต็มไปในรูป
 เดียวกัน เกษตรจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด และด้วยเหตุผลเดียวกัน แต่เพื่อไม่ให้เสียเวลา
 กระผมก็คิดว่าเหตุผลจะออกมาในรูปเดียวกันอีก คือทางคณะกรรมการก็คงชี้แจงอย่างเดียว
 กันอีก แล้วพวกก็คงเป็นงานเดียวกันอีก กระผมคิดว่าเรื่องใหญ่ก็น่าจะแล้ว เรื่องเล็กนี้
 ถ้าไม่เอาหลักการนั้น โดยเฉพาะสำหรับเกษตรจังหวัด อนุกรรมการจังหวัดก็คงหมดปัญหาไม่
 กระผมก็ไม่ติดใจ และขอพระคุณท่านกรรมาธิการที่ให้ผมเต็มเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในตอนท้าย
 ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ในส่วนนี้ไม่ติดใจแล้วจะครับของอาจารย์
 ค่อยไปคุยด้วยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กานเรียนท่านประธานที่เคารพ ข้อคิดเห็น
 ที่ผมเรียนเสนอในกานอภิเษกมา 105 ฉ นั้น ก็เป็นหลักการเดียวกันกับที่แก้ไขในมาตรา
 105 ซึ่งเมื่อมาตรา 105 สภาแห่งนี้ไม่เห็นด้วยกับคำแปรญัตติของผม ด้วยความเคารพใน
 มติของสภา ผมก็ไม่ติดใจในกานขอลงนามตรา 105 ฉ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบคุณครับ ต่อไปมาตรา 105 สัปดาห์มีผู้แปรญัตติและขอสงวนคำแปรญัตติไว้คือ อาจารย์ธรรมบุญ สัตพลี กับคุณวิชัย โสสุวรรณจินดา ขอเชิญอาจารย์ธรรมบุญ สัตพลี ครับ

นายธรรมบุญ สัตพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ ผมธรรมบุญ สัตพลี ประเด็นนี้ก็เช่นเดียวกัน เมื่อประเด็นที่ผมอยากจะทำให้มีการทำบัญชีแล้วก็ออกมาทุก 2 ปี แต่ทางกรมการปกครอง ก้าวจะเป็นการบีบบังคับให้เจ้าหน้าที่ทำแล้วไม่สะดวก แล้วไหนๆไปแล้วไม่เอา 2 ปี แล้วก็ปล่อยไปที่ว่าแล้วแต่จะทำ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ความจริงกระผมแปรไว้เพื่อรับกับอันเมื่อกี้ถ้าทุก 2 ปี จะประกาศเมื่อไร สอดไว้อีกทีหนึ่ง คือประกาศใช้ต่อไปในวันที่ 1 มกราคมของทุก 2 ปี เพราะฉะนั้นถ้าทุก 2 ปีไม่มีแล้ว 1 มกราคมก็หมดความหมายไป ขอบพระคุณครับ ไม่ติดใจครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบพระคุณมากครับ ต่อไปคุณวิชัย มาตรา 105 สัปดาห์

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานที่เคารพครับ หลักการที่ผมเสนอแก้ไขในมาตรา 105 สัปดาห์ ก็เพื่อให้ให้คณะกรรมการประจำจังหวัดได้ใช้เวลาที่แน่นอนในการดำเนินการประเมินทุนทรัพย์ โดยกำหนดว่าน่าจะต้องทำเป็นประจำทุกปี โดยประกาศในวันที่ 1 มกราคม อันนี้จะต่อเนื่องไปมาตราต่อไป แต่ว่าเมื่อได้พิจารณาแล้ว ก็เห็นว่าขนาด 2 ปี ของท่านอาจารย์ธรรมบุญยังไม่ได้รับเลย เพราะฉะนั้น 1 ปี ของผมนี้ก็คงจะยากเหมือนกัน ก็ขอถอนแล้วกันครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ติดใจแล้วนะครับ ต่อไปมาตรา 105 ยัญญ มีผู้แปรญัตติเจ้าเก่าอีก 2 ท่าน อาจารย์ธรรมบุญ สัตพลี แล้วก็ คุณวิชัย โสสุวรรณจินดา เชิญอาจารย์ธรรมบุญก่อนครับ

LIRT

นายบรรณบุญ สัตพลี : ขอบพระคุณครับ อันนี้คงจะต้องขออภิปรายนิดหนึ่ง เพราะว่าคณะหลักกรรมาธิการแล้วมา คือครั้งนี้แหละครับ คอนแอมมีทิวี่อยู่ ที่ผมแปรญัตติให้ ลอดคล้องกับที่แล้วมา เพราะฉะนั้นในคำว่า ัญชี่ ในวรรคต้น กระผมไม่ตั้งใจ ก็ขอผ่านไป มาถึงในเรื่องของที่เขากล่าวว่า ถ้าราคาซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาด ของอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่หนึ่งที่กั๋วที่ใดในเขตจังหวัดนั้นแตกต่างจากราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ได้ประกาศกำหนดไว้ มากพอสมควร นี่แหละครับ ผมเห็นว่ากฎหมายคอนนี้ออกมาในรูปนี้ ประทานโทษอะละครับ ผมไม่อยากจะพูดอะไรมาก แต่รู้สึกเหมือนกับถูกสภานิติบัญญัติฯ เราหน้อย ๆ คล้าย ๆ กับว่าเป็นเรื่องที่เขาคงทำอะไรก็ได้ขอให้ได้ผ่านไ้แต่ละ แล้วถ้าหากปรากฏว่าราคาแตกต่างกันมาก พอสมควร เขาก็จะไปจัดประเมินใหม่ ปรับปรุงใหม่ นี่แหละครับ พอสมควรอยู่แล้ว โทษ คนรับประทานยังไม่เท่ากันเลยครับ คนตัวเล็กตัวพอมกินมากกว่าคนตัววันเยอะเยอะ ยังมีเพลง มาเลย ชื่อเล็กตัวใหญ่ ชื่ออันตัวพอมละไว้ก็เยอะแยะ เพราะฉะนั้น เรื่องนี้เหมือนกันครับ ท่าน พอสมควรนานาจิตต ในท้องที่เดียวกันก็คงตกลงกันยากพอสมควรทำไปแล้วแต่ทั้งบ้านอีก ทางบ้านก็แล้วแต่คนที่เขามาหาที่บ้านอีกจะเกินรูปนั้นไปนะครับท่าน แล้วกันเล็กบ้านใหญ่มีมา สักพอสมควร คนไม่พอสมควรแล้วละครับ เห็นไหมครับท่าน มีทุกด้านเลยพอสมควร ในเรื่อง ของจิตมณูญ์ ผมก็เลยบอกเองง่าย ๆ ได้ไหมละ ประโยชน์กับคนที่เขาจะปฏิบัติแล้วคนควบคุม แล้วคนที่จะถูกปฏิบัติด้วยเขาจะได้อูรู้เรื่องกฎหมายเกี่ยวกับประชาชน ไม่ใช่กฎหมายที่รัฐบาลมุ่ง อยู่ภายในพรรครัฐบาลด้วยกัน แต่ลงมาถึงประชาชน ประชาชนจะต้องมีผลเสียหาย ฝั่งโทษทาง อาญาด้วย ละไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นเลยอยากจะทำให้ตามหลักทั่วไปได้ไหมครับ เรายังจะถือ ร้อยละ 10 เกินกว่าร้อยละ 10 นี้ก็ให้รับให้เกินไป เพราะฉะนั้นถ้าเกินไปถึง 90 เรายังเพิ่งเล็ง ได้ แต่ถ้า 111 - 112 แล้วรับรายงานเข้ามา นี่เขายืนยันคือต้นตัว พวกเหล่านี้ควรจะชี้ได้ ทำงานอยู่ตามท้องถิ่นที่เกี่ยวกับราษฎร เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมให้เดิมไปว่า ให้เกินกว่าร้อยละ สิบ แต่ทางคณะกรรมการเอง ประทานโทษ ผมขอคัดค้านเองก็ได้ ไม่ว่าพอลสมควรเท่าไร พอสมควรก็แล้วกัน เขาทำก็แล้วกัน ผมก็บอก โละ เราจะปล่อยให้เขาทำหรือว่าเป็นสภา

นี่ จะวางเกณฑ์วิธีใหม่ ให้เขาทำอย่างไร เพราะถ้าเป็นผู้แทนราษฎร เขามาทำก็แล้วแต่ละครับ อย่างผมบอก แล้วยแต่หัวคะแนนเขาวิ่งกันเล่น พอสมควรแต่ไหนก็พออย่างเพิ่งขึ้นเลย คือบางที่ พี่ชั้นคนนี่มาซื้อตักหน้าเรา ขึ้นให้เจ็บเลย อะโรยแบบนี้เลือกปฏิบัติได้ ผมจึงได้เติมคำว่า เกินกว่าร้อยละสิบ อย่างน้อยก็เป็นเกณฑ์ เกินแล้วเริ่มรู้สึก รู้หนาว ร้อน เย็น แล้วก็ว่ากัน นี่เป็นเหตุผลครับ ส่วนคำว่า บัญชีกำหนดแล้วให้สอดคล้องตามที่ เป็นจริง นี่ก็หมายความว่า เพื่อรับกับ ร้อยละ 10 คือเสร็จแล้วให้ทำไป แต่ถ้านี่เรื่องบัญชีไม่จำเป็นแล้ว กระผมก็ไม่ตั้งใจ ตัดใจอยู่ตรงเกินกว่าร้อยละ 10 นี่แหละครับ ยะยากจะฟังความเห็นของท่านคณะกรรมการ ให้ที่ประชุมนี้ได้ถูกรับทราบเป็นหลักฐานไว้สักครั้งหนึ่ง แล้วท่านผู้ใหญ่ รัชช. ท่านมานั่งฟัง ท่านก็รับรู้ด้วย นี่เป็นเรื่องทุกข์สุขของราษฎรที่ท่านมีหน้าที่จะต้องรับรู้อยู่ โดยเฉพาะหน้าด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปคุณวิชัยครับ

นายวิชัย โฉมทองจีนดา : ทราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ประเด็นที่ผม ได้เสนอในการแก้วามตรา 105 วรรค เป็นเรื่องของระยะเวลาในการกำหนดการประเมิน ทุนทรัพย์ ซึ่งในร่างของคณะกรรมการนั้น ไม่ได้มีการกำหนดเอาไว้แน่นอนว่าจะมีการ ประเมินทุนทรัพย์กันได้เมื่อไร ตอนที่ผมชี้แจงในการแปรญัตติในคณะกรรมการนั้น ผู้แทน ขาลงกรมที่ดินก็ได้อธิบายว่า ที่เดิมที่ผ่านมานั้น ได้เคยมีคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ให้มีการประเมินทุนทรัพย์และมีการปรับปรุงทุนทรัพย์ แต่ในคณะกรรมการที่ว่ากำหนดขึ้นที่เป็น คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์นั้น เป็นคณะกรรมการซึ่งอาจจะไม่จำเป็นต้องฟัง คำสั่งจากรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นก็จะมีปัญหาว่า เมื่อกรณีให้เห็นสมควรจะเป็นการถืออย่างไร อาจจะตั้งมีคำนิยามเอาไว้ในกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างที่ท่านกรรมการได้เคยพูดถึงประเด็น ข้อความที่ไม่สำคัญเอาไว้ เพราะฉะนั้นผมก็มีความเป็นห่วงว่า ถ้าเราไม่กำหนดหลักเกณฑ์ อะไรไว้บ้าง เพื่อจะให้คณะกรรมการหรือคณะกรรมการได้มีแนวในการดำเนินการ เพื่จะได้กำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ให้ถูกต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงตามที่คณะกรรมการจะ

ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างสม่ำเสมอ เราอาจจะพบกันโดยหากรณีการเลือกที่รักมักที่ชัง บางจังหวัด อาจจะเปลี่ยนแปลงเร็วเกินไป เพราะว่าการรวมการ ชยัน ชัน แข็งมาก บางจังหวัดอาจจะใช้เวลา 5 ปี 10 ปีไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย เพราะอนุกรรมการแต่ละคนนั้นไม่กระตือรือร้น ไม่สนใจในเรื่องการประเมินราคากับกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็น ความจำเป็น ท่านประธาน ที่ควรจะต้องมีกำหนดหลักเกณฑ์เอาไว้ว่า จะให้ประกาศใน ช่วงเวลาไหน มีระยะเวลาเท่าไร แต่ในกรณีที่ย่างคั่งทึ่ซึ่งไม่มีการเปลี่ยนแปลงอัตรามากมาย ก็อาจจะระบุเฉพาะห้องที่มีการเปลี่ยนแปลงเอาไว้เท่านั้น เพราะฉะนั้นก็เป็นการที่ผมเสนอ แปรญัตติในมาตรา 105 ัญญู วรรคสอง โดยระบุว่า ราคาที่ซื้อขายอาจจะมีการประเมิน เฉพาะบางห้องที่มีการเปลี่ยนแปลงมาก บางห้องที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอาจจะไม่จำเป็นต้อง มีการประเมินใหม่ อันนี้ก็เพื่อความสะดวกเพื่อความคล่องตัวในการทำงาน ของคณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการ แต่อย่างไรก็คิดว่าท่านประธาน มาตรา 105 ัญญู นั้นเป็นเรื่องซึ่งต่อเนื่อง จากที่ผมได้เรียนเสนอขอแปรญัตติมาตั้งแต่มาตรา 105 แล้วก็มาตรา 105 เบญจ ซึ่งเรื่องของ ที่ผมเสนอแก้ไขในมาตรา 105 สัตต นั้น กระผมไม่คิดใจไปแล้ว มาตรา 105 ัญญู นี้ก็คง จะไม่คิดใจ แต่ขอกราบเรียนฝากไว้คนเดียวไปยังผู้ซึ่งเกี่ยวข้องว่า วิธีการในการกำหนดราคา ประเมินทุนทรัพย์นั้นควรจะมีความหลักเกณฑ์ที่แน่นอน ซึ่งอาจจะเป็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดย คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ หรือผู้ซึ่งมีอำนาจรับผิดชอบในเรื่องนี้ เพราะ ประโยชน์ที่ได้ ผลกระทบที่ เกิดขึ้นจะมีผลกระทบมากมาย ทั้งประชาชน ทั้ง กง หน่วยงาน ราชการและผู้ซึ่งเกี่ยวข้องที่จะต้องเสียภาษีให้แก่รัฐ ผมขอฝากเอาไว้สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง นำไปพิจารณาด้วย ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณวีรศักดิ์ไม่ตักใจนะครับ หลังจาก ปรึกษารายแล้วในมาตรา 105 ัญญู เหลืออาจารย์ธรรมบุญ ท่านประธานกรรมมาธิการครับ

LIRT

นายโอสถ โกธิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับคำแปรญัตติของท่านสมาชิกเมื่อคืนนี้ คำว่า เรื่องบัญชี หรือบัญชีกำหนด นั้น ท่านไม่คิดใจแล้ว เหลือแต่ตอนต่อไปที่ขอให้เพิ่มความว่า เกินกว่าร้อยละสิบ ให้สอดคล้องตามที่เป็นจริงทางกรรมาธิการเห็นว่าเป็นการกำหนดอัตราที่แน่นอนเกินไป ทำให้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถปรับราคาประเมินทุนทรัพย์ให้เป็นที่น่าพอใจตามความเป็นจริงของราคาตลาดได้ ดังนั้นการที่จะกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์เมื่อไร ควรจะปล่อยให้เป็นที่น่าพอใจตามสภาพการณ์ในขณะนั้น ประกอบกับมาตรา 105 เบื้อง (1) ได้ให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ในการกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ไว้แล้ว ท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้มีท่านอธิบดีกรมที่ดินได้มาร่วมชี้แจงด้วยว่า ควรจะไปตามร่างของรัฐบาล เพราะฉะนั้นทางกรรมาธิการก็ถือหลักอยู่ในหลักทั่วไปของกฎหมายนั้น ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลกระทำการโดยทุจริต เพราะฉะนั้นกรรมาธิการก็ให้เกียรติแก่ทางราชการผู้ด้วยคิดว่ากรมที่ดินจะปฏิบัติตามกฎหมายนี้ได้โดยท่านผู้แปรญัตติไม่ต้องเป็นห่วง ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์ธรรมบุญครับ

นายธรรมบุญ สัตพลี : ขอพระคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นผมอยากจะขอให้ความกระจ่าง คำว่า เกินกว่าร้อยละสิบ นี้ไม่ได้เป็นคำที่เชิงตัวนะครับ ไม่ได้กำหนดตายตัว ท่านกรรมาธิการว่าไม่ กำหนดตายตัว ควรจะปล่อยให้ผู้อยู่ในดุลยพินิจเขา มากกว่าคือพอสมควร เพราะผมว่าเกินกว่าร้อยละ 10 เกินกว่าร้อยละ 10.1 แล้วคนไหนอยากจะทำรายงานก็ได้ หรือจะรอถึง 10.6 หรือ 11 - 12 ให้แน่ใจว่าราคาอยู่ตัวแน่แล้ว แล้วมีแต่จะขึ้นก็ค่อยขอปรับ ไม่ได้ตายตัว อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการที่จะทำได้อยู่แล้ว แล้วก็ท่านบอกว่า กรรมการกลางนั้นที่จะวางหลักเกณฑ์ได้ก็ถูกครับ เหมือนกับผมกราบเรียนแล้ว ถ้าต่อไปรัฐบาลเสนอกฎหมายมาว่า ร่างพระราชบัญญัติอย่างนั้น ๆ ให้รัฐมนตรีไว้รักษาแล้วให้ออกกฎกระทรวงได้ จบแค่นั้น แล้วเราก็ยกมือให้ ให้ไปออกกฎกระทรวงเอาเองอะไรก็ได้ อย่างนั้นหรือครับ หรือว่าควรจะบอกรายละเอียดว่าอย่างไร เพราะฉะนั้นอย่างไร

จะกำหนดหลักเกณฑ์อะไรว่ากี่ขอเติมไปให้พอตีมาวิ่งกันตรงนี้ ไว้กำหนดหลักเกณฑ์อะไร ถ้าไม่มี ขียนตรงนี้ผมไม่ต้องอ่าน ที่นี้ยังเขียนมาเขียนบอกว่า ในเมื่อแตกต่างกันมากพอสมควร กรมการกลางก็จะลำบากใจเหมือนกัน มากพอสมควรนี้เท่าไร ทั้งที่นี้ก็คืนขึ้นมาค่ากันอยู่เรื่อย ๆ ก็อาจจะยังไม่มากพอสมควรต้องรอให้อยู่ตัวแต่ทั้งนี้ 10 ปีไม่มีกระดิกไปไหนเลยนี้ มากพอสมควรแล้ว ผมจะขอปรับได้แล้วสมมุติอย่างนี้ นี่ผลต่างกัน เพราะฉะนั้นคำว่า มากพอสมควร ไปอยู่ในดุลพินิจอันนั้นอีกทีหนึ่ง จึงไม่น่าจะเขียนไว้หลวมอย่างนี้ เท่ากับไปให้ทางนั้นกำหนดได้โดยมากพอสมควร เพราะฉะนั้นถ้าทางนั้นกำหนดได้แล้วไม่พูดอะไรเลย ผมไม่คิดใจ แต่เมื่อมาบอกมากพอสมควร ผมถึงได้บอกว่าการนั้นถ้าจะกำหนดก็ควรกำหนดเมื่อทางนี้ร้องไปว่าเกินกว่าร้อยละสิบแล้ว และเกินกว่าร้อยละสิบไม่ได้ตายตัวที่ผมทราบบเรียน ยืนยันอีกครึ่งหนึ่ง และจะเห็นได้ว่าให้สอดคล้องตามที่เป็นจริง อันนี้ผมจึงกังวลใจอยู่ที่วิ่งกับที่ว่าเกินกว่าร้อยละสิบ และก็ให้ปรับไปตามที่เป็นจริง นี่กระผมอยากทราบเรียนไว้ดังนั้น และ ข้อสำคัญอีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องรัฐบาล กระผมเห็นว่าจะต้องดูแลทุกซอกทุกให้ทั่วถึงที่สุด อย่างที่ว่าคนในพื้นที่แต่ละพื้นที่ไม่เหมือนกัน แม้แต่เชื้อชาติ ศาสนา ก็ยังต่างกัน มีมุสลิม มีลาว มีเขมร มีอะไรต่าง ๆ และมีชายเหนือ ไทยใหญ่อะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ พื้นที่บางพื้นที่ที่ยังยากไว้ บางพื้นที่ก็อุดมสมบูรณ์ บางพื้นที่ก็อยู่ระหว่างพัฒนา เพราะฉะนั้นคำว่า เกินกว่าร้อยละสิบ ก็ยึดหยุ่นพอสมควรแล้ว เปิดกว้างไว้แล้ว แต่ที่ไม่มีนิยาม (Maximum) ไม่ใช่ช่วงยังไม่ทันเปลี่ยนแปลงนายจะเล่นงานเขา นายก็แก่งแย่งวิ่งก็้องเกินกว่าร้อยละสิบ และอันนี้ไม่ยากในทางปฏิบัติด้วย ปัจจุบันสำนักงานสถิติแห่งชาติมีตัวเลข และหน่วยงานต่าง ๆ เกษตรจังหวัด พาณิชย์จังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัดเขาจะมีตัวเลขชี้ให้เห็นว่า เวลาในท้องถิ่นนั้น การเศรษฐกิจ การเกษตร การอะไรต่ออะไรพัฒนาไปอย่างไร เปลี่ยนแปลงอย่างไร เราพอหาตัวเลขได้แน่นอน ไม่เป็นเรื่องลำบาก จะเป็นเรื่องช่วยให้สะดวก แต่อย่างไรก็ตาม ในเรื่องนี้กระผมก็ทราบเรียนไม่แล้วเพื่อไม่ให้เสียเวลา เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อท่านประธานจะไหนก็ได้ก็ไปเรคคอร์ด (Record) ไว้หรืออย่างไรก็เสนอแล้วครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาให้แน่ครับ คิดใจไม่ตกใจ อภิปรายแล้ว
ไม่ตกใจก็ได้

นายธรรมบุญ ลัดพลี : คือกระผมเห็นว่า ถ้าฟังกันเข้าใจแล้ว
ไม่ตกใจหรอกครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ตกใจนะครับ ผ่านไป ขอบคุณมาก
ไม่ต้องไหวต ต่อไปมาตรา 105 อัญญา คุณวิชัย โกลสุวรรณจินดา ขอแปรญัตติและขอสงวน
คำแปรญัตติไว้ ขอเชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โกลสุวรรณจินดา : ขอบคุณครับ มาตรา 105 อัญญา นั้นเป็นเรื่อง
ที่ต่อเนื่องกับมาตรา 105 สัตต เมื่อไม่ตกใจมาตรา 105 สัตต แล้ว มาตรา 105 อัญญา
ก็ไม่ตกใจตามไปด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบคุณมากครับ ต่อไปท่านเลขาธิการ

นายพินิต อารยะศิริ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) :
มาตรา 5 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 6 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 7 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 8
ไม่มีการแก้ไข มาตรา 9 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 10 ไม่มีการแก้ไข และมาตรา 11 ไม่มี
การแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จมกรพิจารณาในวาระที่ 2 ต่อไปนี้
จะเป็นการพิจารณาในวาระที่ 3 ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะสมควรประกาศใช้ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย
โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรประกาศใช้เป็น
กฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าจมนะครับ อันนี้

ขอขอบพระคุณท่านกรรมาธิการ

ต่อไป อ.ช. ร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่...) พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาแล้ว

ที่ 295/2534

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ถนนอุททองใน กท. 10300

11 กรกฎาคม 2534

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
การคมนาคม 1 ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
การเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้
คณะกรรมการการคมนาคมพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

1. พลอากาศเอก ประชุม ฉายศิริ	ประธานคณะกรรมการ
2. นายมหิตล จันทรางกูร	รองประธานคณะกรรมการ
3. พันเอก ณรงค์ กิตติขจร	โฆษกคณะกรรมการ
4. พลอากาศเอก เกริกชัย หาญสงคราม	5. พลอากาศโท ดาวร เกิดสินธุ์
6. นายพรเทพ พรประภา	7. นายไพฑูรย์ สิมปพยอม
8. พลเรือตรี ยรรยง กุลกำริธร	9. พลโท วชิรา สุวิบูล ณ อยุรยา
10. พลอากาศเอก วีระ กิจจาทร	11. พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์
12. พลโท สมพร เต็มทองไชย	13. พลอากาศโท สมศักดิ์ กุลลาดี
14. นายสุชาติ ทอวิฒนกุล	15. พลเรือเอก หัน สกฤษพานิช
16. พลโท อำพน คุณสมุทร	
17. พลโท ยุทธนา คำดี	เลขาธิการคณะกรรมการ
18. นายถิรชัย วุฒิธรรม	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว
จึงกราบเรียนมา เพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลอากาศเอก ประชุม ฉายศิริ
(ประชุม ฉายศิริ)
ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกา

รายงานของคณะกรรมการการคมนาคม

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 14/2534 วันศุกร์ที่ 28 มิถุนายน 2534 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการคมนาคมพิจารณา กำหนดการแบ่ง ญัตติภายใน 7 วันนั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็นคือ นายสวัสดิ์ สัททวิงศ์ รองอธิบดีกรมการบินพาณิชย์ นายชัยศักดิ์ อังคสุวรรณ ผู้อำนวยการกองควบคุม การเดินอากาศ ร้อยโท อูมม สุขศรี นักวิชาการขนส่ง ๑ กองควบคุมกิจการเดินอากาศ นายสมชาย พิพัชรวัฒน์ หัวหน้าฝ่ายนิติการ นายสมศักดิ์ ประภอบแสงสวย นิติกร 3 สำนักงานเลขานุการกรม กรมการบินพาณิชย์ กระทรวงคมนาคม

2. สมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติมีจำนวน 1 คน คือ นายธรรมบุญ ลัดพลี
3. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 1

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 2

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 3

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 4

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา 5</u>	ไม่มีกรแก้ไข
นายธรรมนูญ สัจพลี	ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการมาชิกาวได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา 6</u>	ไม่มีกรแก้ไข
<u>มาตรา 7</u>	ไม่มีกรแก้ไข
<u>มาตรา 8</u>	ไม่มีกรแก้ไข
<u>มาตรา 9</u>	ไม่มีกรแก้ไข

4. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

พลโท ยุทธนา คำดี
(ยุทธนา คำดี)

เลขานุการคณะกรรมการมาชิกาว

ร่าง

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มพินัยม คำว่า "อากาศยานส่วนบุคคล" ระหว่างพินัยม คำว่า "อากาศยานขนส่ง" และคำว่า "อากาศยานต่างประเทศ" ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2521 ดังต่อไปนี้

" "อากาศยานส่วนบุคคล" หมายความว่า อากาศยานซึ่งใช้หรือมุ่งหมายสำหรับใช้เพื่อประโยชน์ในการอันมิใช่เพื่อรับเงินหรือเป็นทางค้า"

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น 1 ทวิ ของ (ก) ของมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2525

" 1 ทวิ โบยอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคล "

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 29 ทวิ มาตรา 29 ครี มาตรา 29 จัตวา และ มาตรา 29 เบญจ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ.2497

"มาตรา 29 ทวิ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้อากาศยานส่วนบุคคลในการเดินอากาศ เว้นแต่จะได้รับการยินยอมจากอากาศยานส่วนบุคคลจากรัฐมนตรี

ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในแบบท้ายใบอนุญาต

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต คุณสมบัติและลักษณะของ ผู้ขออนุญาต อายุใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคล การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาตใช้ อากาศยานส่วนบุคคล แบบใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคล และเงื่อนไขแบบท้ายใบอนุญาต ใช้อากาศยานส่วนบุคคล ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 29 ครี ความในมาตรา 29 ทวิ วรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่อากาศยานขนส่งที่ใช้ในการขนส่งของหรือคนโดยสารอันมิใช่เพื่อพาณิชย์เป็นทางค้าเป็นครั้งแรก และได้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบแล้ว

มาตรา 29 จัตวา โบยอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลที่รัฐมนตรีออกให้สำหรับ อากาศยานส่วนบุคคลลำใด ให้ใช้ได้เฉพาะอากาศยานส่วนบุคคลลำนั้น

มาตรา 29 เบญจ ห้ามมิให้ผู้ใดนำอากาศยานส่วนบุคคลที่การบิน เว้นแต่จะได้ ปฏิบัติตามมาตรา 16 และมีใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลติดไปกับอากาศยานด้วย "

LIRT

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 68 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 16 มาตรา 29 เบียด หรือมาตรา 62 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ"

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 68 ทวิ และมาตรา 68 ครี แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497

"มาตรา 68 ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 29 ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 68 ครี ผู้รับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้แนบท้ายใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลตามมาตรา 29 ทวิ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และในกรณีที่เป็นความผิดเนื่องกันให้ปรับอีกวันละหนึ่งพันบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามที่ถูกต้อง"

มาตรา 8 ผู้ได้รับใบสำคัญจดทะเบียนอากาศยานอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะใช้อากาศยานที่จดทะเบียนไว้เป็นอากาศยานส่วนบุคคล ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลแล้ว ให้ใช้อากาศยานที่ได้จดทะเบียนไว้ในการเดินอากาศต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากรัฐมนตรี

มาตรา 9 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

LIRT

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านประธานกรรมการมีอะไรแถลง
ไหมครับ

พลอากาศเอก ประชุม ฉายศิริ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศฉบับนี้คณะกรรมการได้พิจารณา
เสร็จแล้ว ไม่มีการแก้ไขแต่อย่างใด แต่มีสมาชิกท่านหนึ่งได้ขอแปรญัตติไว้ คณะกรรมการ
จึงได้เรียนเชิญท่านมารับฟังคำชี้แจงและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันแล้ว ท่านสมาชิกผู้ขอแปร
ญัตติพลจิว จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายพันศ อารยะศิริ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
รัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่าง
พระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 2
ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 5 ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 6 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 7 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 8 ไม่มีการแก้ไข และมาตรา 9
ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จบการพิจารณาในวาระที่ 2 ต่อไปนี้
เป็นการพิจารณาในวาระที่ 3 ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรประกาศใช้เป็น
กฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้
ขอขอบพระคุณท่านกรรมาธิการครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ 4 เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ 5 เรื่องที่เสนอใหม่

เนื่องด้วยเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือขอลើงการพิจารณาเรื่องในระเบียบ
วาระที่ 5.1 พิจารณาให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งผู้ที่จะดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการ
กฤษฎีกา ไปต่อท้ายในเรื่องที่ 5.4 ถ้าไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง ผมจะได้ดำเนินการต่อไป

ต่อไปเป็นการพิจารณาใน 5.2 ร่างพระราชบัญญัติการกักเรือ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/11661

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

18 กรกฎาคม 2534

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการกักเรือ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาหารือแล้วให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการกักเรือ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการ และเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2534 ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

· อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการกักเรือ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกักเรือ

เหตุผล

เนื่องจากเรือเดินทะเลที่ให้บริการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศประมาณกว่าร้อยละ 90 เป็นเรือต่างชาติ ซึ่งเจ้าของเรือและผู้ดำเนินงานของเรือเหล่านี้ส่วนมากไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร เมื่อเกิดกรณีที่เจ้าของเรือหรือผู้ดำเนินงานต้องรับผิดชอบแก่บุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะเป็นความรับผิดชอบ ความรับผิดเพื่อละเมิด หรือความรับผิดโดยผลแห่งกฎหมาย บุคคลดังกล่าวก็ไม่สามารถดำเนินการให้เจ้าของเรือหรือผู้ดำเนินงานชำระหนี้หรือชดเชยค่าเสียหายให้แก่ตนได้ เนื่องจากเจ้าของเรือหรือผู้ดำเนินงานไม่มีทรัพย์สินอยู่ในราชอาณาจักร ซึ่งหากนำคดีขึ้นสู่ศาลก็ไม่เกิดประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ ประกอบกับพฤติการณ์ที่ตนเองเดียวกันนี้ เจ้าหน้าที่ในต่างประเทศสามารถฟ้องร้องเจ้าของเรือไทยหรือผู้ดำเนินงานต่อศาลในประเทศของตนได้ สมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกักเรือ ให้อำนาจศาลสั่งกักเรือที่เป็นของลูกหนี้ หรือลูกหนี้เป็นผู้ครอบครองเพื่อให้เพียงพอที่จะเป็นประกันการชำระหนี้สินมีมูลมาจากสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือนั้นได้ ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองเจ้าหน้าที่ในราชอาณาจักรไม่ให้เสียเปรียบ เจ้าของเรือหรือผู้ดำเนินงานต่างชาติโดยไม่เป็นขรรวมจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การกักเรือ

พ.ศ.

.....

.....
 โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกักเรือ

.....
 มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการกักเรือ พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"เรือ" หมายความว่า เรือเดินทะเลที่ใช้ในการขนส่งของหรือคนโดยสารทางทะเล
 ระหว่างประเทศ

"สิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือ" หมายความว่า สิทธิเรียกร้องอันเกิดจาก

(ก) ความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุ
 มาจากเรือหรือการดำเนินงานของเรือ

(ข) การช่วยเหลือกู้ภัยทางทะเล

(ค) สัญญาเกี่ยวกับการใช้ เช่า เช่าซื้อ หรือยืมเรือ การให้บริการบรรทุกหรือ

สัญญาอื่นที่ตนเองเกี่ยวข้อง

(ง) สัญญาเกี่ยวกับการรับขนของทางทะเลที่มีการออกใบตราส่ง

(จ) การเฉลี่ยความเสียหายทั่วไป ในกรณีที่เจ้าของเรือ ผู้ขนส่ง และเจ้าของของที่บรรทุกมาในเรือ นั้น มีหน้าที่ต้องชดเชยค่าเสียหายให้แก่เจ้าของทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหายจากการกระทำโดยเจตนาด้วยความจำเป็นตามสมควรเพื่อความปลอดภัยร่วมกันของเรือ และของที่บรรทุกมาในเรือ นั้น หรือต้องชดเชยค่าเสียหายที่ได้เสียไปด้วยความจำเป็นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ร่วมกัน ของทุกฝ่ายหรือเพื่อความปลอดภัยร่วมกันของเรือและของที่บรรทุกมาในเรือ นั้น ทั้งนี้ เมื่อมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือสัญญาระหว่างคู่กรณีกำหนดความรับผิดชอบในเรื่องนี้ไว้

(ฉ) การสูญหายหรือเสียหายอันเกิดแก่ทรัพย์สินที่บรรทุกมาในเรือ

(ช) การให้บริการลากจูงเรือไม่ว่าโดยวิธีใด

(ฌ) การให้บริการนำร่อง

(ฉ) การจัดหาของหรือวัสดุใด ๆ เพื่อให้ใช้ในการดำเนินงานของเรือหรือการซ่อมบำรุงเรือ

(ญ) การค่อ ซ่อม หรือจัดเครื่องบริภัณฑ์ให้แก่เรือ หรือค่าธรรมเนียมการใช้เรือ

(ฎ) การให้บริการของท่าเรือ หรือค่าภาระหรือค่าบริการในการใช้ท่าเรือ

(ฏ) ค่าจ้างขนของเรือลงเรือหรือขึ้นจากเรือ

(ฐ) ค่าจ้างนายเรือหรือคนประจำเรือ

(ฑ) ค่าใช้จ่ายของเรือที่นายเรือ ผู้เช่าเรือ ตัวแทน หรือผู้ส่งของได้ทวงจ่ายไปแทนเจ้าของเรือหรือผู้ครอบครองเรือ

(ฒ) ข้อพิพาทเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในตัวเรือ

LIRT

(ณ) ข้อพิพาทระหว่างเจ้าของรวมเกี่ยวกับการครอบครอง การใช้เรือหรือรายได้จากเรือ

(ค) การจำนองเรือ

“เจ้าหนี้” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแต่งตั้งให้ปฏิบัติความตามพระราชบัญญัตินี้

“ศาล” หมายความว่า ศาลแพ่ง ศาลแพ่งธนบุรี และศาลจังหวัด

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ภายใต้อำนาจมาตรา 5 และมาตรา 6 ก่อนฟ้องคดีต่อศาลไม่ว่าลูกหนี้จะมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรหรือไม่ก็ตาม เจ้าหนี้ซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรอาจขอให้ศาลสั่งกักเรือลำหนึ่งลำใดที่เป็นของลูกหนี้หรือลูกหนี้เป็นผู้ครอบครอง เพื่อให้เพียงพอที่จะเป็นประกันการชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือนั้นได้ โดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลที่เรือซึ่งเจ้าหนี้ขอให้สั่งกักอยู่หรือจะเข้ามาอยู่ในเขตศาล

มาตรา 5 เจ้าหนี้อาจให้ศาลสั่งกักเรือที่ลูกหนี้เป็นผู้ครอบครองแต่มีได้เป็นของลูกหนี้ได้ ถ้าเหตุแห่งสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือเกิดจากเรือหรือธุรกิจของเรือนั้น และลูกหนี้เป็นผู้ครอบครองเรือนั้นทั้งในเวลาที่เกิดสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือและในเวลาที่ยกเรือให้ศาลสั่งกักเรือ

มาตรา 6 ในกรณีที่มีสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในตัวเรือ ข้อพิพาทระหว่างเจ้าของรวมเกี่ยวกับการครอบครองเรือ การใช้เรือหรือรายได้จากเรือหรือข้อพิพาทเกี่ยวกับการจำนองเรือ เจ้าหนี้จะขอให้ศาลสั่งกักเรือลำอื่นที่เป็นของลูกหนี้หรือลูกหนี้เป็นผู้ครอบครองนอกจากเรือลำที่เกี่ยวกับข้อพิพาทนั้นมิได้

LIRT

มาตรา 7 คำร้องขอให้กักเรือให้ทำเป็นคำร้องฝ่ายเดียว

คำร้องขอให้กักเรือต้องแสดงโดยแจ้งชัดซึ่งสภาพแห่งสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือ หน้าที่จะวิบัติสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือ และอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อเจ้าหนี้ ชื่อลูกหนี้ ชื่อเรือ หมายเลขทะเบียนเรือ ขนาดเรือ สัญชาติ และเมืองท่าขึ้น ทะเบียนเรือ ชื่อนายเรือ หรือผู้ควบคุมเรือท่าเทียบ และท่าเลหรือถิ่นที่ทอดจอดเรือ

มาตรา 8 เมื่อได้รับคำร้องขอให้กักเรือ ให้ศาลดำเนินการไต่สวนฝ่ายเดียว เป็นการด่วน

ถ้าเป็นที่พอใจจากพยานหลักฐานที่เจ้าหนี้นำมาสืบว่าสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือที่ ยกขึ้นอ้างเป็นเหตุในการขอให้กักเรือนั้นมีมูล และในกรณีที่เรือที่เจ้าหนี้ขอให้ศาลสั่งกัก มิได้อยู่ในราชอาณาจักรในเวลาที่ยื่นคำร้อง เจ้าหนี้ได้แสดงให้เห็นที่พอใจศาลว่าเรือนั้นจะเข้ามา ในราชอาณาจักรและจะเข้ามาอยู่ในเขตศาล ให้ศาลสั่งกักเรือนั้น

ในการสั่งกักเรือตามวรรคสอง ถ้าเป็นกรณีที่ถูกหนี้ไม่มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร ศาลจะสั่งให้เจ้าหนี้นำหลักประกันตามที่ศาลเห็นสมควรมาวางต่อศาลก่อนการบังคับตามคำสั่ง กักเรือ เพื่อเป็นประกันความเสียหายเนื่องจากการกักเรือ ซึ่งเจ้าหนี้อาจต้องรับผิดชอบต่อลูกหนี้ก็ได้ แต่ในกรณีที่ลูกหนี้มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรให้ศาลสั่งให้เจ้าหนี้นำหลักประกันมาวางต่อศาล ก่อนการบังคับตามคำสั่งกักเรือทุกกรณี เว้นแต่เจ้าหนี้จะได้แสดงให้เห็นที่พอใจศาลว่าทรัพย์สิน อื่นของลูกหนี้ที่อยู่ในราชอาณาจักรมีไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ได้

คำสั่งกักเรือตามวรรคสองให้ศาลกำหนดหลักประกันที่ลูกหนี้หรือบุคคลตามมาตรา 22 จะต้องวางต่อศาลเพื่อขอให้ปล่อยเรือนั้นไว้ด้วย

คำสั่งกักเรือตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด

LIRT

มาตรา 9 ในการบังคับตามคำสั่งกักเรือ ให้ศาลออกหมายกักเรือส่งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อดำเนินการต่อไปเป็นการด่วน และให้เจ้าพนักงานบังคับคดีนั้นดำเนินการตามหมายกักเรือได้ทั่วราชอาณาจักร

หมายกักเรือตามวรรคหนึ่งให้ทำตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนด

มาตรา 10 ก่อนเจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการกักเรือ ให้เจ้าหนี้ชำระค่าธรรมเนียมกักเรือในอัตราร้อยละหนึ่งของหนี้ที่เจ้าหนี้อาจใช้สิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือแต่ไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ในกรณีเจ้าหนี้ฟ้องคดีตามสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือ ให้หักค่าธรรมเนียมกักเรือตามวรรคหนึ่งจากค่าขึ้นศาลที่เจ้าหนี้จะต้องเสียในคดีนั้นด้วย และให้ถือว่าค่าธรรมเนียมกักเรือเป็นส่วนหนึ่งของค่าฤชาธรรมเนียมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งสำหรับคดีนั้น

มาตรา 11 เมื่อได้รับหมายกักเรือจากศาล ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีแจ้งโดยทางโทรศัพท์ โทรเลข โทรพิมพ์ หรือวิธีการอื่น ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปล่อยเรือออกจากท่าทราบโดยพลันว่าศาลได้สั่งกักเรือลำนั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

เมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานบังคับคดีตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปล่อยเรือออกจากท่าระงับการปล่อยเรื่อนั้นออกจากท่า เพื่อให้เจ้าพนักงานบังคับคดีปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 12 ต่อไปจนกว่าจะได้บังคับเป็นอย่างอื่น

มาตรา 12 เมื่อได้รับหมายกักเรือจากศาล ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีหน้าที่

- (1) สั่งหมายกักเรือให้นายเรือหรือผู้ควบคุมเรือลงลายมือชื่อรับไว้ในใบรับเป็นหลักฐาน
- (2) โฉดหมายกักเรือไว้ ณ ที่แลเห็นได้ง่ายในเรือ
- (3) ดำเนินการอย่างอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุผลตามหมายกักเรือ และ

(4) แจ่งเป็นหนังสือให้สถานกงสุลของประเทศที่เรื่อนั้นมีสัญญาชาติทราบถึงการ
กักเรือ

ในการส่งหมายกักเรือตาม (1) ถ้านายเรือหรือผู้ควบคุมเรือปฏิเสธไม่ยอมลง
ลายมือชื่อรับหมายกักเรือจากเจ้าพนักงานบังคับคดี เจ้าพนักงานบังคับคดีชอบที่จะขอให้
พนักงานเจ้าหน้าที่หรือตำรวจไปด้วยเพื่อเป็นพยาน และถ้านายเรือหรือผู้ควบคุมเรือยังคงปฏิเสธ
ไม่ยอมลงลายมือชื่อไว้สักก็ให้วางหมายกักเรือไว้ ณ ที่นั้น และให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวได้รับ
หมายกักเรือแล้ว

ในกรณีที่ไม่สามารถส่งหมายกักเรือนี้ได้ตามความใน (1) หรือวรรคสอง
ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีใดหมายกักเรือไว้ ณ ที่แลเห็นได้ง่ายในเรือ และให้ถือว่าบุคคล
ดังกล่าวได้รับหมายกักเรือแล้ว

ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทำรายงานการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้และส่งต่อศาล
เพื่อรวมไว้ในสำนวนความต่อไป

มาตรา 13 ในการบังคับตามหมายกักเรือ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีอำนาจตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยอนุโลม
และให้มีอำนาจสั่งให้นายเรือ ผู้ควบคุมเรือ คนประจำเรือ และบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้อง กระทำ
การหรืองดเว้นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้บรรลุผลตามหมายกักเรือ ถ้าบุคคลเช่นว่านั้น
ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีร้องขอความช่วยเหลือจากพนักงานเจ้าหน้าที่
หรือตำรวจเพื่อให้สามารถดำเนินการตามคำสั่งได้ และในการนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือตำรวจ
มีอำนาจจับกุมและควบคุมตัวบุคคลเช่นว่านั้นไว้เท่าที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน
บังคับคดี

ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดี
ร้องขอหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้นายเรือทอดจอดเรือ

ณ ที่ใดก็ตาม หรือดำเนินการอย่างอื่นเพื่อให้บรรลุผลตามหมายกักเรือได้ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นอุปสรรคในการ ขน ของลงเรือหรือ ขึ้น จากเรือ

มาตรา 14 ให้เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานบังคับคดีและทรงเรือค่าใช้จ่ายที่พึงจำเป็นตั้งจ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดีตามมาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 และมาตรา 26

ถ้าเจ้าหนี้ไม่ยอมช่วยเหลือหรือไม่ยอมทรงค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง และการไม่ช่วยเหลือหรือไม่ทรงค่าใช้จ่ายเช่นนั้นทำให้เจ้าพนักงานบังคับคดีไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีขอร้องการปฏิบัติหน้าที่ไว้และรายงานให้ศาลที่มีคำสั่งกักเรือทราบโดยด่วน

เมื่อได้รับรายงานจากเจ้าพนักงานบังคับคดีตามวรรคสอง ให้ศาลมีคำสั่ง ดังนี้

(1) ในกรณีที่ยังมิได้โปรดหมายกักเรือตามมาตรา 12 (2) ให้งดการบังคับตามคำสั่งกักเรือไว้ จนกว่าเจ้าหนี้จะช่วยเหลือและทรงค่าใช้จ่ายภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสามวันทำการ เมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ถ้าเจ้าหนี้ยังไม่ยอมช่วยเหลือและทรงค่าใช้จ่าย ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีแจ้งให้เจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปล่อยเรือออกจากท่าทราบเพื่อให้ยกเลิกการระงับการปล่อยเรือตามมาตรา 11 วรรคสอง โดยให้นำความในมาตรา 26 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(2) ในกรณีที่โปรดหมายกักเรือตามมาตรา 12 (2) แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือและทรงค่าใช้จ่าย โดยแสดงความจำนงต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดซึ่งต้องไม่เกินสามวันทำการ ถ้าเจ้าหนี้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้ศาลสั่งปล่อยเรือหรือคืนหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา 21 หรือมาตรา 22 แล้วแต่กรณี

คำสั่งศาลตามมาตรา 21 ให้เป็นที่สุด

LIRT

มาตรา 15 ความรับผิดชอบต่อเจ้าของเรือ นายเรือ ผู้ควบคุมเรือ คนประจำเรือ หรือต่อบุคคลภายนอก เพื่อความเสียหาย ถ้าหากมี อันเกิดจากการกักเรือ ย่อมไม่ตกแก่ เจ้าพนักงานบังคับคดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ตกแก่เจ้าหนี้ เว้นแต่เจ้าพนักงานบังคับคดี หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้กระทำการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

มาตรา 16 หมายถึงกักเรือให้ใช้บังคับได้ทั่วราชอาณาจักรจนกว่าจะสิ้นอายุความ ฟ้องคดีตามสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือนั้น

มาตรา 17 เมื่อได้ดำเนินการตามมาตรา 12 (1) และ (2) แล้ว

(1) ให้การกักเรือตามคำสั่งกักเรือมีผลใช้บังคับจนกว่าศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น และ

(2) การกักให้เกิด โอน หรือเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในตัวเรือ หรือสิทธิครอบครองเรือระหว่างการกักเรือตามคำสั่งกักเรือมีผลใช้บังคับจะใช้ยื่นแก่เจ้าหนี้ หรือเจ้าพนักงานบังคับคดีมิได้

มาตรา 18 เรือที่ถูกกักตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเป็นทรัพย์สินอันเจ้าพนักงาน ได้ยึดไว้ตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 19 ถ้าลูกหนี้นำเงินมาวางศาลเต็มจำนวนที่กำหนดไว้ในคำสั่งกักเรือ ตามมาตรา 8 วรรคสี่ โดยยอมรับผิดชอบ ให้การกักเรือตามคำสั่งกักเรือเป็นอันสิ้นสุดลง และให้ ศาลสั่งปล่อยเรือที่กักไว้ นั้น โดยพลัน

ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าได้มีคำพิพากษาของศาลดังที่กล่าวให้เจ้าหนี้ชนะคดีตาม สิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือที่ระบุไว้ในคำร้องขอให้กักเรือ

LIRT

มาตรา 20 ในกรณีที่ลูกหนี้มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร ถ้าลูกหนี้นำเงินมาวางค้ำประกันเพิ่มเติมจำนวนที่กำหนดไว้ในคำสั่งกักเรือตามมาตรา 8 วรรคสี่โดยไม่ยอมรับผิดชอบให้ทางการกักเรือตามคำสั่งกักเรือเป็นอันสิ้นสุดลง และให้ศาลสั่งปล่อยเรือที่กักไว้ในวันโดยพลัน

มาตรา 21 ลูกหนี้ซึ่งไม่มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรอาจขอให้ศาลที่สั่งกักเรือปล่อยเรือคืนโดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาล พร้อมทั้งวางหลักประกันตามที่ศาลกำหนดไว้ในคำสั่งกักเรือเพื่อเป็นประกันการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้

ลูกหนี้จะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือหรือโดยทางโทรเลขหรือโทรพิมพ์ให้บุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรเป็นตัวแทนในการยื่นคำร้องขอให้ปล่อยเรือก็ได้

ให้ลูกหนี้ตั้งบุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรเป็นตัวแทนเพื่อรับคำคู่ความและเอกสารในการดำเนินกระบวนการพิจารณา โดยจะทำเป็นหนังสือหรือโดยทางโทรเลขหรือโทรพิมพ์ก็ได้

ในกรณีที่ตัวแทนตามวรรคสองเป็นผู้ยื่นคำร้องต่อศาล ถ้าลูกหนี้ไม่ได้ตั้งตัวแทนตามวรรคสามไว้ ให้ถือว่าผู้ยื่นคำร้องนั้นเป็นตัวแทนตามวรรคสามด้วย

ให้ตัวแทนตามวรรคสอง และวรรคสาม ให้ถือยศสาบานตัวต่อศาลว่าตนได้รับมอบอำนาจจากลูกหนี้จริง และมีให้นำมาตรา 47 วรรคสอง และวรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับแก่การตั้งตัวแทนดังกล่าว

มาตรา 22 บุคคลอื่นซึ่งได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากการที่เรือถูกกักอาจยื่นคำร้องต่อศาล ขอให้ปล่อยเรือได้โดยวางหลักประกันในนามของลูกหนี้ และให้ถือว่าบรรดาการกระทำที่ผู้ยื่นคำร้องนั้นจำเป็นต้องกระทำไปในการขอให้ศาลปล่อยเรือเป็นการกระทำในฐานะตัวแทนของลูกหนี้

LIRT

บุคคลตามวรรคหนึ่งจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือหรือโดยทางโทรเลขหรือโทรพิมพ์ให้บุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรเป็นตัวแทนในการยื่นคำร้องขอให้ปล่อยเรือก็ได้

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยเรือโดยลูกหนี้ไม่ได้ตั้งตัวแทนตามมาตรา 21 วรรคสามไว้ ให้ถือว่าผู้ยื่นคำร้องนั้นเป็นตัวแทนเพื่อรับค่าคู่ความและเอกสารในการดำเนินกระบวนการพิจารณา และถ้าผู้ยื่นคำร้องมิได้มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรให้ตั้งบุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรเพื่อรับค่าคู่ความและเอกสารแทนลูกหนี้โดยจะดำเนินการหนังสือหรือโดยทางโทรเลขหรือโทรพิมพ์ก็ได้

ให้ตัวแทนตามวรรคสอง และวรรคสาม ให้ถือยศำสาบานตัวต่อศาลว่าตนได้รับมอบอำนาจจากบุคคลตามวรรคหนึ่งจริง และมีให้นำมาตรา 47 วรรคสอง และวรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับแก่การตั้งตัวแทนดังกล่าว

มาตรา 23 ในการยื่นคำร้องขอให้ปล่อยเรือ นอกจากต้องวางหลักประกันตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 22 วรรคหนึ่ง แล้ว

- (1) ในกรณีที่ลูกหนี้ซึ่งมิได้มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรเป็นผู้ยื่นคำร้องด้วยตนเอง ต้องแนบหลักฐานการตั้งตัวแทนตามมาตรา 21 วรรคสาม ไปพร้อมกับคำร้อง
 - (2) ในกรณีที่ตัวแทนตามมาตรา 21 วรรคสอง ของลูกหนี้เป็นผู้ยื่นคำร้อง ต้องแนบหลักฐานการตั้งตัวแทนตามมาตรา 21 วรรคสอง ไปพร้อมกับคำร้อง
 - (3) ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา 22 วรรคหนึ่ง เป็นผู้ยื่นคำร้อง ถ้าผู้ยื่นคำร้องนั้นมิได้มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรและไม่ได้แนบหลักฐานการตั้งตัวแทนตามมาตรา 21 วรรคสาม ของลูกหนี้ ต้องแนบหลักฐานการตั้งตัวแทนตามมาตรา 22 วรรคสาม ไปพร้อมกับคำร้อง
- ถ้าผู้ยื่นคำร้องไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลมีคำสั่งไม่รับพิจารณาคำร้องนั้น
- มาตรา 24 คำร้องขอให้ปล่อยเรือให้ทำเป็นคำร้องฝ่ายเดียว

มาตรา 25 นอกจากกรณีตามมาตรา 19 และมาตรา 20 ศาลมีอำนาจสั่งให้ปล่อยเรือได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) เจ้าหนี้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยเรือ

(2) เจ้าหนี้ยื่นคำร้องขอคัดค้านคำพิพากษาของศาลที่สั่งให้ปล่อยเรือภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่เจ้าพนักงานบังคับคดีปิดหมายกักเรือตามมาตรา 12 (2)

(3) เมื่อมีคำร้องขอให้ปล่อยเรือตามมาตรา 21 หรือมาตรา 22 และศาลได้พิจารณาเป็นที่พอใจว่าหลักประกันที่ผู้ยื่นคำร้องวางต่อศาลมีมูลค่าหรือราคาไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในคำสั่งกักเรือ หรือในกรณีที่ผู้ยื่นคำร้องขอวางหลักประกันน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในคำสั่งกักเรือโดยได้แสดงเหตุผลไว้ในคำร้อง เมื่อศาลได้ส่งสำเนาคำร้องให้เจ้าหนี้ยทราบเพื่อคัดค้านภายในเวลาที่ศาลกำหนด แต่เจ้าหนี้ยไม่คัดค้านภายในเวลาที่ศาลกำหนดนั้น หรือเมื่อศาลได้พิจารณาคำคัดค้านของเจ้าหนี้ยแล้วเห็นว่าสมควรลดหลักประกันที่กำหนดไว้ในคำสั่งกักเรือ และศาลได้สั่งให้ผู้ยื่นคำร้องวางหลักประกันตามที่เห็นสมควร และได้มีการวางหลักประกันนั้นแล้ว

คำสั่งปล่อยเรือตามมาตรา 21 ให้เป็นที่สุด

มาตรา 26 เมื่อศาลได้มีคำสั่งปล่อยเรือตามมาตรา 25 แล้ว ให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทราบ และให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีหน้าที่

(1) แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าหนี้ยหรือลูกหนี้ยทราบ แล้วแต่กรณี

(2) แจ้งเป็นหนังสือให้สถานกงสุลของประเทศที่เรือนั้นมีสัญชาติทราบ และ

(3) แจ้งโดยทางโทรศัพท์ โทรเลข โทรคมนาคม หรือวิธีการอื่น ให้เจ้าหนี้ยซึ่งเกี่ยวข้องกับการปล่อยเรือออกจากท่าทราบโดยพลันว่าศาลได้มีคำสั่งปล่อยเรือนั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

เมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานบังคับคดีตาม (3) ให้เจ้าหนี้ยซึ่งเกี่ยวข้องกับการปล่อยเรือออกจากท่าดำเนินการปล่อยเรือนั้นโดยไม่ชักช้า

มาตรา 27 ให้ศาลสั่งคืนหลักประกันที่เจ้าหนี้ ลูกหนี้ หรือบุคคลตามมาตรา 22 วางไว้ต่อศาลเมื่อ

(1) เจ้าหนี้มิได้ฟ้องคดีตามสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่เจ้าพนักงานบังคับคดีปิดหมายกักเรือตามมาตรา 12 (2) และลูกหนี้ยื่นคำร้องต่อศาลขอให้คืนหลักประกัน ของคนเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันดังกล่าว

(2) ลูกหนี้มิได้ฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายอันเป็นผลจากการที่เจ้าหนี้ขอให้ส่งกักเรือภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เจ้าพนักงานบังคับคดีปิดหมายกักเรือตามมาตรา 12 (2) และเจ้าหนี้ยื่นคำร้องต่อศาล ขอให้คืนหลักประกัน ของคนเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันดังกล่าว

(3) เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ยื่นคำร้องต่อศาลขอให้คืนหลักประกัน ของคนไม่ว่าใน เวลาใด ๆ และคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งไม่คัดค้าน

(4) ในกรณีที่มีการวางหลักประกันตามมาตรา 22

(ก) เจ้าหนี้มิได้ฟ้องคดีตามสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่เจ้าพนักงานบังคับคดีปิดหมายกักเรือตามมาตรา 12 (2) และบุคคลตามมาตรา 22 ยื่นคำร้องต่อศาลขอให้คืนหลักประกัน ของคนเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันดังกล่าว

(ข) เจ้าหนี้หรือบุคคลตามมาตรา 22 ยื่นคำร้องต่อศาลขอให้คืนหลักประกัน ของคนไม่ว่าในเวลาใด ๆ และเจ้าหนี้หรือบุคคลตามมาตรา 22 แล้วแต่กรณีไม่คัดค้าน

มาตรา 28 เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ปิดหมายกักเรือตามมาตรา 12 (2) แล้ว เจ้าหนี้จะฟ้องคดีตามสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือต่อศาลตั้งต่อไปนี้ก็ได้ คือ

(1) ศาลที่สังกัดเรือ

(2) ศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนั้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่ง ซึ่งมีใช้ศาลตาม (1) แต่ศาลจะรับฟ้องไว้พิจารณาต่อเมื่อเจ้าหนี้ได้ยื่นคำร้องแสดง ให้เป็นที่พอใจว่าการพิจารณาพิพากษาคดีในศาลนั้นจะเป็นการสะดวก

มาตรา 29 เมื่อลูกหนี้ซึ่งมิได้มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรถูกฟ้องคดีแล้ว และยังไม่ได้ตั้งทนายความไว้ การส่งคำคู่ความหรือเอกสารอื่นใดให้แก่เจ้าเลย ถ้าไม่สามารถส่งในราชอาณาจักรได้ ให้เจ้าพนักงานศาลปฏิบัติดังนี้

- (1) ถ้ามีตัวแทนตามมาตรา 21 วรรคสาม ให้ส่งแก่ตัวแทนดังกล่าว
- (2) ถ้าเป็นกรณีตามมาตรา 22 วรรคสาม ให้ส่งแก่ผู้ยื่นคำร้องหรือบุคคลซึ่งผู้ยื่นคำร้องตั้งไว้เพื่อรับคำคู่ความหรือเอกสาร แล้วแต่กรณี
- (3) ถ้าไม่มีตัวแทนตาม (1) และไม่เป็นกรณีตาม (2) ให้ส่งแก่นายเรือหรือผู้ควบคุมเรือนั้น ที่เรือหรือ ณ ที่อยู่ของบุคคลดังกล่าวในราชอาณาจักร

ในกรณีที่ไม่สามารถส่งคำคู่ความหรือเอกสารให้แก่บุคคลตาม (1) หรือ (2) ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งได้ ศาลอาจสั่งให้ปิดคำคู่ความหรือเอกสารไว้ในที่แลเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำกาารงานของบุคคลดังกล่าว หรือในกรณีที่ไม่สามารถส่งคำคู่ความหรือเอกสารให้แก่บุคคลตาม (3) ได้ ศาลอาจสั่งให้ปิดคำคู่ความหรือเอกสารไว้ ณ ที่แลเห็นได้ง่ายในเรือ ในกรณีเช่นนี้มีให้นำมาตรา 79 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ

เมื่อได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้ถือว่าเจ้าเลยได้รับคำคู่ความหรือเอกสารนั้นเมื่อระยะเวลาสิบห้าวันได้ล่วงพ้นไปแล้วนับแต่วันที่ได้ส่งหรือปิดคำคู่ความหรือเอกสารนั้น

มาตรา 30 ในกรณีที่มีสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือเกิดจากความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกายหรือทรัพย์สินของบุคคลใด ๆ ที่มีสาเหตุมาจากเรือหรือการดำเนินงานของเรือ เมื่อพนักงานอัยการเห็นสมควรจะรีบดำเนินการคดีตามสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือดังกล่าวแทนเจ้าหน้าที่ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้พนักงานอัยการมีอำนาจยื่นคำร้องขอให้กักเรือแทนเจ้าหน้าที่และให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมกักเรือตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

มาตรา 31 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกระเบียบ
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ขอเชิญคณะรัฐมนตรีแถลงหลักการและเหตุผลครับ

หม่อมหลวงเชิงชาญ ก้าว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กระผม เชิงชาญ ก้าว รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการกักเรือ พ.ศ.
โดยมีหลักการและเหตุผล ดังต่อไปนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกักเรือ

เหตุผล

เนื่องจากเรือเดินทะเลที่ให้บริการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศ
ประมาณกว่าร้อยละ 90 เป็นเรือต่างชาติ ซึ่งเจ้าของเรือและผู้ดำเนินงานของเรือเหล่านี้
ส่วนมากไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร เมื่อเกิดกรณีที่เจ้าของเรือหรือผู้ดำเนินงานต้องรับผิดชอบ
ทางแพ่งต่อบุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะมีความรับผิดชอบตามกฎหมาย ความรับผิดชอบเพื่อ
ละเมิด หรือความรับผิดโดยผลแห่งกฎหมาย บุคคลดังกล่าวก็ไม่สามารถดำเนินการให้เจ้าของ
เรือ หรือผู้ดำเนินงานชำระหนี้หรือชดเชยค่าเสียหายให้แก่กันได้ เนื่องจากเจ้าของเรือหรือ
ผู้ดำเนินงานไม่มีทรัพย์สินอยู่ในราชอาณาจักร ซึ่งหากนำคดีขึ้นสู่ศาลก็ไม่เกิดประโยชน์แก่เจ้าหนี้
ประกอบกับพฤติการณ์ของเดี่ยวนั้นนี้ เจ้าหนี้ในต่างประเทศสามารถฟ้องร้องเจ้าของเรือไทย
หรือผู้ดำเนินงานต่อศาลในประเทศของตนได้ จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกักเรือ ให้อำนาจ
ศาลสั่งกักเรือที่เป็นของลูกหนี้ หรือลูกหนี้เป็นผู้ครอบครองเพื่อให้เพียงพอที่จะประกันการ
ชำระหนี้อันมีผลมาจากสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือนั้นได้ ทั้งนี้เพื่อคุ้มครองเจ้าหนี้ในราชอาณาจักร
ไม่ให้เสียเปรียบ เจ้าของเรือหรือผู้ดำเนินงานต่างชาติโดยไม่เป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกอภิปรายใหม่ครับ
เชิญอาจารย์ธรรมบุญครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผมดีใจที่รัฐบาลได้เสนอร่างกฎหมายนี้มา และกระผมเห็นด้วย เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องมีมาตรการนี้ โดยเฉพาะในปัจจุบันเรามีธุรกิจส่งออกอยู่มาก และก็อาศัยเรือต่างประเทศอยู่ด้วย บางครั้งนั้นถ้ามีความเสียหายเกิดขึ้นเราไม่มีอำนาจอันนี้ เราก็คงจะเสียเปรียบเขาได้ อย่างไรก็ตามผมอยากกราบเรียนถามรัฐบาลผ่านท่านประธานไป ถึงด้วยส่วนตอนในนี้ซึ่งเกี่ยวกับการจะแปรญัตติเพื่อช่วยให้กฎหมายนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นนะครับ

ประการแรก กฎหมายฉบับนี้จะขัดกับกฎหมายระหว่างประเทศใหม่ครับคือกฎหมายประเทศอื่นที่เราออกของเราเอง ซึ่งอันนี้ความจริงท่านประธานที่เคารพก็คงรู้จักว่าคนอื่น แต่กระผมต้องขอร้องที่คงกราบเรียนถามไปยังรัฐบาลผ่านท่านไปว่าจะมีผลกระทบกระเทือนทางการ ขัดกันระหว่างกฎหมายระหว่างประเทศหรือเปล่า และเขาจะตอบได้อะไรเรา ได้บ้างหรือเปล่า ในประเทศอื่นที่เดินเรือเหล่านี้เขาอาจจะปกป้องเรือที่อยู่ในอาณาเขตของเขา ภายใต้ร่มธงของเขา เขาลาจจะมามีอะไรที่เขาเรียกว่ารีซิพโรเคชั่น (Reciprocation) ค่าง ๆ พวกนั้น นี่ประการที่ 1

ประการที่ 2 เกี่ยวกับด้อยค่าที่ใช้นั้น โดยเฉพาะมาตรา 5 เกี่ยวกับเรื่องธุรกิจของเรือนี้ ความหมายแค่นี้ ไม่ทราบว่ามีกฎหมายรองรับหรือไม่ในมาตรา 5 เพราะว่าเป็นกฎหมายฉบับนี้ก็ไม่มีนิยามศัพท์อยู่ แล้วร่างพระราชบัญญัติที่ต่อเนื่องกันมาเรื่องการเว้นชนของทางทะเลก็ไม่มี

ประการที่ 3 คำว่า ของ ของนี่คือตามมาตราที่บอกว่าเป็นชนของนี่นะครับชนส่งของในนิยามศัพท์มาตรา 3 เรือ หมายความว่าเรือเดินทะเลที่ใช้ในการขนส่งของ หรือคนโดยสาร ของ อันนี้หมายความว่าอย่างไร เพราะทางภาษาอังกฤษ ประทานโทษมีตั้งหลายคำ มีทั้ง เฟรต (Freight) มีทั้งคาร์โก้ (Cargo) กู๊ดส์ (Goods) เมอร์เชนด์

(Merchandise) และชิปเมนต์ (Shipment) อะไวพวงนี้ เพราะฉะนั้นไม่ทราบว่าจะ
 ในที่นี้เราไม่มีความหมายในพระองค์รับ แต่กระผมเห็นในพระราชบัญญัติการรับขนของทางทะเล
 ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่กำลังจะยังไม่ผ่าน มีนิยามศัพท์คำว่า ของไว้ เพราะฉะนั้น
 อาจจะแสดงว่า ของ นี้ไม่มีนิยามศัพท์ไว้เดิม ถึงต้องมีในร่างพระราชบัญญัติที่กำลังจะผ่าน
 แต่ถ้ามีฉบับนั้นแล้วฉบับนี้ไม่มี จะไปอิงฉบับนั้นก็คงจะไม่ถูกต้อง เพราะว่ากฎหมายฉบับนั้น
 ยังไม่ได้ผ่านอย่างที่เราจะทราบเรียน เพราะฉะนั้นอยากทราบว่ามีการรับอยู่ตรงไหน แล้วใน
 เรื่องโทษถ้าความนี้ที่การกักเรือนี้ก็จะเห็นได้ว่าไม่มีโทษกำหนดไว้ เพราะฉะนั้นก็จะต้อง
 อนุโลมตีความว่า ก็คือโทษฐาน ชักคำสั่งศาลนั่นเอง คือให้กัก ยื่นต่อศาลแล้วให้กักไว้
 เพราะฉะนั้นเท่ากับวิ่งหนีไป ตำรวจจะไปตามจับจะอาศัยอะไรว่าทำผิดอะไร ชักคำสั่งศาลใช้โทษ
 เพราะในนี้ไม่มีโทษโดยแน่ชัดว่าจะต้องถูกดำเนินคดีแล้วก็มีโทษทางอาญาอย่างไร

ที่นี้ประการต่อไปเกี่ยวกับเรื่องการไต่สวน กระผมเห็นว่ามาตรา 8 ที่บอกว่า
 เมื่อได้รับคำร้องขอให้กักเรือ ให้ศาลดำเนินการไต่สวนฝ่ายเดียวเป็นการด่วน อันนี้จะเป็นการ
 บังคับใหม่ครบถ้วน ถ้าเราจะขอให้ไต่สวนฉุกเฉินจะได้ใหม่ เพราะฉุกเฉินนี้ทางประมวลวิธี
 พิจารณาความแพ่งแล้วได้ผลบังคับที่ศักดิ์สิทธิ์กว่า เป็นเรื่องที่มีมาตรการอื่นบังคับอยู่หลายด้าน
 เพราะว่าถ้าอันนี้เป็นด่วนแล้ว เดียวจะมีข้อต่อสู้ได้ว่าทำให้เป็นการฉุกเฉินไม่ได้ หรืออย่างไร
 หรือเปล่า กระผมอยากขอทราบเป็น ข้อมูลที่จะประกอบการพิจารณาในการแปรญัตติ
 ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวิชัยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมมีประเด็น
 ที่สำคัญอยู่เพียงประเด็นเดียว คือข้อความที่กำหนดเอาไว้ในเหตุผลว่า ประกอบกับพฤติการณ์
 ท่านเองเดียวกันนี้ เจ้าหน้าที่ในต่างประเทศสามารถฟ้องร้องเจ้าของเรือไทยหรือผู้ดำเนินการต่อ
 ศาลในประเทศของตนได้ ข้อความอันนี้ผมอยากจะทำให้ทางรัฐบาลได้ชี้แจงว่า เจ้าหน้าที่ใน
 ต่างประเทศนั้นฟ้องร้องโดยอาศัยหลักอะไร โดยอาศัยหลักการของกฎหมายที่ว่าด้วยการกักเรือ

เหมือนกับที่เรากำลังจะเสนอกฎหมายอย่างไร หรือว่าเป็นกฎหมายที่เราได้แก้ไขไปแล้วเรื่องของประมวลวิธีพิจารณาความแพ่ง คือฟ้องของเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีได้ภูมิสำเนาอยู่ในราชอาณาจักร ขอให้อธิบายในประเด็นนี้ด้วย แล้วก็ที่จะเพิ่มเติมอีกคดีหนึ่ง ผมตั้งใจที่ทางกระทรวงคมนาคม ได้เสนอกฎหมายที่สำคัญ ๆ ที่จะแก้ไขอุปสรรคของการพาณิชย์ และการขนส่งทางทะเล แต่ที่ขอเรียนฝากเสนอว่าอย่าลืมเรื่องปัญหาที่เป็นปัญหาสำคัญของประเทศอยู่ในปัจจุบันก็คือ ปัญหาเรื่องของการคมนาคมภายในประเทศ เพราะว่ามีทางหลวงหลายเส้นทางที่สร้างใช้เวลามานาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสายธนบุรี - ปากท่อ ฝากท่านรัฐมนตรีให้ช่วยด้วย ช่วยเร่งรัดให้เสร็จเร็ว ๆ หน่อยครับ ผมกลับบ้านลำบากเหลือเกิน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะรัฐมนตรีครับ

หม่อมหลวงเชิงชาย กัญ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :

กรมเรียนท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง ที่ท่านสมาชิกถามถึงว่าจะเป็นการขัดต่อกฎหมายประเทศอื่นหรือไม่นั้น ผมขอกราบเรียนว่า เราเป็นประเทศส่งมากที่มีพระราชบัญญัติในลักษณะนี้ ประเทศอื่น ๆ เขาทำกันไว้หมดแล้วฉะนั้นผมเห็นว่าเป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นเลย เพราะเวลาที่เรือเราไปทำคามผิดในต่างประเทศ เรือเราโดนกักบริเวณใหญ่ทั้งนั้นเลย เพราะฉะนั้นประเทศไทยเท่านั้นที่ยังไม่มีกฎหมายอันนี้คุ้มครองสิทธิหรือหนี้ซึ่งเกิดขึ้นจากเรือต่างประเทศได้มาทำคามผิดในประเทศของเรา

นี่สำหรับข้อต่อไปเรื่องเรือ ในมาตรา 5 เรือที่กล่าวถึงนี้หมายความว่า เรือที่ขนของสินค้า และเรือที่ขนผู้โดยสาร คือเรือพาณิชย์ สำหรับของในมาตรา 3 คือผมขอเรียนว่า สำหรับเรืออยู่ในมาตรา 3 อยู่แล้ว คือเรือ หมายความถึงเรือเดินทะเลที่ใช้ในการขนของและคนโดยสารทางทะเลระหว่างประเทศ

นี่สำหรับท่านถามคำว่า ของ อันนี้ในข้อเท็จจริงสำหรับคำว่า ของ นี้ ผมขอรับไปเสนอคณะกรรมการที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และอีกประการหนึ่งซึ่งอาจจะ

เกี่ยวพันกันได้สำหรับคำว่า ของ ที่ผมได้เรียนเมื่อครู่นี้ ยังมีพระราชบัญญัติที่ตามมาใหม่อีก พระราชบัญญัติหนึ่ง คือพระราชบัญญัติขนของทางทะเล อันนั้นคำว่า ของได้นิยามไว้แล้ว ที่นี้ สำหรับโทษก็เรือที่ยังไม่ได้กำหนดค่าหรือโทษนั้น กฎหมายที่ใช้อยู่ยังไม่ได้มีโทษกำหนดไว้ แต่ถือว่าเป็นการ ชักค่าสิ่งศาล สำหรับที่ว่าจะได้สวนถูกเงินไม่ได้นั้น ในการปฏิบัติขณะนี้ ถ้ายังไม่ฟ้องศาลเราไม่สามารถจะกักเรือได้ตามพระราชบัญญัติที่มีอยู่ในขณะนี้ ถ้าเรายังไม่ได้ นำเรื่องฟ้องศาลซึ่งต้องใช้เวลา เรือไปแล้ว เรือ ซึ่งเป็นลูกหนีไปแล้ว ที่นี้ในมาตรา ๘ ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อได้รับคำร้องขอให้กักเรือก็ให้ศาลดำเนินการได้สวนฝ่ายเดียวเป็นการด่วน กระผมฟังไม่ค่อยชัดสำหรับคำอธิบายสุดท้ายเกี่ยวกับมาตรา ๘ ซึ่งท่านสมาชิกถาม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์ธรรมบุญศรี

นายธรรมบุญ สักพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องกราบเรียนขอประทานโทษท่านรัฐมนตรีว่า ด้วยที่อาจจะพูดไปไม่ชัด แต่ความจริงก็คงเสียงดังฟังชัดพอสมควร ผมจะขอกราบเรียนขอประทานอนุญาตท่านประธานกรรมาธิการใหม่ คืออย่างประการแรก กระผมไม่ได้ถามท่านเรื่องเรือ กระผมถามท่านเรื่องธุรกิจของเรือ คืออย่างนี้ที่กระผมถามเพราะเป็นเรื่องสำคัญ คือในการที่จะขอให้สั่งกักเรือนี้ตามมาตรา ๘ เจ้าหน้าที่จะขอให้กักเรือได้จะต้องมีเหตุแล้วเขาบอกเหตุแห่งสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือ เกิดจากเรือ หรือธุรกิจของเรือนั้น ที่นี้อยากจะรู้ว่าเหตุที่จะเอามาขอให้สั่งกักได้ต้องเป็นเรื่องของธุรกิจของเรือ คำว่า ธุรกิจของเรือ กว้างก็เลยอยากจะรู้ว่าแค่นี้ไหน เพราะไม่มีนิยามศัพท์ไว้ในกฎหมายนี้ว่า ธุรกิจของเรือ นั้นคืออย่างไร แล้วตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการรับจ้างขนส่งอะไรต่าง ๆ ก็ไม่มี กฎหมายขนส่งอื่น ๆ ก็ไม่มี ก็เลยอยากจะทราบว่าธุรกิจของเรือมีนิยามศัพท์แค่นี้ไหน จะได้เป็นเรื่องที่ปฏิบัติได้ถูก คือถ้าในที่นี้ไม่ชัดเราควรมีนิยามศัพท์ ผมก็จะได้ขอแบ่งผู้คิดนิยามศัพท์เสีย หรือไม่อย่างนั้นก็เดิมครั้งนี้เสีย คืออยากกรรมาธิการว่าทางรัฐบาลได้เขียนมาตั้งนี้มีอยู่ในใจหรือเปล่าว่าธุรกิจของเรือมันคืออะไร มีประการที่ ๑ แล้วประการที่ ๒ คำว่า ของ ก็อยู่ในมาตรา ๘ ที่นิยามศัพท์คำว่าเรือ หมายความว่า เรือเดินทะเลที่ใช้ในการ

ขนส่งของหรือคนโดยสาร ขนส่งของนี้ก็ไม่รู้ว่าของนี้คืออะไรอีก มันกว้าง ไม่มีนิยามศัพท์ใน
 นี้ด้วย ที่นี้ผมได้ทราบบเรียนไปว่า ถ้าเมื่อรัฐบาลจะถึงไปฝั่งวังพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งซึ่ง
 ผมได้ดูไปแล้วได้ทราบบเรียนไปแล้ว คืออยู่ในนิยามศัพท์หน้า 2 มีคำว่า ของ หมายความว่า
 อย่างไร แต่ฉบับนั้นถ้าจะไปยังอย่างนั้นน่าจะเขียนอย่างนี้ว่า ของในนี้นิยามศัพท์ก็คือของ
 ตามพระราชบัญญัติฉบับนั้น แต่ถึงอย่างไรก็ยังไม่เป็นผล เพราะพระราชบัญญัตินั้นยังไม่ผ่าน
 ยังไม่ผ่าน เพราะฉะนั้น ไปอ้างเข้าถ้ำวังพระราชบัญญัตินั้นไม่ผ่าน ร่างพระราชบัญญัติ
 ก็จะเสียไปในส่วนหนึ่ง ถึงอยากถามว่าหรือมีที่อื่นหรือเปล่า แต่ผมเข้าใจว่าคงไม่มี เพราะถ้ามี
 คำว่า ของ ในที่อื่น ร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางทะเลก็คงไม่มานิยามศัพท์ไว้โดยเฉพาะ
 อีกว่า ของ นี้คืออะไร นี่คือน้องกันอย่างนี้กฎหมาย 2 - 3 ฉบับที่เสนอเข้ามาเกี่ยวข้องกัน
 เพราะฉะนั้นประการที่กระผมอยากทราบจากเรื่องธุรกิจของเรือ แล้วก็ตามเรื่องของ และก็เรื่อง
 ใต้อื่น ที่กระผมบอกเป็นการด่วน ผมเข้าใจว่าเป็นการด่วน แต่ผมทราบบเรียนถามว่าถ้าเขียน
 เป็นการด่วนจะคิดสิทธิเขาไหม ถ้าเขาจะไปขอใต้อื่นฉุกเฉิน เพราะตามประมวลวิธีพิจารณา
 ความแพ่ง ผู้ร้องดำเนินกรณีฉุกเฉินจะยกย่ายถ่ายเททรัพย์สินหรือจะอะไรที่ไม่ชอบ เขาก็มีสิทธิที่
 จะไปขอใต้อื่นใต้อื่นฉุกเฉิน ซึ่งเป็นกรณี เป็นมาตรการเด็ดขาดขึ้นมา ได้กระชั้น ข้ำไปและ
 ก็มีโทษอะไรคือน้องกันหลายอันใช้ไหมครับ นับว่าคิดว่าการด่วน การด่วนบางกฎหมาย
 ไม่ได้มีเขียนไว้ว่า ถ้าทำผิดเรื่องใต้อื่นเป็นการด่วนนี้จะมีอะไรบ้าง เพราะฉะนั้นอันนี้ถ้าเมื่อว่า
 จะห้ามไหมว่าถ้าเขาจะไปใต้อื่นฉุกเฉิน หรือจะแปลเป็นคำว่า ฉุกเฉิน เสียเลย ใต้อื่นเป็น
 การฉุกเฉินเสียเลยจะเหมาะสมกว่าไหมอะไรอย่างนี้ ผมทราบบเรียนถาม จะทำให้กฎหมายนี้มี
 ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และโทษในตอนสุดท้ายท่านก็ดูเหมือนจะค่อนข้างแต่ผมไม่มั่นใจ คือที่ผม
 บอกว่าดูในนี้แล้วก็เรื่องนี้ ถ้าเราถกแล้วอยู่ ๆ ได้รับหมายมาแต่ก็วิ่งออกไปอย่างนี้ เราจะเอา
 เรือรบไปขวางก็ดูจะได้อยู่ ปลอ่ยไปเลยจะผิดฐานอะไร ถ้ามองตามนี้ดูเหมือนจะผิดแค่ขัด
 คำสั่งศาลเท่านั้นใช้ไหม ท่านก็บอกผู้ลิกจะใช้ ที่อื่นนั้นจะเข้าไปไหม จะให้เติมเขียน
 ไปอีกคลอส (Clause) ในนี้หรือเปล่าว่าให้เป็นโทษเฉพาะในนี้ต่างหากจากขัดคำสั่งศาล

ซึ่งว่าโดยทั่วไป ให้เป็นเรื่องเฉพาะ โทษ ๆ ออกกฎหมายเฉพาะแล้ว เราควรมีโทษเฉพาะ โทษว่าตักทักเรือเขาไปแล้วเขาไม่ยอมเข้าหนีไป เราต้องออกแรงไปตามจับมา เอาเรือไปยังจุดที่ กลับเข้ามา ลากกลับเข้ามาควรมีโทษอะไรรุนแรงใหม่ ทั้งค่าเสียหายด้วยค่าปรับใหม่ในนี้ไม่มีเลย บทแข่งขัน (Sanction) อันนี้ไม่มี เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ฝากเรียนถามนโยบายรัฐบาลจะได้ ช่วยเวลาประพฤติ เกี่ยวกับกรรมาธิการก็บอกว่าไม่ได้เป็นร่างกฎหมายรัฐบาลบ้างอะไรบ้าง กระผมก็อ่อนใจเหมือนกัน ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

หม่อมหลวงเชิงชาญ ก้าว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 กรณเรียนท่านประธาน และสมาชิกผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง คำอภิปรายของท่านสมาชิกท่านอาจารย์
 ธรรมบุญ กระผมอยากจะขอเรียนว่าจะขอไปพิจารณาในกรรมาธิการครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็คงไปพิจารณากันในกรรมาธิการได้
 นะครับ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายเพิ่มเติม กระผมจะ ขอมติจากที่ประชุมว่า เห็นสมควรรับ
 หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น
 ครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรรับหลักการ โปรด
 ยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ เห็นสมควรรับหลักการ
 แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการครับ ท่านรัฐมนตรี

หม่อมหลวงเชิงชาญ ก้าว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง คณะรัฐมนตรี ขอเสนอคณะกรรมาธิการการคมนาคม
 แปรญัตติภายใน 7 วัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีเสนอให้พิจารณาโดยคณะกรรมการการสามัญประจำสภาคณะกรรมการคมนาคม กำหนดการแปรญัตติกภายใน 7 วัน ตามข้อบังคับ ไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

ต่อไป 5.3 ร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางทะเล พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/11662

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

18 กรกฎาคม 2534

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการวิเวกของทางทะเล พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนกร่างพระราชบัญญัติการวิเวกของทางทะเล พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการ และเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามกรรมวิธีการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2534 ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

อำนาจ บัณยารชุน

(นายอำนาจ บัณยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

วันที่ทบทวนและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการรับ
ขนของทางทะเล
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการรับขนของทางทะเล

เหตุผล

โดยที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 3 ลักษณะ 8 เรื่องรับขน มาตรา 609 วรรคสอง บัญญัติว่า "การรับขนของทางทะเล ท่านให้บังคับตามกฎหมายและกฎ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น" จึงจำเ็นต้องบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการรับขนของทางทะเลขึ้น โดยเฉพาะ แต่ในทางปฏิบัติคองนำหลักสากลเรื่องการรับขนของทางทะเลมาใช้ ทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจในการส่งของและรับขนของทางทะเลไม่มีความแน่ใจได้ว่าคนมีสิทธิและหน้าที่เพียงใด เมื่อมีกรณีพิพาทหรือมีการฟ้องร้องเ็นคดีกันเ็นศาล ก็เป็นการยากแก่การพิสูจน์ถึง ความรับผิดชอบคู่กรณี อนึ่ง การขนของทางทะเลเ็นระยะเวลาที่ผ่านมาได้ขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังจะเห็นได้จากสินค้าเข้าหรือสินค้าส่งออกของไทยมีปริมาณและมูลค่าเพิ่มมากขึ้นทุกปี และการขนส่งสินค้าชายฝั่งทางทะเลไทยก็มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นเ็นลำดับ สมควรที่ประเทศไทย จะต้องมีกฎหมายว่าด้วยการรับขนของทางทะเลให้เ็นการแน่นอนความหมายของประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อันจะเ็นผลให้การประกอบธุรกิจการขนของทางทะเลเ็นไปโดย รวดเร็วและชัดเจน ซึ่งจะเกิดขึ้นแก่ทุกฝ่าย ทั้งจะเ็นการส่งเสริมการพัฒนากิจการพาณิชย์- นาวีของประเทศไทยอีกด้วย จึงจำเ็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ทางทะเล ให้เป็นตัวแทนผู้ขนส่งหรือผู้ขนส่งอื่นในการดำเนินงานอันเกี่ยวกับธุรกิจเนื่องจากการรับขนของทางทะเล เช่น พิธีการเข้าเมือง พิธีการศุลกากร การนำร่อง การเข้าท่า การออกจากท่า การบรรจุของลงเรือ การขนถ่ายของขึ้นจากเรือ หรือการส่งมอบแก่ผู้รับตราส่ง เป็นต้น

“ผู้ส่งของ” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นผู้ส่งมอบพัสดุผู้ขนส่งในสัญญารับขนของทางทะเล

“ผู้รับตราส่ง” หมายความว่า

(ก) บุคคลซึ่งมีชื่อระบุไว้ในใบตราส่งว่าเป็นผู้รับตราส่ง หรือผู้รับของ สำหรับใบตราส่งที่ออกให้แก่บุคคลโดยนาม

(ข) ผู้รับสลักหลังคนสุดท้าย สำหรับใบตราส่งที่ออกให้แก่บุคคลเพื่อเขาส่ง หรือใบตราส่งที่ออกให้แก่บุคคลโดยนาม และไม่มีข้อห้ามการสลักหลังไว้ หรือ

(ค) บุคคลซึ่งมีชื่อเป็นผู้รับรอง ในกรณีที่ไม่มีการออกใบตราส่งหรือมีการออกเอกสารที่มีชื่อเรียกอย่างอื่น

“ของ” หมายความว่า สัตหาวมทรัพย์ สัตหามีชีวิต รวมทั้งภาชนะขนส่งที่ผู้ส่งของเป็นผู้จัดหามาเพื่อใช้ในการขนส่งด้วย

“ภาชนะขนส่ง” หมายความว่า ตู้สินค้า ไม้รองสินค้า หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกันซึ่งใช้บรรจุหรือรองรับของ หรือใช้รวบรวมหน่วยการขนส่งของหลายหน่วยเข้าด้วยกันเพื่อประโยชน์ในการขนส่งทางทะเล

“หน่วยการขนส่ง” หมายความว่า หน่วยแห่งของที่ขนส่งทางทะเลซึ่งมีเป็นหนึ่ง และแต่ละหน่วยอาจทำการขนส่งไปตามลำพังได้ เช่น กระสอบ ชัน ถัง ตู้ ไม้วน ลัง ลูก หล่ หีบ อัน หรือหน่วยที่เรียกชื่ออย่างอื่น

“สัญญารับขนของทางทะเล” หมายความว่า สัญญาที่ผู้ขนส่งรับขนของทางทะเลจากท่าหรือที่ในประเทศหนึ่งไปยังท่าหรือที่ในประเทศหนึ่ง โดยคิดค่าธรรมเนียม

"อุปกรณ์แห่งคำระวาง" หมายความว่า ค่าใช้จ่ายอย่างใดที่ผู้ขนส่งได้เสียไปโดยควรในระหว่างขนส่ง ซึ่งตามประเพณีในการขนส่งทางทะเลถือเป็นส่วนหนึ่งของคำระวาง และให้หมายความรวมถึงเงินที่ผู้ขนส่งจำเป็นต้องเรียกเก็บเพิ่มขึ้นจากอัตราค่าระวางปกติ เพื่อชดเชยค่าใช้จ่ายในการให้บริการของผู้ขนส่ง เนื่องจากเหตุที่ผู้ขนส่งไม่อาจป้องกันได้ อันมีประเพณีในการขนส่งทางทะเลที่ผู้ขนส่งจะเรียกได้ เช่น การขึ้นราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากภาวะคับคั่งของท่าเรือหรือที่บรรทุกหรือขนถ่ายของ หรือการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เป็นต้น

"ใบตราส่ง" หมายความว่า เอกสารที่ผู้ขนส่งออกให้แก่ผู้ส่งของเป็นหลักฐานแห่งสัญญาบริษัชนของทางทะเลแสดงว่าผู้ขนส่งได้รับของตามที่ระบุในใบตราส่งไว้ในความดูแลหรือได้รับบรรทุกของลงเรือแล้ว และผู้ขนส่งรับที่จะส่งมอบของดังกล่าวให้แก่ผู้มีสิทธิรับของนั้นเมื่อได้รับเวนคืนใบตราส่ง

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การขนส่งทางทะเลจากที่แห่งหนึ่งในราชอาณาจักรไปยังที่อีกแห่งหนึ่งในราชอาณาจักร หรือจากที่แห่งหนึ่งในราชอาณาจักรมายังที่อีกแห่งหนึ่งในราชอาณาจักร เว้นแต่กรณีที่ได้ระบุในใบตราส่งว่าให้ใช้กฎหมายของประเทศอื่นหรือกฎหมายระหว่างประเทศบังคับก็ให้เป็นไปตามนั้น แต่แม้ว่าจะได้ระบุไว้เช่นนั้นก็ตาม ถ้าปรากฏว่าผู้กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ก็ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับ

การขนส่งของทางทะเลภายในราชอาณาจักร ถ้าได้ตกลงกันเป็นหนังสือว่าให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับ ก็ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่เป็นการขนส่งโดยไม่คิดค่าระวาง ผู้ขนส่งไม่ต้องรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ถ้ามีการออกใบตราส่ง ใบรับรอง หรือเอกสารอื่นทำนองเดียวกัน ผู้ขนส่งต้องจัดแจ้งไว้ในใบตราส่ง ใบรับรอง หรือเอกสารอื่นนั้น ว่าผู้ขนส่งไม่ต้องรับผิดชอบ ฉะนั้นจะยกขึ้นชี้ยืนยันบุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้รับตราส่ง หรือรับโอนสิทธิตามใบตราส่ง ใบรับรอง หรือเอกสารดังกล่าวมิได้

มาตรา 5 พระราชบัญญัตินี้ไม่มีใช้บังคับแก่การขนส่งของทางทะเลตามสัญญาจ้างเหมาระวางบรรทุกของเรือไม่ว่าทั้งลำหรือบางส่วน แต่ถ้ามีการออกใบตราส่งสำหรับของที่ขนส่งตามสัญญาจ้าง همانันด้วย หน้าที่และสิทธิของผู้ขนส่งและผู้รับตราส่ง ซึ่งมีใช้ผู้จ้างเหมาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 สัญญาเวียนของที่มีการขนส่งทางทะเลและทางสิ้นรวมอยู่ด้วยให้อุ้ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการขนส่งทางทะเลเท่านั้น

มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1

หน้าที่และสิทธิของผู้ขนส่ง

มาตรา 8 ก่อนบรรทุกของลงเรือหรือก่อนที่เรือนั้นจะออกเดินทางผู้ขนส่งมีหน้าที่ต้อง

- (1) ทำให้เรืออยู่ในสภาพที่สามารถเดินทะเลได้อย่างปลอดภัยในเส้นทางเดินเรือนั้น
- (2) จัดให้มีคนประจำเรือ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องอุปกรณ์ และสิ่งจำเป็นให้เหมาะสมแก่ความดั่งการสำหรับเรือนั้น และ
- (3) จัดระวางบรรทุกและส่วนอื่น ๆ ที่ใช้บรรทุกของให้เหมาะสมและปลอดภัยตามสภาพแห่งของที่จะรับ ขนส่ง และรักษา เช่น เครื่องเรืออากาศ ห้องเย็น เป็นต้น

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 8 ผู้ขนส่งต้องกระทำการทั้งปวงที่เป็นธรรมดาและสมควรจะต้องกระทำสำหรับผู้ประกอบอาชีพรับขนของทางทะเล

มาตรา 9 ถ้ามีความบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา 8 เกิดขึ้น หลังจากบรรทุกของลงเรือ หรือเมื่อเรือนั้นออกเดินทางแล้ว ผู้ขนส่งจะต้องจัดการแก้ไขความบกพร่องนั้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่อยู่ในวิสัยที่ผู้ประกอบอาชีพรับขนของทางทะเลจะทำได้ในภาวะเช่นนั้น

มาตรา 10 ผู้ขนส่งต้องใช้ความระมัดระวังและปฏิบัติกาให้เหมาะสมในการ
บรรทุกลงเรือ การยกขน การเคลื่อนย้าย การเก็บรักษา การดูแลและการขนถ่าย ซึ่งของที่ตน
ทำการขนส่ง

มาตรา 11 ผู้ขนส่งมีสิทธิบรรทุกของบนปากระวางเฉพาะในกรณีที่ได้ตกลงกับ
ผู้ส่งของ หรือเป็นการกระทำตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือเป็นการปฏิบัติตามประเพณีทางการค้า
เกี่ยวกับการบรรทุกของเช่นนั้น

ถ้าผู้ขนส่งและผู้ส่งของตกลงกันให้บรรทุกหรือลาจบบรรทุกของบนปากระวางได้
ผู้ขนส่งต้องจดแจ้งข้อตกลงดังกล่าวไว้ในใบตราส่ง หรือเอกสารอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งสัญญา
รับขน ของทางทะเลในกรณีที่ไม่มีการออกใบตราส่ง

ถ้าไม่มีการจดแจ้งข้อความในใบตราส่งหรือเอกสารอื่นตามวรรคสอง หากผู้ขนส่ง
อ้างว่ามีข้อตกลงกัน ให้ผู้ขนส่งมีหน้าที่พิสูจน์ถึงข้อตกลงนั้น แต่ละยกขึ้นเป็น ข้อต่อสู้ผู้รับ
ตราส่งหรือบุคคลภายนอกซึ่งได้ใบตราส่งหรือเอกสารสิ้นมาโดยไม่ถึงข้อตกลงนั้นมิได้

ถ้ามีการบรรทุกของบนปากระวางโดยขัดต่อบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง หรือในกรณี
ไม่ได้จดแจ้งข้อตกลงไว้ในใบตราส่งหรือเอกสารอื่นตามวรรคสาม มิให้นำบทบัญญัติในมาตรา
51 มาตรา 52 มาตรา 53 มาตรา 54 มาตรา 55 หรือมาตรา 56 มาใช้บังคับ

ในกรณีที่มีความตกลงโดยชัดแจ้งระหว่างผู้ขนส่งกับผู้ส่งของให้บรรทุกของใดใน
ระวาง ถ้าผู้ขนส่งบรรทุกของนั้นบนปากระวาง ให้ถือว่าผู้ขนส่งกระทำการ หรือฉดเว้นกระทำ
การตามมาตรา 60(1)

มาตรา 12 เมื่อผู้ขนส่งได้รับของไว้ในความดูแลแล้ว ถ้าผู้ส่งของเรียกเอาใบ
ตราส่ง ผู้ขนส่งต้องออกให้

มาตรา 13 เมื่อได้รับบรรทุกของลงเรือเสร็จแล้ว ถ้าผู้ส่งของเรียกเอาใบตราส่ง
ชนิด "บรรทุกแล้ว" ผู้ขนส่งต้องออกให้

LIPT

มาตรา 14 เมื่อได้ขนของไปทิ้งท่าปลายทางหรือที่หมายปลายทางตามที่ตกลงกันไว้ และพร้อมที่จะส่งมอบของนั้นแล้ว ผู้ขนส่งมีสิทธิได้รับค่าระวางและอุปกรณ์แห่งค่าระวาง เว้นแต่จะมีข้อกำหนดในใบตราส่ง หรือได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ในสัญญาบริบทของทางทะเล

มาตรา 15 ผู้ขนส่งชอบที่จะกำหนดวงของไว้จนกว่าจะได้รับชำระค่าระวางและอุปกรณ์แห่งค่าระวาง หรือจนกว่าผู้รับตราส่งจะได้อัดฉีดให้มีประกันตามควม

มาตรา 16 เมื่อของไปทิ้งท่าปลายทางหรือที่หมายปลายทางตามที่ตกลงกันไว้แล้ว ผู้ขนส่งต้องบอกกล่าวแก่ผู้รับตราส่งโดยไม่มีชักช้า

มาตรา 17 ข้อกำหนดใดในสัญญาบริบทของทางทะเลซึ่งมีวัตถุประสงค์หรือมีผลไม่ว่าโดยตรงหรือโดยปริยายดังต่อไปนี้ ข้อกำหนดนั้นเป็นโมฆะ

(1) ปลดเปลี่ยนผู้ขนส่งจากหน้าที่หรือความรับผิดชอบ ใดๆ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(2) กำหนดความรับผิดชอบของผู้ขนส่งให้น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา 58 หรือมาตรา 60

(3) บัดการะการพิสูจน์ซึ่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้ขนส่ง ไปให้ผู้ส่งของหรือบุคคลภายนอกเป็นผู้พิสูจน์

(4) ให้ผู้ขนส่งเป็นผู้รับผิดชอบในสัญญาประกันภัยแห่งของตามสัญญาบริบทของทางทะเลอันเป็นวัตถุที่เอาประกันภัย

ความเป็นโมฆะ ของข้อกำหนดตามวรรคหนึ่งไม่กระทบกระทั่งถึงความสมบูรณ์ของข้อกำหนดอื่นในสัญญานั้น และให้ถือว่าสัญญาได้เจตนาให้ข้อกำหนดอื่นนั้นแยกออกต่างหากจากข้อกำหนดที่เป็นโมฆะตามวรรคหนึ่ง

บทบัญญัติในมาตรานี้ไม่ติดสติดสัญญาผู้รับจะตกลงกันกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ขนส่งให้มากกว่าที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

หมวด 2

ใบตราส่ง

มาตรา 18 ใบตราส่งพึงแสดงรายการดังต่อไปนี้

- (1) ลักษณะทั่วไปแห่งของเครื่องหมายที่จำเป็นเพื่อบ่งตัวของข้อความที่แจ้งลักษณะอันตรายแห่งของ หากจะต้องมี จำนวนหน่วยการขนส่ง และน้ำหนักของหรือปริมาณอย่างอื่น ทั้งนี้ ตามที่ผู้ส่งของแจ้งหรือจัดให้
- (2) สภาพแห่งของท่าที่เห็นได้จากภายนอก
- (3) ชื่อและสำนักงานของผู้ขนส่ง
- (4) ชื่อของผู้ส่งของ
- (5) ชื่อของผู้รับตราส่ง ถ้าผู้ส่งของระบุไว้
- (6) ค่าระวางท่าที่ผู้รับตราส่งจะต้องจ่าย หรือข้อความแสดงว่าผู้รับตราส่งเป็นผู้จ่ายค่าระวางและค่าเรือเสียเวลาในการบรรทุกของลงเรือ ณ ท่าต้นทาง
- (7) ท่าต้นทางที่บรรทุกของลงเรือตามสัญญารับขนของทางทะเล และวันที่ผู้ขนส่งรับของ เข้ามาอยู่ในความดูแล
- (8) ท่าปลายทางที่ขนถ่ายของขึ้นจากเรือตามสัญญารับขนของทางทะเล
- (9) ข้อความแสดงว่าของนั้นให้บรรทุกบนแปะระวางหรืออาจบรรทุกบนปากระวางได้
- (10) วันหรือระยะเวลาส่งมอบของ ณ ท่าปลายทางที่ขนถ่ายของขึ้นจากเรือ ถ้าผู้สัญญาได้ตกลงกันได้
- (11) ข้อจำกัดความรับผิดชอบซึ่งมากกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา 58
- (12) สถานที่และวันที่ออกใบตราส่ง
- (13) จำนวนตันฉบับใบตราส่งที่ออก
- (14) ลายมือชื่อผู้ขนส่งหรือตัวแทนผู้ขนส่ง

มาตรา 19 ใบตราส่งชนิด "บรรทุกแล้ว" ตามมาตรา 13 นอกจากจะมีรายการตามมาตรา 18 แล้ว ให้ระบุชื่อเรือที่รับบรรทุกของและวันที่บรรทุกของนั้นลงเรือเสร็จแล้วด้วย

มาตรา 20 ในกรณีที่ผู้ขนส่งได้ออกใบตราส่งหรือเอกสารสิทธิ์อย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับของให้แก่ผู้ส่งของไว้ก่อนบรรทุกของลงเรือ ถ้าผู้ส่งของขอให้ผู้ขนส่งออกใบตราส่งชนิด "บรรทุกแล้ว" ผู้ส่งของต้องคืนใบตราส่งหรือเอกสารดังกล่าวให้แก่ผู้ขนส่งเพื่อแลกกับใบตราส่งชนิด "บรรทุกแล้ว" ในการนี้ผู้ขนส่งอาจทำให้โดยแก้ไขใบตราส่งหรือเอกสารดังกล่าวให้เป็นใบตราส่งชนิด "บรรทุกแล้ว" ก็ได้ ถ้าใบตราส่งหรือเอกสารที่แก้ไขแล้วนั้นมีรายการต่าง ๆ ครบถ้วนตามที่ใบตราส่งชนิด "บรรทุกแล้ว" จะพึงมี

มาตรา 21 ใบตราส่งที่ออกโดยผู้ขนส่งมีรายการไม่ครบตามที่ระบุไว้ในมาตรา 18 หรือมาตรา 19 ใบตราส่งนั้นยังคงมีฐานะทางกฎหมายเป็นใบตราส่ง ถ้ามีข้อความครบลักษณะเป็นใบตราส่งตามมาตรา 3

มาตรา 22 ใบตราส่งใดไม่มีข้อความตามมาตรา 18 (6) ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้รับตราส่งไม่ต้องจ่ายค่าระวางและค่าเรือเสียเวลาในการบรรทุกของลงเรือ ณ ท่าต้นทาง แต่ถ้าใบตราส่งนั้นได้ออนไลน์กับผู้รับตราส่งหรือบุคคลภายนอกซึ่งได้กระทำการโดยสุจริตโดยเชื่อใบตราส่งนั้น ห้ามมิให้ผู้ขนส่งพิสูจน์เป็นอย่างอื่น

มาตรา 23 ในกรณีที่ผู้ส่งของเป็นผู้แจ้งหรือจัดให้ซึ่งข้อความในใบตราส่งเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปแห่งของ เครื่องหมายที่จำเป็นเพื่อป้องกันของ จำนวนหน่วยการขนส่ง น้ำหนักของหรือปริมาณอย่างอื่น ถ้าผู้ขนส่งหรือบุคคลอื่นซึ่งออกใบตราส่งในนามของผู้ขนส่ง ทราบ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความดังกล่าวไม่ถูกต้องตรงกับของที่รับไว้จริง หรือไม่ถูกต้องตรงกับของที่ได้รับบรรทุกไว้จริงในกรณีที่มีการออกใบตราส่งชนิด "บรรทุกแล้ว" หรือไม่อาจตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงของรายการดังกล่าวในใบตราส่งโดยวิธีการอันสมควรแก้ไขและพฤติการณ์ในภาวะเช่นนั้นได้ บุคคลดังกล่าวต้องรับผิดชอบลงมาให้ในใบตราส่ง โดยระบุถึง

ข้อที่ไม่ตรงกับความจริง เหตุแห่งความสงสัย หรือพฤติการณ์ที่ไม่อาจตรวจสอบความถูกต้อง
แท้จริงได้ แล้วแต่กรณี

มาตรา 24 ถ้าผู้ขนส่งหรือบุคคลอื่นซึ่งออกใบตราส่งในนามของผู้ขนส่งมิได้
บันทึกสภาพแห่งของเท่าที่เห็นได้จากภายนอกไว้ในใบตราส่ง ให้ถือว่าของตามใบตราส่งนั้นมี
สภาพภายนอกเรียบร้อย

มาตรา 25 ถ้ามิได้บันทึกเป็นข้อลงบนไว้ในใบตราส่งตามมาตรา 23
ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ขนส่งได้รับของไว้หรือได้บรรทุกของลงเรือในกรณีที่เป็นใบตราส่งชนิด
"บรรทุกแล้ว" ทั้งนี้ ตามรายการที่แสดงไว้ในใบตราส่งนั้น แต่ถ้าใบตราส่งได้โอนไปยังผู้รับ
ตราส่งหรือบุคคลภายนอกซึ่งได้กระทำการโดยสุจริต โดยเชื่อตามข้อความในใบตราส่งนั้นแล้ว
ห้ามมิให้ผู้ขนส่งพิสูจน์เป็นอย่างอื่น

มาตรา 26 ในกรณีที่ได้ออกใบตราส่งให้แก่กันไว้ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ขนส่ง
กับผู้รับตราส่งในเรื่องทั้งหลายเกี่ยวกับการขนส่งของที่ระบุไว้ในใบตราส่งนั้นให้เป็นไปตามข้อ-
กำหนดในใบตราส่ง

มาตรา 27 ใบตราส่งใดแม้จะได้ออกให้แก่บุคคลใดโดยนามที่ยังอาจโอนให้กัน
ได้โดยการสลักหลัง เว้นแต่จะมีข้อกำหนดห้ามการสลักหลังไว้ในใบตราส่งนั้น

มาตรา 28 เมื่อได้ออกใบตราส่งให้แก่กันไว้แล้ว ผู้รับตราส่งจะเรียกให้ส่งมอบ
ของได้ต่อเมื่อเวณคืนใบตราส่งนั้นแก่ผู้ขนส่งหรือให้ประกันตามควร

มาตรา 29 ในกรณีที่ได้ออกใบตราส่งให้กันไว้โดยมัดฉับมากกว่าหนึ่งฉับ
และของได้ถึงท่าปลายทางหรือที่หมายปลายทางแล้ว

(1) แม้ผู้รับตราส่งจะนำคืนฉับใบตราส่งมาเวณคืนเพียงฉับเดียว ผู้ขนส่งก็
จำต้องส่งมอบของให้ และเมื่อผู้ขนส่งได้ส่งมอบของแล้ว ให้ใบตราส่งฉับอื่น ๆ ที่ยังมิได้
เวณคืนเป็นส่วนสิ้นผล

LIRT

(2) ก่อนหรือในระหว่างการส่งมอบของ ถ้าปรากฏว่ามีผู้รับตราส่งมากกว่าหนึ่งคนเรียกให้ส่งมอบของรายเดียวกันโดยแต่ละคนต่างมีต้นฉบับใบตราส่งมาเวนคืนให้ ให้ผู้ขนส่งนำของทั้งหมดหรือของส่วนที่ยังไม่ได้ส่งมอบไปฝากไว้ ณ สำนักงานวางทรัพย์ และให้นำทบัญญัติมาตรา 333 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 30 ในกรณีที่ได้ออกใบตราส่งให้แก่กันไว้โดยมีต้นฉบับมากกว่าหนึ่งฉบับ ในระหว่างที่ของยังไม่ถึงท่าปลายทางหรือที่หมายปลายทาง ผู้ขนส่งไม่จำเป็นต้องส่งมอบของนั้นแก่บุคคลใด เว้นแต่จะได้รับการเวนคืนต้นฉบับใบตราส่งทั้งหมดที่ออกให้แก่กันไว้

ถ้าผู้ขนส่งส่งมอบของไปโดยที่ยังไม่ได้รับเวนคืนใบตราส่งทั้งหมด ผู้ขนส่งต้องรับผิดชอบผู้รับตราส่งซึ่งมีต้นฉบับใบตราส่งที่ยังไม่ได้เวนคืน

หมวด 3

หน้าที่และสิทธิของผู้ส่งของ

มาตรา 31 ผู้ส่งของไม่ต้องรับผิดชอบเพื่อการที่ผู้ขนส่งหรือผู้ขนส่งอื่นได้รับความเสียหายหรือการที่เรือเสียหาย เว้นแต่จะเป็นเหตุมาจากความผิดหรือประมาทเลินเล่อของผู้ส่งของหรือตัวแทนหรือลูกจ้างของผู้ส่งของ หรือจากสภาพแห่งของนั้นเอง โดยผู้ส่งของมิได้ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบทางการค้าเกี่ยวกับการส่งของนั้น

มาตรา 32 ถ้าผู้ส่งของได้แจ้งหรือจัดให้ตั้งข้อความตามมาตรา 23 เพื่อให้ผู้ขนส่งบันทึกข้อความนั้นไว้ในใบตราส่ง และเมื่อได้บันทึกให้ตามนั้นแล้ว ให้ถือว่าผู้ส่งของได้รับรองกับผู้ขนส่งว่าข้อความที่แจ้งหรือจัดให้ นั้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับของนั้นทุกประการ

ถ้ามีความเสียหายใด ๆ เกิดขึ้นเนื่องจากความไม่ถูกต้องแท้จริงของข้อความตามวรรคหนึ่ง ผู้ส่งของต้องรับผิดชอบใช้ความเสียหายให้แก่ผู้ขนส่ง แม้ว่าผู้ส่งของจะได้โอนใบตราส่งนั้นให้แก่บุคคลภายนอกไปแล้วก็ตาม แต่ทั้งนี้ ผู้ขนส่งยังคงต้องรับผิดชอบต่อผู้รับของทางทะเลต่อบุคคลภายนอก

มาตรา 33 ของโคตที่มีสภาพลังก่าให้เกิดอันตรายได้ เช่น ไวไฟ หรืออาจเกิดระเบิดหรืออาจเป็นอันตรายโดยประการอื่น ผู้ส่งของต้องทำเครื่องหมายหรือปิดป้ายคำเตือนสมควรเพื่อให้เห็นว่าของนั้นมีอันตราย

เมื่อส่งของตามวรรคหนึ่งให้แก่ผู้ขนส่งหรือผู้ขนส่งอื่น ผู้ส่งของต้องแจ้งให้ผู้ขนส่งหรือผู้ขนส่งอื่นทราบถึงสภาพอันตรายแห่งของนั้น และในกรณีที่ผู้ขนส่งหรือผู้ขนส่งอื่นร้องขอ ให้ผู้ส่งของแจ้งข้อควรระวังและวิธีป้องกันอันตรายให้ทราบด้วย

มาตรา 34 ถ้าผู้ส่งของไม่ปฏิบัติตามมาตรา 33 และผู้ขนส่งหรือผู้ขนส่งอื่นไม่ทราบถึงสภาพอันตรายแห่งของนั้น สิทธิและหน้าที่ของผู้ส่งของ ผู้ขนส่งและผู้ขนส่งอื่นมีดังต่อไปนี้

(1) ไม่ว่าเวลาใด ๆ ผู้ขนส่งหรือผู้ขนส่งอื่นอาจขนถ่ายของนั้น ขึ้นจากเรือท่าหลาย หรือทำให้หมดฤทธิ์ ตามความจำเป็นแห่งกรณี โดยไม่ต้องขอใช้ค่าสินไหมทดแทน

(2) ผู้ส่งของยังคงต้องรับผิดชอบในความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายทั้งปวงอันเกิดขึ้นหรือเป็นผลเนื่องจากการขนส่งของนั้น นอกจากค่าใช้จ่ายตาม (1)

มาตรา 35 แม้ว่าผู้ส่งของจะได้ปฏิบัติตามมาตรา 33 แล้ว หรือผู้ขนส่งหรือผู้ขนส่งอื่นได้รับบรรจุของตามมาตรา 33 วรรคหนึ่ง โดยรู้ถึงสภาพอันตรายแห่งของนั้นก็ตาม แต่ถ้าปรากฏในภายหลังว่าของนั้นจะเกิดเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือทรัพย์สินขึ้นอย่างแน่ชัด ผู้ขนส่งหรือผู้ขนส่งอื่นอาจขนถ่ายของนั้น ขึ้นจากเรือ ท่าหลาย หรือทำให้หมดฤทธิ์ตามความจำเป็นแห่งกรณีได้ โดยไม่ต้องขอใช้ค่าสินไหมทดแทน เว้นแต่เป็นกรณีที่ผู้ขนส่งต้องรับผิดชอบต่อความเสียหาย โดยไม่อาจอ้างข้อยกเว้นความรับผิดตามมาตรา 51 มาตรา 52 มาตรา 53 มาตรา 54 มาตรา 55 หรือ มาตรา 56 ได้

มาตรา 36 ในระหว่างที่ของอยู่ในความดูแลของผู้ขนส่ง ผู้ส่งของจะสั่งให้ผู้ขนส่งงดการส่งของนั้นไป ส่งกลับคืนมา ระงับการส่งมอบแก่ผู้รับตราละ หรือจัดการแก่ของนั้นเป็นประการอื่นก็ได้ แต่ต้องแนบคืนต้นฉบับใบตราส่งทั้งหมดที่ออกให้แก่ผู้รับตราส่ง

ในกรณีเช่นนี้ผู้ขนส่งมีสิทธิได้รับค่าใช้จายที่สูญเสียไปเพื่อจัดการในการขนส่ง หรือตามคำสั่งของผู้ส่งของและมีสิทธิได้รับค่าระวางตามส่วนแห่งระยะทางที่ได้จัดการขนส่งไปแล้ว

ถ้าได้จัดการไปค่าคำสั่งของผู้ส่งของโดยยังมิได้รับจำนวนคืนต้นฉบับใบตราส่งทั้งหมด ผู้ขนส่งต้องรับผิดชอบผู้รับตราส่งซึ่งมีใบตราส่งฉบับที่ยังมิได้คืน

มาตรา 37 ถ้าผู้ขนส่งหรือผู้ขนส่งอื่นได้รับความเสียหายเนื่องจากความผิดหรือประมาทเลินเล่อของผู้ส่งของหรือตัวแทนหรือลูกจ้างของผู้ส่งของ ผู้ขนส่ง หรือผู้ขนส่งอื่นนั้นต้องส่งค่าบอกกล่าวเป็นหนังสือแก่ผู้ส่งของหรือตัวแทนว่าได้เกิดความเสียหาย พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบถึงสภาพโดยทั่วไปของความเสียหายดังกล่าวภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้เกิดความเสียหาย หรือวันที่ส่งมอบของตามมาตรา 40 แล้วแต่วันใดจะเป็นวันหลัง มิฉะนั้นให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ขนส่งหรือผู้ขนส่งอื่นมิได้รับความเสียหายนั้น

มาตรา 36 ในกรณีที่ผู้ส่งของขอให้ผู้ขนส่งหรือตัวแทนออกใบตราส่งให้แก่ตน โดยไม่ต้องบันทึกข้อสงวนเกี่ยวกับรายการใด ๆ ในใบตราส่งและให้ใบตราส่งมีข้อความตามที่ผู้ส่งของได้แจ้งหรือจัดให้ หรือโดยไม่มีข้อสงวนเกี่ยวกับสภาพภายนอกแห่งของในใบตราส่งนั้น และผู้ส่งของรับรองหรือตกลงว่าคนยินยอมขดใช้ค่าเสียหายอันเกิดจากการออกใบตราส่งนั้น คำรับรองหรือข้อตกลงดังกล่าวจะใช้ยืนยันผู้รับตราส่ง หรือบุคคลภายนอกผู้รับโอนใบตราส่งนั้นมิได้

หมวด 4

ความรับผิดชอบของผู้ขนส่ง

มาตรา 39 ภายใต้บังคับมาตรา 51 มาตรา 52 มาตรา 53 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 56 และมาตรา 58 ผู้ขนส่งต้องรับผิดชอบเพื่อความเสียหาย อันเป็นผลจากการที่ของซึ่งได้รับมอบจากผู้ส่งของ สูญหาย เสียหาย หรือมีการส่งมอบชักร้า ตกเหตุแห่งการสูญหาย เสียหาย หรือการส่งมอบชักร้าขึ้นใหม่ได้เกิดขึ้นในระหว่างที่ของดังกล่าวอยู่ในความคุ้มครองของตน

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้ถือว่าของอยู่ในความดูแลของผู้ขนส่ง นับตั้งแต่เวลาที่ผู้ขนส่งได้รับของนั้นไว้จากผู้ส่งของหรือตัวแทนผู้ส่งของหรือจากเจ้าหน้าที่หรือบุคคลใด ๆ ซึ่งกฎหมายหรือกฎข้อบังคับที่ใช้อยู่ ณ ทำคันทงที่บรรทุกของลงเรือกำหนดให้ผู้ส่งของต้องมอบของที่จะขนส่งไว้กับเจ้าหน้าที่หรือบุคคลดังกล่าวจนถึงเวลาที่ผู้ขนส่งส่งมอบของนั้น ณ ท่าปลายทางหรือที่หมายปลายทางตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 40

มาตรา 40 ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าผู้ขนส่งได้ส่งมอบของซึ่งตนได้รับไว้แล้ว

(1) ผู้ขนส่งได้มอบของให้แก่ผู้รับตราส่งแล้ว
 (2) ในกรณีที่ผู้รับตราส่งไม่มารับของจากผู้ขนส่ง ผู้ขนส่งได้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ของนั้นตามที่กำหนดไว้ในสัญญาฉบับของทางทะเล หรือตามกฎหมายที่ใช้บังคับหรือประเพณีทางการค้าที่ถือปฏิบัติกันอยู่ ณ ท่าปลายทางแล้ว หรือ

(3) ผู้ขนส่งได้มอบของไว้กับเจ้าหน้าที่หรือบุคคลใด ๆ ซึ่งกฎหมายหรือกฎข้อบังคับที่ใช้อยู่ ณ ท่าปลายทางกำหนดให้ผู้ขนส่งต้องมอบของที่ขนถ่ายขึ้นจากเรือไว้กับเจ้าหน้าที่หรือบุคคลดังกล่าว

มาตรา 41 การส่งมอบชั่งช้ำตามมาตรา 39 ได้แก่

(1) ในกรณีที่ได้กำหนดเวลาส่งมอบไว้กับผู้ส่งของผู้ขนส่งไม่ได้ส่งมอบของภายในกำหนดเวลานั้น
 (2) ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดเวลาส่งมอบไว้ ผู้ขนส่งไม่ได้ส่งมอบของภายในกำหนดเวลาอันควรที่ผู้ขนส่งจะส่งมอบตามหน้าที่อันพึงปฏิบัติได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์แห่งกรณีประกอบด้วย

มาตรา 42 ถ้าเวลาได้ล่วงพ้นไปแล้วไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันสิ้นกำหนดส่งมอบหรือกำหนดเวลาอันควรส่งมอบตามมาตรา 41 (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณีบุคคลซึ่งมีสิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทนจะรับมอบของและเรียกค่าเสียหายอันเป็นผลจากการส่งมอบชั่งช้ำ หรือจะเรียกค่าสินไหมทดแทนเสมือนว่าของนั้นได้สูญหายสิ้นซึ่งก็ได้ ในกรณีนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา 227 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 43 แม้ว่าผู้ขนส่งจะได้มอบหมายให้ผู้ขนส่งอื่นทำการขนส่งของตนรับขน ผู้ขนส่งก็ยังคงต้องรับผิดชอบเพื่อการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชักร้าแห่งของมัน และจะต้องรับผิดชอบเพื่อการกระทำของผู้ขนส่งอื่นรวมทั้งลูกจ้างและตัวแทนของผู้ขนส่งอื่น ซึ่งได้กระทำไปภายในทางการที่จ้าง หรือภายในขอบอำนาจของการเป็นตัวแทนนั้นด้วย

มาตรา 44 ให้นำบทบัญญัติด้วยความรับผิดชอบของผู้ขนส่งมาใช้บังคับแก่ผู้ขนส่งที่เฉพาะการขนส่งในส่วนที่ผู้ขนส่งอื่นได้รับมอบหมายด้วย

มาตรา 45 เมื่อมีกรณีที่ผู้ขนส่งต้องรับผิดชอบและผู้ขนส่งอื่นจะต้องรับผิดชอบในกรณีเดียวกันนั้นด้วย ให้ผู้ขนส่งและผู้ขนส่งอื่นดังกล่าวเป็นลูกหนี้ร่วมกัน

มาตรา 46 ภายใต้บังคับมาตรา 47 และมาตรา 48 สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายเพื่อการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชักร้าแห่งของที่รับขนตามสัญญารับขนของทางทะเล ถ้าไม่ได้ฟ้องคดีต่อศาลหรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการชี้ขาดภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ขนส่งได้ส่งมอบของ หรือถ้าไม่มีการส่งมอบนับแต่วันที่ล่วงเลยกำหนดส่งมอบตามมาตรา 41 (1) หรือนับแต่วันที่ล่วงเลยกำหนดเวลาค้นสมควรตามมาตรา 41 (2) ให้เป็นอันขาดอายุความ

มาตรา 47 ก่อนอายุความตามมาตรา 46 จะครบบริบูรณ์ ถ้าฝ่ายที่ถูกเรียกร้องยินยอมโดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อฝ่ายที่ถูกเรียกร้องว่าจะไม่ยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้ในกรณีที่ฝ่ายที่มีสิทธิเรียกร้องฟ้องคดีต่อศาลหรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการชี้ขาดความยินยอมนี้ให้ไว้บังคับได้

มาตรา 48 สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเป็นผลจากการส่งมอบชักร้ายกมสันไปถ้าผู้รับตราส่งมิได้ส่งคำบอกกล่าวเป็นหนังสือแก่ผู้ขนส่งภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับมอบของ

มาตรา 49 เมื่อผู้รับตราส่งได้รับมอบของจากผู้ขนส่งหรือจากบุคคล ตามมาตรา 40 (3) ไว้แล้ว ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ขนส่งได้ส่งมอบของซึ่งมีสภาพ จำนวน น้ำหนัก และรายละเอียดอื่น ๆ ตรงตามที่ระบุไว้ในใบตราส่ง หรือถ้าไม่ได้ออกใบตราส่งให้ไว้แก่กันให้สันนิษฐานว่าได้ส่งมอบของซึ่งมีสภาพดี แล้วแต่กรณี เว้นแต่

(1) ผู้รับตราส่งหรือบุคคลตามมาตรา 40 (3) และผู้ขนส่งได้ทำการสำรวจหรือตรวจสอบสภาพของร่วมกันและแจ้งการสูญหายหรือเสียหายไว้แล้วก่อนที่ผู้รับตราส่งจะรับมอบของ

(2) ในกรณีที่ไม่มีการสำรวจหรือตรวจสอบสภาพของร่วมกันตาม (1) ผู้รับตราส่งได้ส่งคำบอกกล่าวเป็นหนังสือแก่ผู้ขนส่ง ณ ท่าปลายทางก่อนรับมอบของตามวรรคหนึ่งหรือภายในหนึ่งวันทำการถัดจากวันรับมอบของว่ามี การสูญหายหรือเสียหาย พร้อมทั้งแจ้งถึงสภาพการสูญหายหรือเสียหายนั้น ๆ ด้วย หรือในกรณีที่มีการสูญหายหรือเสียหายไม่อาจพบหรือเห็นได้จากการตรวจสอบสภาพภายนอกแห่งของนั้น ผู้รับตราส่งได้ส่งคำบอกกล่าวภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับมอบของ

มาตรา 50 ในกรณีที่จะต้องส่งคำบอกกล่าวแก่กันตามมาตรา 48 หรือมาตรา 49 (2) ถ้ามิได้ส่งคำบอกกล่าวโดยตรงแก่บุคคลที่จะเป็นผู้รับคำบอกกล่าวนั้นให้บังคับดังนี้

(1) ถ้าได้ส่งคำบอกกล่าวให้แก่ตัวแทนผู้ขนส่ง หรือนายเรือหรือเจ้าหน้าที่ประจำเรือซึ่งเป็นผู้ควบคุมเรือที่ผู้ขนส่งใช้ทำการขนส่ง ให้ถือว่าได้ส่งคำบอกกล่าวนั้นให้แก่ผู้ขนส่งแล้ว

(2) ถ้าได้ส่งคำบอกกล่าวให้แก่ตัวแทนผู้ขนส่งอื่น หรือนายเรือหรือเจ้าหน้าที่ประจำเรือซึ่งเป็นผู้ควบคุมเรือที่ผู้ขนส่งอื่นใช้ทำการขนส่ง ให้ถือว่าได้ส่งคำบอกกล่าวนั้นให้แก่ผู้ขนส่งอื่นแล้ว

(3) ถ้าผู้ขนส่งอื่นเป็นผู้ส่งมอบของตามมาตรา 40 การส่งคำบอกกล่าวแก่ผู้ขนส่งอื่นนั้นให้มิผลเช่นเดียวกับการส่งคำบอกกล่าวแก่ผู้ขนส่ง และการส่งคำบอกกล่าวแก่ผู้ขนส่งก็ให้มิผลเช่นเดียวกับการส่งให้แก่ผู้ขนส่งอื่นด้วย

หมวด 5

ข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ขนส่ง

มาตรา 51 ผู้ขนส่งไม่ต้องรับผิดชอบเพื่อการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชกช้า อันเกิดขึ้นจากการไม่เฝ้าไปตามมาตรา 8 วรรคหนึ่ง ถ้าพิสูจน์ได้ว่าคนปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 8 วรรคสอง หรือมาตรา 9 แล้ว

มาตรา 52 ผู้ขนส่งไม่ต้องรับผิดชอบเพื่อการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชกช้า ถ้าพิสูจน์ได้ว่าการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชกช้า นั้นเกิดขึ้นหรือเป็นผลจาก

- (1) เหตุสุดวิสัย
- (2) ภัยอันตรายหรืออุบัติเหตุแห่งท้องทะเลหรือน่านน้ำที่ใช้เดินเรือได้
- (3) การสงครามหรือการสู้รบของกองกำลังติดอาวุธ
- (4) สงครามกลางเมือง การจลาจล การก่อกบฏร้าย หรือการก่อการวุ่นวายในบ้านเมือง
- (5) การยึด การจับ การหน่วงเหนี่ยวหรือการแทรกแซงด้วยประการใด ๆ

ซึ่งกระทำโดยผู้ที่มีอำนาจปกครองรัฐหรือดินแดนหรือความรับผิดชอบที่ตามกฎหมาย แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นเหตุมาจากความผิดหรือประมาทเลินเล่อของผู้ขนส่ง

- (6) การใช้มาตรการป้องกันและปราบปรามโรคติดต่อ
- (7) การนัดหยุดงาน การ怠งานอดจ้าง การผละงาน หรือการจงใจทำงานล่าช้าที่ท่าเรือ ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นอุปสรรคแก่การบรรทุกหรือขนถ่ายของหรือเป็นอุปสรรคแก่การที่เรือจะเข้าหรือออกจากท่าเรือนั้น
- (8) การกระทำของโจรสลัด
- (9) ความผิดของผู้ส่งของหรือผู้รับตราส่ง เช่น การบรรจุหีบห่อ หรือวงมัด

ไม่มั่นคง แข็งแรงหรือไม่เหมาะสมกับสภาพแห่งท่าเรือ การทำเครื่องหมายที่ของหรือหีบห่อไม่ชัดเจนหรือไม่เพียงพอ

(10) สภาพแห่งของมันเอง

(11) ความชำรุดบกพร่องของเรือที่แฝงอยู่ภายในซึ่งไม่อาจพบเห็น หรือทราบได้ด้วยการตรวจสอบอย่างระมัดระวังและโดยใช้ฝีมือเท่าที่เป็นธรรมดาและสมควรจะต้องใช้สำหรับผู้ประกอบอาชีพตรวจเรือ

(12) ความผิดพลาดในการเดินเรืออันเกิดจากความบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่หรือตามคำสั่งของผู้นำร่อง

(13) เหตุอื่นใดที่มีใช้ความผิดหรือประมาทเลินเล่อหรืออยู่ในความรู้เห็นของผู้ขนส่ง และมีใช้ความผิดหรือประมาทเลินเล่อของตัวแทนหรือลูกจ้างของผู้ขนส่ง

มาตรา 53 ผู้ขนส่งไม่ต้องรับผิดเพื่อการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชดเชย อันเกิดจากอัคคีภัย เว้นแต่ผู้ใช้สิทธิเรียกร้องจะพิสูจน์ได้ว่าอัคคีภัยนั้นเกิดขึ้นจากความผิดหรือประมาทเลินเล่อของผู้ขนส่งหรือตัวแทนหรือลูกจ้างของผู้ขนส่ง

มาตรา 54 ผู้ขนส่งไม่ต้องรับผิดเพื่อการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชดเชย อันเป็นผลจากการใช้มาตรการต่าง ๆ ที่พึงกระทำเพื่อระงับอัคคีภัย หรือหลีกเลี่ยง หรือบรรเทาผลเสียหายจากอัคคีภัย เว้นแต่ผู้ใช้สิทธิเรียกร้องจะพิสูจน์ได้ว่าเป็นความผิด หรือประมาทเลินเล่อของผู้ขนส่งหรือตัวแทนหรือลูกจ้างของผู้ขนส่งในการใช้มาตรการดังกล่าว

มาตรา 55 ผู้ขนส่งไม่ต้องรับผิดเพื่อการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชดเชย ถ้าพิสูจน์ได้ว่า การสูญหายเสียหาย หรือส่งมอบชดเชยนั้น เป็นผลจากการใช้มาตรการทั้งปวง เพื่อช่วยชีวิตมนุษย์ในทะเล หรือจากการใช้มาตรการอันสมควรเพื่อช่วยทรัพย์สินในทะเล แต่ผู้ขนส่งยังคงต้องรับผิดตามส่วน ของตนในการเฉลี่ยความเสียหายทั่วไป ถ้ามี

มาตรา 56 ในการขนส่งสัตว์มีชีวิต ผู้ขนส่งไม่ต้องรับผิดเพื่อการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชดเชยอันเป็นผลจากภัยซึ่งมีลักษณะ พิเศษที่มีประจำอยู่ในการขนส่งสัตว์มีชีวิตหรือจากสภาพของสัตว์นั้นเอง ถ้าพิสูจน์ได้ว่า

(1) ผู้ขนส่งได้ปฏิบัติตามคำแนะนำเกี่ยวกับสัตว์นั้น โดยเฉพาะที่ผู้ส่งของได้ให้ไว้แก่ตนแล้ว และ

(2) ในพฤติการณ์แห่งกรณีเช่นนั้น การสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชกซ้ำ อาจเกิดจากภัยหรือสภาพของสัตว์ดังกล่าวได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับถ้าพิสูจน์ได้ว่า การสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชกซ้ำไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน เป็นผลจากความผิดหรือประมาทเลินเล่อของผู้ขนส่งหรือตัวแทนหรือลูกจ้างของผู้ขนส่ง

มาตรา 57 ถ้าของที่ขนส่งเป็นเงินตรา ธนาคารบัตร ตั๋วเงิน พันธบัตร ใบหุ้น ใบหุ้นกู้ ประทวนสินค้า ัญมณีหรือของมีค่าอย่างอื่น ผู้ขนส่งไม่ต้องรับผิดชอบการสูญหายหรือเสียหายแห่งของดังกล่าว เว้นแต่ผู้ส่งของจะได้แจ้งให้ผู้ขนส่งทราบถึงสภาพและราคาของนั้น ในเวลาที่นำของมามอบให้

ในกรณีที่แจ้งราคาของไว้ ให้ผู้ขนส่งรับผิดชอบไม่เกินราคาที่แจ้งไว้วันนั้น

หมวด 6

ข้อจำกัดความรับผิดของผู้ขนส่งและการคิดค่าเสียหาย

มาตรา 58 ภายใต้บังคับมาตรา 60 ในกรณีของซึ่งผู้ขนส่งได้รับมอบหมาย สูญหายหรือเสียหายไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้จำกัดความรับผิดของผู้ขนส่งไว้เพียงหนึ่งหมื่นบาทต่อหนึ่งหน่วยการขนส่ง หรือกิโลกรัมละสามสิบบาทค่อนน้ำหนักสุทธิแห่งของนั้น แล้วแต่เงินจำนวนใดจะมากกว่า

ในกรณีที่คำนวณราคาของที่สูญหายหรือเสียหายได้ตามมาตรา 61 และปรากฏว่าราคาของนั้นต่ำกว่าที่จำกัดความรับผิดได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเอาความราคาที่คำนวณได้นั้น

ในกรณีที่มีการส่งมอบของชกซ้ำ ให้จำกัดความรับผิดของผู้ขนส่งไว้เพียงสองเท่าครึ่งของค่าระวางแห่งของเฉพาะที่ส่งมอบชกซ้ำ แต่รวมกันต้องไม่เกินค่าระวางซึ่งหมดความสัญญาไว้บนของทางทะเล

ในกรณีที่ผู้ขนส่งต้องรับผิดชอบทั้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสามโดยมีหน่วยงานขนส่งเดียวกันเป็นมูลแห่งความรับผิดชอบ ให้จำกัดความรับผิดชอบของผู้ขนส่งไว้ไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง

มาตรา 59 ในการคำนวณว่าเงินจำนวนใดจะมากกว่าตามมาตรา 58 วรรคหนึ่ง ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่มีการรวมของหลายหน่วยงานขนส่งเป็นหน่วยงานขนส่งเดียวกัน ไม่ว่าจะมีการใช้ภาชนะขนส่งบรรจุหรือรองรับหรือไม่ก็ตาม ถ้าระบุจำนวนและลักษณะของหน่วยงานขนส่งที่รวมกันนั้นไว้ในใบตราส่ง ให้ถือว่าของตามใบตราส่งนั้นมีจำนวนหน่วยงานขนส่งตามที่ระบุไว้ นั่น แต่ถ้ามามีระบุ ให้ถือว่าของทั้งหมดที่รวมเป็นหน่วยงานขนส่งเดียวกันนั้น เป็นหนึ่งหน่วยงานขนส่ง

(2) ในกรณีที่ตามมาตรา 58 วรรคสองสูญหายหรือเสียหาย ถ้าผู้ขนส่งไม่ได้เป็นเจ้าของหรือผู้จัดหากาชนะขนส่งนั้น ให้ถือว่าภาชนะขนส่งอันหนึ่งเป็นของหนึ่งหน่วยงานขนส่งอีกต่างหากจากของที่อยู่ในหรือบนภาชนะขนส่งนั้น

มาตรา 60 การจำกัดความรับผิดชอบของผู้ขนส่งตามมาตรา 58 มิให้ใช้บังคับแก่กรณีดังต่อไปนี้

(1) การสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบซ้กซ้ำที่เกิดขึ้นนั้นเป็นผลจากการที่ผู้ขนส่งหรือตัวแทนหรือลูกจ้างของผู้ขนส่งกระทำหรืองดเว้นกระทำโดยมีเจตนาที่จะให้เกิดการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบซ้กซ้ำ หรือโดยละเลยหรือไม่เอาใจใส่ ทั้งที่วิญญูการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบซ้กซ้ำนั้นอาจเกิดขึ้นได้

(2) ผู้ส่งของและผู้ขนส่งตกลงกันกำหนดความรับผิดชอบของผู้ขนส่งไว้มากกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา 58 โดยระบุไว้ในใบตราส่ง

LIRT

(๓) ผู้ขนส่งได้จัดแจ้งรายการใด ๆ ไว้ในใบตราส่งตามที่ผู้ส่งของแจ้งหรือจัดไว้โดยไม่บันทึกข้อลงวนเกี่ยวกับรายการนั้นไว้ในใบตราส่ง ทั้งนี้ โดยมีเจตนาที่จะฉ้อฉลผู้รับตราส่งหรือบุคคลภายนอกซึ่งกระทำการโดยเชื่อรายการในใบตราส่งนั้น

(4) ผู้ส่งของได้แจ้งราคาของที่ขนส่งให้ผู้ขนส่งทราบและผู้ขนส่งยอมรับโดยแสดงราคาของนั้นไว้ในใบตราส่ง

ในกรณีตาม (4) นี้ ถ้าราคาที่คำนวณได้ตามมาตรา 61 ต่ำกว่าราคาที่แสดงไว้ในใบตราส่ง ให้ผู้ขนส่งรับผิดชอบเพียงเท่าราคาที่คำนวณได้นั้น และถ้าราคาที่คำนวณได้ตามมาตรา 61 สูงกว่าราคาที่แสดงไว้ในใบตราส่ง ให้ผู้ขนส่งรับผิดชอบเพียงเท่าราคาที่แสดงไว้ในใบตราส่ง

มาตรา 61 การคำนวณราคาของที่สูงสุดหรือเสียหายตามมาตรา 58 ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

(1) ถ้าของสูญหายหรือเสียหายทั้งหมด ให้คำนวณเท่ากับราคาของนั้นจะพึงมีในเวลาที่ยังส่งมอบ ณ ท่าปลายทาง

(2) ถ้าของสูญหายหรือเสียหายบางส่วน ให้คำนวณตามส่วนโดยเทียบกับราคาของอย่างเดียวกันและคุณภาพเท่าเทียมกันที่ยังเหลืออยู่ในเวลาส่งมอบ ณ ท่าปลายทาง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ขอเชิญคณะ รัฐมนตรีแถลงหลักการและเหตุผลรับ

หม่อมหลวงเชิงชาญ ก้าว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติ คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการรับ
ขนของทางทะเล พ.ศ. . . . โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการรับขนของทางทะเล

เหตุผล

โดยที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 2 ลักษณะ 8 เรื่องรับขน
มาตรา 609 วรรคสอง บัญญัติว่า "การรับขนของทางทะเลท่านให้บังคับตามกฎหมาย และ
กฎข้อบังคับว่าด้วยการนั้น" จึงจำเป็นต้องบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการรับขนของทางทะเลขึ้นโดย
เฉพาะ แต่ในทางปฏิบัติต้องนำหลักสากลเรื่องการรับขนของทางทะเลมาใช้ ทำให้บุคคลที่
เกี่ยวข้องกับธุรกิจในการส่งของและรับขนของทางทะเลไม่มีความแน่ใจได้ว่าท่านมีสิทธิและหน้าที่
เพียงใด เมื่อมีกรณีพิพาทหรือมีการฟ้องร้องเป็นคดีกันในศาล ก็เป็นการยากแก่การพิสูจน์ถึง
ความรับผิดชอบของคู่กรณี อนึ่ง การขนของทางทะเลในระยะเวลาที่ผ่านมาได้ขยายตัวขึ้นอย่าง
รวดเร็ว ดังจะเห็นได้จากสินค้าเข้าหรือสินค้าส่งออกของไทยมีปริมาณและมูลค่าเพิ่มมากขึ้น
ทุกปี และการขนส่งสินค้าชายฝั่งทางทะเลไทยก็มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ สมควรที่
ประเทศไทยจะต้องมีกฎหมายว่าด้วยการรับขนของทางทะเลให้เป็นการแน่นอนคนตามกฎหมาย
ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อันจะเป็นผลให้การประกอบธุรกิจการขนของทางทะเล
เป็นไปโดยราบรื่น และขจัดปัญหาซึ่งจะเกิดขึ้นแก่ทุกฝ่าย ทั้งจะเป็นการส่งเสริมการพัฒนา
กิจการพาณิชย์นาวีของประเทศอีกทางหนึ่งด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณพิชัย วาดนาส่ง

นายพิชัย วาดนาส่ง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิชัย วาดนาส่ง กระผมขอสนับสนุนกฎหมายที่จะออกนี้ว่าด้วยการขนส่งทางทะเล แต่ก่อนที่จะถึงกฎหมายฉบับนี้ กระผมใคร่จะขอให้รัฐบาลได้พิจารณาให้กว้างขวางไปกว่าการที่จะมีเพียงกฎหมายสำหรับการขนส่งทางทะเล ซึ่งก็เป็นเรื่องของระเบียบปฏิบัติเท่านั้น แต่นโยบายนี้เป็นเรื่องใหญ่ ซึ่งโดยปกติแล้วไม่ได้ปรากฏว่าได้มีการกระทำนโยบายทางพาณิชย์นารีออกมาให้แน่ชัด เท่าที่ได้เคยผ่านมาแล้ว กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ในประวัติศาสตร์การเดินเรือของไทยในการขนส่งสินค้านี้เป็นที่ประจักษ์น่ะครับ ในสมัยรัชกาลพระเจ้าทรงธรรม กระผมขอชักแม่น้ำทั้ง 5 สักนิดหนึ่ง ว่าเคยมีเรือจอดอยู่ที่ท่าบางซากี 300 ลำในประวัติศาสตร์จดหมายเหตุญี่ปุ่นได้บันทึกไว้ว่ามีเรือค้าของไทยไปถึงขนาดไกลอย่างนั้น แล้วไทยเคยเดินเรือออกไปถึงแอฟริกาได้ในสมัยอยุธยาด้วยซ้ำไป แต่ต่อมาปรากฏว่าเรื่องของเรือเรานี้หดลงมาเรื่อย ๆ แล้วก็มาดีขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 3 ได้มีการค้าขาย แต่จีนก็มาเป็นผู้ที่ดำเนินการมากกว่าที่จะเป็นคนไทยดำเนินการ ประเทศไทยมีชายฝั่งทะเลอยู่ขณะนี้ 2,000 กว่ากิโลเมตร ทั้งฝั่งตะวันตกที่ติดกับทะเลอันดามัน และฝั่งอ่าวไทยที่ติดอยู่กับทะเลจีน แล้วสินค้าของประเทศไทยก็เป็นสินค้าประเภทที่ต้องขนส่งทางน้ำ คือ เป็นการขนส่งสินค้าที่เรียกว่าเป็นบัลค์ คาร์โก (bulk cargo) เช่น ข้าว มันสำปะหลัง อะไหล่ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น เท่าที่ได้ปรากฏตามสถิติกันในเอกสารฉบับนี้ก็บอกอยู่แล้วว่าไทยเราเสียค่าขนส่งทางน้ำทางทะเลปีหนึ่งประมาณ 80,000 ล้านบาท 80,000 ล้านบาทนี้ ประเทศไทยมีส่วนที่จะได้ประโยชน์จากเงินจำนวนนี้จیبจ๊อยเหลือเกิน เพราะเราไม่มีกำลังทางพาณิชย์นาวีที่เข้มแข็งเพียงพอ เราไม่มีโรงเรียนที่จะสอนวิชาการพาณิชย์นาวีที่เข้มแข็ง อย่างหลายประเทศนะครั้นแม้แต่ประเทศเล็ก ๆ ก็ยังมีเรือที่จะนำเอานักเรียนพาณิชย์นาวีออกฝึกภาค เป็นเรือใบที่มีเสาแล้วก็มีการยนต์ด้วย ให้ท่านทดลองทำกันได้ทุกอย่าง เขาก็ทำกัน แม้แต่สิงคโปร์ก็มี แต่ประเทศไทยไม่เคยลงทุนในทางนี้ กระผมได้เคยสนับสนุนให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดแผนกพาณิชย์นาวีขึ้นมาซึ่งกรอกกรอกอยู่เต็มที่

กระทบอยากให้มีสภาพที่ยอมรับกันเป็นทาง นาวัล อาร์คิเทคเจอร์ (Naval architecture) ขึ้นมา แล้วมีอะไรวะ ๑ ต่าง ๑ อีกหลาย ๑ อย่างที่กระทบเห็นว่าโนบ้านเราควรจะมี และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง นโยบายของรัฐบาลอยากให้เห็นชัดลงไปว่า จะให้ความสนับสนุนต่อการที่จะเปิดคู่อูเรือที่สมบูรณ์แบบขึ้นในประเทศไทย เพราะกระทบเห็นว่าย่างในประเทศไทยนี่พอขึ้นต้นมาเขาก็ลงมือจัดการเกี่ยวกับเรื่องต่อเรือกว่า ๕๐ เบียร์เซ็นต์ของเรือที่วิ่งอยู่ในโลกนี้ ญี่ปุ่นเป็นผู้ต่อ แล้วต่อมาได้ทวีปก็ฟื้นตัวได้เร็วเพราะการต่อเรือที่ดี เกาหลีก็ฟื้นตัวได้เร็ว แล้วก็ประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ หรือว่าเป็น ซอประทานไทย เป็นประเทศนิกสีที่มาเป็นอุตสาหกรรมใหม่ที่เจริญได้รวดเร็ว เพราะเขาตั้งเอากิจการทางการขนส่งทางเรือไปไว้ในมือของเขา โดยรัฐบาลเขาให้ความสนับสนุนทุกทาง การต่อเรือขณะนี้เกาหลีสามารถจะต่อเรือขนาด 250,000 ตัน ถึง 300,000 ตัน ได้โดยสะดวก แต่บ้านเราก็คงปรากฏว่าต่อเรือเล็ก ๆ จั๋ว ๆ รั้งอยู่ตามชายฝั่ง จะให้โตขึ้นมาสักหน่อยก็แค่ขนาด 100 - 200 ตันเท่านั้น แต่เราต้องขนานำมันจากต่างประเทศ เราต้องขนของในประเทศออกไปขายในต่างประเทศ จึงมีปัญหาด่าง ๆ อีกมากมาย กระทบคิดว่าเรื่องการรับขนของทางทะเลนี่ก็เป็นกั๋วหนึ่งที่กระทบขอให้ความสนับสนุน แต่กระทบนั้นก็ถามกระทบอยากจะได้เรียนว่า รัฐบาลควรจะคิดอะไรที่วางขวางมากกว่าจะหยิบเอาปัญหาเล็ก ๆ อย่างนี้ ผมเห็นว่า เป็นปัญหาเล็ก แต่ที่นโยบายใหญ่อย่างจะมีอยู่แต่ไม่แน่ชัด ประชาชนไม่ทราบ อย่างกระทบเองนี่ก็ยังไม่รู้ว่าจะนโยบายอย่างไรตรงโน้นบ้าง ในการที่จะทำให้เห็นนโยบายพาณิชย์ของเรา แข็งขันขึ้นมา ท่าเรือของเราไม่ใช่ท่าหน้าท่าที่ควรจะทำ ท่าเรือที่แหลมฉบังนี่กระทบเข้าใจว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2497 - พ.ศ. 2498 ก็พูดกันศึกพากันท่าแยกกัน แล้วก็เก็บไว้ ขันแล้วก็โยกย้ายกัน แล้วก็เปลี่ยนแปลจนทำให้ทำอะไรกันเลย จนกระทั่ง พ.ศ. 2529 ถึงได้ลงมือทำสำเร็จขึ้นมาแล้วก็จะเป็นประโยชน์ และกระทบอยากจะกราบเรียนว่า ท่าเรือที่อยู่ในกรุงเทพมหานครนี่ทำให้ห้องจุกตลอดวันนอนอยู่ตลอดเวลา ทำให้หน้าทะเลเอ่อเข้ามาแล้วค่าความเสียหายให้เรือกสวนไว้น่า จนกระทั่งขณะนี้เลยไปจนกระทั่งถึงนนทบุรี ปทุมธานี ก็เนื่องจากว่าอยู่ริมทะเลยกฝั่งติดท่าเรือของเออีใช้เป็นผลในการ

ใช้งานอย่างเต็มที่ในขณะที่ประชากรก็เพิ่มขึ้น ผลผลิตทางอุตสาหกรรมก็เพิ่มขึ้นทุกอย่างเพิ่มขึ้นหมด แต่ในขณะที่เดียวกันเราก็มีคนอันมากดูเงินของเราไป แม้กระทั่งการขนส่งสินค้า ซี.ไอ.เอฟ.(CIF) กับ เอฟ.โอ.บี.(FOB) ก็ต่างกัน ถ้าเราซื้อสินค้าแบบ ซี.ไอ.เอฟ.มา อินซัวรันซ์ (insurance) ต่าง ๆ ก็ไปอยู่ในมือคนต่างประเทศทั้งหมด คนไทยไม่ได้อะไร แต่ถ้าเราซื้อแบบ เอฟ.โอ.บี. แล้วเราก็ซื้อบริษัทประกันของไทยหรือเรือไทยบางทีก็จะทำให้เราได้ประโยชน์ในการขนส่งสินค้าเข้าประเทศ แล้วก็นำสินค้าออกไป เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ ไม่ใช่เรื่องเล็ก ๆ เป็นเงินจำนวนมาก ซึ่งถ้ารัฐบาลมีนโยบายที่กว้างขวางในการที่จะให้ลงทุนเรื่องพาณิชย์นาวี ส่งเสริมกันตั้งแต่ระดับการเดินเรือซึ่งคนไทยมีความกล้าหาญมากเหลือเกินอยู่แล้ว เราจะเห็นได้จากเรือประมงที่มีจำนวนถึง 40,000 - 50,000 ลำ ลำหนึ่งบรรทุกคนไปทีหนึ่ง 30 - 40 คน จำนวนลูกเรือนับเป็น 3,000 - 4,000 คน ออกไปในแต่ละงวดที่กระผมเคยไปเห็นไปดูมา คนไทยกล้าเรือทะเล แต่เป็นว่าเราไม่ได้ส่งเสริมในทางต่อเรือใหญ่ เราคือเรือเล็ก ๆ กันมาตลอดเวลา แม้กระทั่งเรือประมงก็ขนาดเล็กทั้งนั้น คือเรือประมงขนาด 300 - 400 ตัน แต่ขนาด 1,000 ตันนี้เราจะไม่เคยเห็นมีในประเทศไทยเลย ความล่าช้าอันนี้กระผมคิดว่าถึงเวลาแล้วที่เราจะดำเนินการกันอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี เพื่อให้เป็นผลประโยชน์และให้สมกับศักดิ์ศรีที่เมื่อสมัยแผ่นดินกรุงศรีอยุธยาแล้วในกิจการขนส่งทางทะเล กระผมขอฝากไว้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณวิชัยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ขอบคุณครับท่านประธาน ผมมีประเด็นสั้น ๆ

นิดเดียวว่าเห็นด้วยกับหลักการที่จะให้มีกฎหมายฉบับนี้ แล้วก็เห็นด้วยกับที่ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ คุณวิชัย วัฒนาสง ได้เสนอว่าเราน่าจะมีกฎหมายเกี่ยวกับพาณิชย์นาวี ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการส่งเสริมกิจการพาณิชย์นาวีของประเทศ ส่วนนี้ผมยินดีสนับสนุนเต็มที่

มีเรื่องที่จะขออุทธรณ์กับท่านประธานนิตติเตียวในเอกสารร่าง พ.ร.บ. ที่ส่งมาหน้า 15 มาตรา 49 (1) กับ (2) ข้อความค่อนข้างจะเลอะเลือนครบท่านประธาน ผมอ่านแล้วไม่เข้าใจมีเนื้อความหายไปบางส่วน อันนี้ก็อุทธรณ์ท่านประธานโดยตรง ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญหม่อมจรัสครับ

นายจรัส สุวรรณเวลา : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะอภิปรายสนับสนุนการมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วขอสนับสนุนท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายถึงเรื่องของการขนส่งทางทะเลที่อาจจะได้รับการสนับสนุนในเชิงพาณิชย์นารี หรือในแง่ของการต่อเรือที่กว้างขวางกว่าที่เป็นอยู่ก็ขอฝากไปยังรัฐบาล ทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้มีศูนย์ธุรกิจพาณิชย์นารี ตั้งขึ้นตามนโยบายของรัฐบาลเมื่อ 10 กว่าปีมาแล้ว แต่การสนับสนุนค่อนข้างจะน้อยมาก เพิ่งมาถึงปีนี้ได้มีการตั้งให้เป็นสถาบันพาณิชย์นารี เราได้พยายามที่จะรวมทางด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับพาณิชย์นารี ทั้งในเรื่องของการธุรกิจ ทั้งในเรื่องของกฎหมายและกฏในเรื่องของวิศวกรรม ก็หวังว่าการที่รัฐบาลโดยกรเรื่องนี้ขึ้นมา แล้วมาพิจารณาให้กว้างขวางกว่าพระราชบัญญัติขนส่งทางทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในเรื่องนี้และการสร้างบุคลากรในระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพาณิชย์นารี ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์ธรรมบุญครับ

นายธรรมบุญ สัตยผล : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ตั้งใจอีกครั้งหนึ่งซึ่งรัฐบาลเสนอกฎหมายนี้ขึ้นมา โดยเฉพาะในยามปัจจุบันที่เศรษฐกิจของโลกกำลังเป็นที่ตั้งเครียดอยู่เราจะต้องค้นคว้าวิถีทาง เพราะฉะนั้นก็ต้องอาศัยการส่งออก การพาณิชย์นารี และการขนส่งทางทะเล ความหวังกฎหมายพาณิชย์นารีนี้กระผมเองก็ต้องภาวนาเรียนด้วยความเคารพว่า ก็มีส่วนอยู่บ้างเมื่อ 10 กว่าปี โดยทางพลเรือเอก สว่างฯ ท่านได้ตั้งขึ้นมา และมีเลขาธิการสำนักงานพาณิชย์นารีขึ้นมา แต่ก็น่าเสียดายที่ไม่ได้ก้าวไกลไปกว่าที่ควร เพราะว่ามีวาทะหลังงานสนับสนุน โดยเฉพาะสิทธิพลต่างประเทศในเรื่องการเดินทางเรือ

ของเขานี้มีอยู่สูง ต่างประเทศด้วยกันหลายประเทศก็ยังสู้กันถึงพริกถึงขิงขนาดเชือกเดือนกัน
เราเป็นประเทศเล็กกว่ามากก็ต้องค่อย ๆ ไม้ และเรื่องการอุตสาหกรรมต่อเรืออะไรต่าง ๆ
กระผมก็ได้มีส่วนที่ผลักดันเข้ามา แต่ก็ทำไม่ได้ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายไป
คือเราคิดเรื่องอุตสาหกรรม พื้นฐานเรื่องการทำจะถลุงเหล็ก เราไม่มีวัตถุดิบ ไม่มีเครื่องมือ
เครื่องจักร ขนาดที่จะทำอย่างนั้น อย่างเก่งเราก็ได้ต่อเรือรบขนาดเล็ก ขนาดกลางอะไรบ้าง
และก็ใช้ชิ้นส่วนประกอบของนอกบ้าง แต่ก็ยังเป็นความฝิ่นเท่านั้นเอง กระผมก็อยากจะ
กราบเรียนผ่านไปยังรัฐบาล โดยเฉพาะท่านผู้ใหญ่วสช. ซึ่งมีบารมีอยู่ในเวลานี้ อาจจะใช้
มาตรา 27 ทำให้เกิดประโยชน์ขึ้นมากก็ได้ที่จะจัดให้มีการสร้างอะไรขึ้นมา หรือว่าควบคุมอะไร
ในเรื่องนี้ให้เราได้เปรียบขึ้นมา จะเป็นช่องทางที่ทำให้การส่งออกนี้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว
สะดวกขึ้นได้ผลดีขึ้น ผมอยากกราบเรียนฝากไปนะครับ กรุณาทำเรื่องนี้ให้เสียขาดขึ้น
ให้สมกับในภาวะปัจจุบัน ที่นี้ในเรื่องนี้ผมอยากกราบเรียนว่ามีปัญหาที่อยากฝากไปเหมือนกัน
คือเราพูดในเรื่องทางเชิงพาณิชย์กำหนดข้อบังคับไปให้ชัดเจนขึ้น จากประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ว่าด้วยการรับขน ซึ่งทำให้กระจางขึ้นมาชัดเจนมาในเรื่องการรับขนของทางทะเล
แต่อย่างไรก็ตาม มีข้อจำกัดอยู่ในปัจจุบันเราต้องยอมรับเวลานี้มีการหนีภาษีกันอย่างรุนแรง
หนักมากทางทะเล ทั้งนี้เข้ามาหนีออกไป โดยเฉพาะศิลปะวัฒนธรรมของเราออกไปทางทะเล
นี้มาก ออกไปในตู้คอนเทนเนอร์ (Container) นี้จับกันได้เป็นตู้ ๆ พวกของหนัก ๆ
พระพุทธรูป เทวรูปของทางศิลปะวัฒนธรรมต่าง ๆ หนีออกไปกันอย่างมาก โดยความร่วมมือ
ของเจ้าหน้าที่ทางนี้ด้วย นี่ก็อยากจะกราบเรียนว่าเราส่งเสริมทางนี้ เราก็ต้องดูแล้วยที่จะเกิด
จากการกระทำมิชอบของเจ้าหน้าที่ของเราทางนี้ และในเรื่องความมั่นคง กระผมอยากกราบ
เรียน ในเรื่องขนคนเข้ามาจากต่างประเทศทางชายแดนต่าง ๆ ทางรถ ทางรถหนึ่งสี่ล้อที่มี
รถอะไรก็มี รถพ้อดำก็มี มาทางเรือก็มี และถ้ามาทางเรือแบบนี้ก็จะมาได้มากหลบเข้ามาในตู้
คอนเทนเนอร์ทำภูเขาใจไว้ มีหม้อออกซิเจนให้ อะไรต่าง ๆ ก็เข้ามาได้มาก ๆ
อันนี้ผมอยากฝากกราบเรียนไปด้วย อย่างในเรื่องของมาตรการป้องกันปราบปรามยาเสพติด

เรามีโทษอย่างแรงเพิ่มขึ้น 3 เท่าสำหรับผู้ที่มีบทบาทเป็นเจ้าหน้าที่ ทางพนักงานทางกระบวนการยุติธรรมไว้ทำเสียเอง ในเรื่องนี้เราน่าจะมีบทบาท ฝากความเห็นข้อนี้ไปทางท่านผู้ใหญ่วรช. ด้วยผ่านท่านประธานที่เคารพไปว่า ควรจะได้มีมาตรการป้องกันหรือว่าควรจะได้กำหนดในนี้ไว้ก็จะดีที่แปรรูปคดีได้เป็นมาตราเพิ่มขึ้น กำหนดโทษผู้ที่รับขานนี้จะต้องไม่ชนส่งสิ่งของผิดกฎหมาย จะต้องไม่ชนส่งสิ่งของที่กระทบกระเทือนถึงความมั่นคงของประเทศชาติ ถ้าเกิดขึ้นก็ควรจะต้องมีโทษหนัก ไม่ใช่ให้เป็นความผิดที่ฟ้องร้องกันได้ตามธรรมดา แต่ว่านี้กำหนดไว้เลยว่าในการที่เราให้ความสะดวกเขาดังนี้ทำไว้ดังนี้ เราไปคุ้มครองเขาทั้งผู้ชนทั้งผู้แจ้งชนต่าง ๆ ผู้รับของนี้เขาก็ควรจะมิบทกำหนดไว้ เพื่อความปลอดภัยมั่นคงของประเทศชาติ เราด้วยในเรื่องนี้แม้จะเป็นเชิงพาณิชย์ แต่เราควรจะไปใส่ไปด้วย ควรจะระบุไปให้ชัดเจนไม่อย่างนั้น เขาทำเป็นเล่าเป็นสัน เขาทำได้อย่างไหนหารเลย ถ้าทางเรีกขมได้มากกว่าธรรมดา เรือขึ้นก็ว่าขนได้มากแล้วแต่ก็ยังน้อยกว่าเรือ เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมอยากกราบเรียนฝากไว้เป็นข้อสังเกต

อีกประการหนึ่ง ผมอยากกราบเรียนถามรัฐบาลว่า ที่บอกให้ชี้แจงคุ้มครองกัน กำหนดเก้าสิบวัน ทำไมในเมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้มีประโยชน์มาก และไม่ได้รับความจำเป็นจะต้องรีบเตรียมการอะไร หรือตั้งหน่วยงานอะไรพิเศษขึ้นมา ทำไมเราจึงต้องใช้เวลานานจะเป็น 30 วัน ได้ไหม มีเหตุผลขัดข้องอะไรไหม และแปรรูปคดีแล้วก็จะพอทำได้ที่ทันในช่วงนี้ นี้ผมฝากไปข้อที่ 3 และในเรื่องของความหมายอันนี้ก็เช่นเดียวกัน มีความหมายของคำว่า ครอบครอง และมีเรื่องหมายคำพูดด้วย เน้นเลยว่า "บรรทุกแล้ว" อยู่ทั้งหลายมาตรา ตั้งแต่มาตรา 13 มาตรา 19 มาตรา 20 มาตรา 23 มาตรา 25 ข้อความนี้มีทุกมาตราเลย แต่ไม่มีบอกเลยในที่ไหนว่า "ครอบครอง" "บรรทุกแล้ว" คืออะไร ไม่มีนิยามศัพท์ในกฎหมายฉบับนี้ ถ้าจะไปมีในกฎหมายฉบับอื่นก็กฎหมายอื่นแจ้งตัวให้แน่นอน ผมก็จะขอพระคุณพระศรี เพราะว่าจะไม่อย่างนั้นก็ใช้บังคับตามกฎหมายไม่ได้ นี้กระผมอยากกราบเรียนเป็นข้อสังเกตก่อน แล้วก็เป็นการถามคำถามที่ถกด้วย ขอพระคุณด้วย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรีครับ

หม่อมหลวงเชิงชาย กัญญา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :

ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติ ตามที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายไป 2 ท่าน 3 ท่าน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติ ในรายละเอียดกระผมจะขอเข้าไปพิจารณาในกรรมวิธีการ รวมทั้งข้อสังเกตต่าง ๆ แต่มีเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องนโยบายซึ่งผมเห็นจะต้องชี้แจง ณ ที่นี้ และขอใช้เวลาท่านประธานสักเล็กน้อย กราบเรียนว่าก่อนอื่นผมในนามของกระทรวงคมนาคมและคณะรัฐมนตรีต้องขอขอบพระคุณที่ท่านสมาชิกสนใจในเรื่องนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาพาณิชย์ของประเทศ อยากจะกราบเรียนว่าธุรกิจในการเดินเรือขนส่งทางทะเลกับการขนส่งทางอากาศมีสิ่งผิดแปลกกัน และสำคัญมากกันหนึ่งก็คือว่า การขนส่งทางทะเลได้ดำเนินการมาเนิ่นร้อย ๆ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นประเทศที่พัฒนาแล้วและมีเรือมากพูดง่าย ๆ ว่า เอาจเปรียบนะครับ พยายามทำกฎหมายและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ กล่าวง่าย ๆ คือไม่เบียดเบียนประโยชน์เลย เช่นเรือต่างชาตินั้นะครับ ในการเดินเรือ เรือทะเลจะเข้ามาในประเทศไทยเท่าไรก็ได้ ไม่มีการเบียดเบียนประโยชน์ แต่สำหรับสิทธิทางอากาศ เนื่องจากว่าสนธิสัญญาการเดินทางอากาศได้เกิดขึ้นหลังสงครามโลก ครั้งที่ 2 ซึ่งในขณะนั้นประเทศเล็ก ๆ มีสิทธิมีเสียงมากในการโหวต (vote) ในที่ประชุม เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติสิทธิในการเดินอากาศจึงมีคำอยู่คำหนึ่งว่า เป็นธรรมและเท่าเทียมกัน ผมขอเรียนใช้ภาษาอังกฤษว่า แฟร์ แอนด์ อีควอล (Fair and Equal) อันนี้เรื่องเดียวที่ทำให้ประเทศเล็ก ๆ สามารถแข่งขันกับประเทศใหญ่ ๆ ได้ ยกตัวอย่างเช่น เราจะไปอังกฤษ คำนี้แหละครับ แฟร์ แอนด์ อีควอล เราก็มายึดถือในการประชุม ในการเจรจาต่างประเทศทั้งสอง คืออย่างอังกฤษกับไทย ถ้าหากินมา 3 ส้า เราต้องกินไปได้ 3 ส้า ถ้าหากินไม่ยอม เราไม่ยอม นี่เป็นหลักทั่วไป คือ แฟร์ แอนด์ อีควอล เป็นธรรมและเท่าเทียมกัน ด้วยเหตุนี้ผมจึงอยากเรียนว่าบริษัทการบินไทย ที่เจริญเติบโตมาขณะนี้และรวดเร็วพอสมควร ได้ยึดหลักการนี้เป็นหลักปฏิบัติ และประเทศไทยเราก็เจรจากับต่างประเทศในลักษณะนี้มาตลอด ถ้าไม่มีหลักการนี้ยากเหลือเกินที่

ประเทศเล็ก ๆ หรือบริษัทการบินเล็ก ๆ จะต่อสู้กับประเทศใหญ่ ๆ ได้ อยากรจะเรียนว่า ขณะนี้การค้าระหว่างประเทศของเราได้เพิ่มขึ้นอย่างสูง คือเมื่อปี พ.ศ. 2528 มีมูลค่า ประมาณ 44.6 เบลีเซียนต์ของรายได้ประชาชาติ ในปี พ.ศ. 2533 คือปีที่แล้วมีมูลค่า 68.3 เบลีเซียนต์ และสินค้าที่ค้าขายกันระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศทั้งเข้าทั้งออก ขนโดยทางเรือ 95 เบลีเซียนต์หรือกว่านั้น เมื่อปี พ.ศ. 2532 ผมขอทราบเรียนว่าเรามี สินค้าเข้าและออกที่ใช้การขนส่งโดยทางเรือ 60 ล้านตัน และคาดว่า เป็นการคาดคะเนของ กระทรวงพาณิชย์ว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 150 ล้านตัน ในปี พ.ศ. 2543 คือใน 8 - 9 ปี ข้างหน้านี้ และจะเป็นพวกตู้สินค้าซึ่งขณะนี้ เกินกว่า 1 ล้านตู้ ตู้ 20 ฟุต นะครับ และคาดว่าในปี พ.ศ. 2543 จะมีสินค้าตู้เทียบเท่ากับตู้ 20 ฟุต โกลด์ 2 ล้านตู้ คือประมาณ 1 ล้าน 8 แสนกว่าตู้ สำหรับการค้านระหว่างประเทศ กระผมแน่ใจว่าจะมีการแข่งขันกัน อย่างรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ค่าขนส่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะกระทบกระเทือนราคาสินค้าของเรา กระผมมีตัวเลข ซึ่งผมเองเป็นห่วงและมีท่านผู้ใหญ่หลายท่านในคณะรัฐบาลเป็นห่วงมาก เช่นเดียวกับท่านสมาชิก ผมมีตัวเลขอยู่ข้างหน้านี้ นะครับ การเสียมูลค่าขนส่งสินค้า ซึ่งผมได้ มาจากธนาคารแห่งประเทศไทยย้อนหลังไปเพียง 5 - 6 ปีเท่านั้น เป็นตัวเลขที่น่ากลัวมาก คือปี พ.ศ. 2529 เราขาดมูลค่าขนส่งสินค้า ซึ่งเป็นทางเรือทั้งนั้นอย่างที่ผมได้ทราบเรียน เมื่อครั้งปี 16,800 ล้านบาท ปี พ.ศ. 2530 24,000 ล้านบาท ปี พ.ศ. 2531 40,000 ล้านบาท ปี พ.ศ. 2532 56,000 กว่าล้านบาท และตัวเลขที่กระผมมีอยู่ใน กระดาษ ปี พ.ศ. 2533 ใช้คำว่า ประมาณ นะครับ ซึ่งกระผมว่าใกล้เคียงมาก 70,000 ล้านบาท และเขาคาดคะเนไว้โดยธนาคารแห่งประเทศไทยว่า ในปีนี้มูลค่าขนส่งสินค้าจะ ขาดดุลถึง 86,000 ล้านบาท ผมขอเรียนว่า ปี พ.ศ. 2529 ซึ่งถอยไปเพียง 5 - 6 ปี มีจำนวน 16,000 ล้านบาท ขาดดุลในค่าขนส่งสินค้าทางทะเล และปีนี้จะ ขาดดุล 86,000 ล้านบาท ในเรื่องนี้กระทรวงคมนาคม ผมขอเรียนไว้เลยนะครับที่ไม่ใช่คำพินิจ ที่ท่าน ๆ มา

Legislative Institutional Repository of Thailand

ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการขนส่งทางทะเลน้อย สำหรับในขณะนี้กระผมเองซึ่งรับผิดชอบใน

เรื่องนี้อยู่ก็ได้พยายามเน้นหนักในเรื่องนี้มากเท่าที่เวลาจะมีให้ อยากจะเรียนว่า คำว่า พาณิชยนาวิ เกี่ยวด้วยเรื่องต่าง ๆ คังนี้ คือท่าเรือ กองเรือ ตู้เรือและคนเรือ สำหรับท่าเรือ อย่างที่ท่านสมาชิกได้เรียนเมื่อครู่นี้ในที่ประชุม พอสรุปได้ว่าขณะนี้ท่าเรือสำคัญซึ่งเราใช้คือ ท่าเรือคลองเตย แล้วเนื่องจากว่าท่าเรือคลองเตยเราไม่มีนโยบายที่จะขยาย เหตุผลคือ เรือใหญ่เข้าไม่ได้ เรือที่เกิน 10,000 กว่าตัน และยาวเกิน 565 ฟุต เราถือว่าเข้าไม่ได้ นอกจากจะอนุญาตเป็นเฉพาะราย นี่เป็นจุดเสียเปรียบในการขนส่ง ทางกระทรวงก็มีนโยบาย ให้นำไปอยู่ที่แหลมฉบัง ซึ่งก็ทำไปแล้วและก็เสร็จไปพอสมควรแล้ว แต่ผมขอเรียนว่าท่าเรือ แหลมฉบัง ที่มีข่าวกันอยู่ ความจริงยังไม่เสร็จนะครับ คำว่า เรืองของผมคือ เรืองสมบูรณ์ ที่เสร็จส่วนใหญ่เสร็จทางงานโยธา แต่ในงานของเครื่องจักรเครื่องมือยังไม่เสร็จเรียบร้อย เพราะฉะนั้นการเปิดใช้ยังไม่ได้เต็มที่ ที่เปิดใช้คือท่าเดียว คือท่า 1 เป็นท่าเรือขนส่งสินค้าทั่วไป แต่ท่า 2 ท่า 3 ท่า 4 ซึ่งเป็นท่าเรือคอนเทนเนอร์ (Container) เครื่องมือยังไม่ครบ จะครบราว ๆ สิ้นเดือนตุลาคมนี้ เพราะฉะนั้นเรือยังเข้าใช้ไม่ได้ ฉะนั้นข่าวที่ออกมาว่าท่าเรือ แหลมฉบังเสร็จแล้วทำไมถึงไม่มีเรือ ผมอยากทราบเรียนต่อท่านพิชัยว่า ในแม่น้ำเจ้าพระยา ชัดจำกัด ของเราก็คือท่าเรือคลองเตยซึ่งเราจะไม่สามารถแล้วแต่เนื่องจากว่ามีกีดกันของสินค้า ขณะนี้กระทรวงคมนาคมได้พยายามปรับปรุงการปฏิบัติงาน ของการทำเรือคลองเตย เวลาที่ติด ขึ้นมาก ผมเองก็ติดใจ ยกตัวอย่าง อย่างตู้สินค้าเคยเปิดกันมาคือสาย เขาเรียกแกง (Gang) ไม่เกิน 8 ตู้ต่อวัน มาเป็นเวลานานหลายปีเต็มที่แล้ว เป็นสิบปี ขณะนี้กระทรวงคมนาคม ได้แก้ไขแล้วเปิดได้ถึง 21 ตู้ต่อวัน เมื่อเป็นเช่นนี้ทุกอย่างไหลหมด ที่กองตู้ก็ไม่คับคั่ง ท่าเรือ เองก็ไม่คับคั่ง สินค้าในคลังสินค้าหรือ โรงสินค้าก็ไม่คับคั่ง ดีขึ้นมาอีก อยากทราบเรียนว่า เมื่อคับคั่งเช่นนี้ ทางกระทรวงคมนาคมก็ได้เปิดให้ท่าเรือเอกชนดำเนินการได้ เวลาที่ได้เปิด ให้ท่าเรือเอกชนดำเนินการรับตู้คอนเทนเนอร์ทั้ง เข้าที่เรือออกได้ 4 ท่า และกำลังจะเปิดให้แก่ ท่าเรือสินค้าทั่วไปด้วยซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ ขอทราบเรียนว่าเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว คณะรัฐมนตรี ได้มีมติว่าให้แก่วราษบัญญัติการทำเรือให้ไม่จำเป็นต้องจำกัดว่าสินค้าขาเข้านั้นจะต้องใช้

ท่าเรือคลองเตยแห่งเดียว เปิดให้เอกชนมาดำเนินการทางเดินค้าส่งออกได้ตามเสรี อันนี้ก็เป็นที่
 เรื่องหนึ่งที่เราได้พัฒนาหรือพยายามแก้ไขเรื่องการท่าเรือ นอกจากนั้นยังมีท่าเรือที่สงขลา
 ภูเก็ต ซึ่งได้สร้างไปแล้ว ซึ่ง 2 ท่านี้ท่านสมาชิกคงจะเห็นว่าไม่ค่อยได้ใช้ ในข้อเท็จจริงนั้น
 เวลาที่ท่านเรือสงขลาขนส่งสินค้าได้ดีกว่าที่คาดคิดไว้ ต่อไปก็คือผู้เรือ สำหรับผู้เรือขณะนี้
 อย่างเต็มที่ประเทศไทยมีผู้รับเรือได้ไม่เกิน 4,000 คัน เรือนี้กระทรวงคมนาคมได้วาง
 โครงการไว้ที่ท่าเรือแหลมฉบังแล้ว โดยจะให้มีกำลังเรือขนาดใหญ่เท่าเทียมกับต่างประเทศ
 เท่าเทียมกับสิงคโปร์ คือเรือตั้งแต่ 50,000 ตันขึ้นไป ได้มีบริษัทเข้ามาเช่าท่าเรือของท่าเรือ
 แหลมฉบังอยู่คิด ๆ กับท่าเรือ และก็จะดำเนินการ 2 ประการด้วยกัน คือภายใน 2 ปีนี้
 จะต้องซ่อมมิได้เนมาไว้ได้ และภายใน 10 ปีต้องมีอันหนึ่งที่ให้บริการเรือได้ตั้งแต่ 50,000 ตัน
 ขึ้นไป สำหรับคนเรือคือชาวเรือ ขณะนี้กรมเจ้าท่าได้ตั้งโรงเรียนหลายแห่งแล้ว โดยผลิต
 ชาวเรือซึ่งจะเป็นทางช่างกลหรือจะเป็นต้นทวน เวลานี้เท่าที่กระทรวงเจ้าท่าได้ ได้ผลิตไปแล้ว
 ประมาณ 300 คน ในนี้จะมีวัน 120 คน และมีหน้าหรือปีอื่นจะรับเพิ่ม ขึ้นเป็น 150 คน
 ซึ่งในเรื่องนี้ก็จะมีบรรเทาและช่วยเหลือในเรื่องคนเรือของกองเรือไทยได้เป็นจำนวนมาก
 อย่างไม่ก็ตาม ในเรื่องนี้เราได้มีการประชุมหารือระหว่างเจ้าของเรือไทยกับกระทรวงคมนาคม
 มาตลอดในระยะรัฐบาลชุดนี้ สุดท้ายผมอยากจะเรียนเรื่องกองเรือ กองเรือเป็นที่ทราบกัน
 ทั่วไป ประเทศไทยมีเรือที่เล็กที่สุดในบรรดาเพื่อนบ้านของเราโดยเฉพาะในอาเซียน
 เรามีเรือสินค้าอยู่ขณะนี้ 660,000 กว่าตัน และเป็นเรือน้ำมันและเรือแก๊ส 180,000 กว่าตัน
 เรือมี 98 ลำ อายุเฉลี่ย 19 ปี แล้วเรือน้ำมันมี 86 ลำ อายุเฉลี่ยเท่า ๆ กันคือ 20 ปี
 การขนส่งสินค้าซึ่งเรือไทยได้เข้าไปมีส่วนอย่างที่ผมทราบเรียนคนต้น เติบโต 8.76 เปอร์เซ็นต์
 เท่านั้นเอง และค่าระวางที่เราได้รับเพียง 7 เปอร์เซ็นต์ และในเรื่องนี้ กระทรวงได้เชิญประชุม
 ทหารเรือผู้เกี่ยวข้องมาเป็นสำคัญในระยะเวลาของคณะรัฐบาลชุดนี้ ขอกราบเรียนเกี่ยวกับกองเรือ
 ซึ่งท่านสมาชิกคงจะสนใจมากกว่าได้มีการประชุมหารือกันแล้ว ทางผู้ประสงค์จะเป็น
 เอกชนทั้งสิ้นหรือมีที่จะขยายกองเรือ แต่ได้ขอรับทราบรัฐบาลว่าขอให้ช่วยแก้ไขเสียเปรียบ

ซึ่งกองเรือไทยเสียเปรียบเรือต่างประเทศ ขณะเข้าในมะละวัน หลักรากก็คือเกี่ยวกับภาษี อันที่ 2 เกี่ยวกับกฎหมาย กฎหมายนี่ก็เป็นเรื่องซึ่งสภานิติบัญญัติฯ แห่งนี้กำลังแก้ไขอยู่ ซึ่งทางรัฐบาลจะให้เสนอเข้ามาเป็นลำดับ ผมขอทราบเรียนว่ากฎหมายที่จะเสนอเข้ามาจะมีดังนี้ พระราชบัญญัติกักเรือ พระราชบัญญัติ ขน ของทางทะเล พระราชบัญญัติจำนองเรือและ พระราชบัญญัติเรือไทย ที่ 4 พระราชบัญญัติให้ว่าผ่านไร้อะไรให้กองเรือไทยมีความได้เปรียบ หรือว่าทำเทียมกับต่างประเทศ อันที่ 2 คือเรื่องภาษีอย่างที่ผมทราบเรียนเมื่อสักครู่นี้ ซึ่ง เรื่องนี้คงจะเป็นเรื่องของรัฐบาลคือกระทรวงการคลัง ซึ่งกระทรวงจะต้องพยายามมาก นอกจากนั้นในเรื่องกองทุนซึ่งเป็นที่แปลกใจ ทางฝ่ายกองเรือไทยเองได้ชี้แจงว่า หากทาง รัฐบาลได้ช่วยเหลือสิ่งสิ่งเปรียบต่าง ๆ ให้แก่กองเรือไทยแล้ว เขาเองจะไม่มกวนในเรื่อง เงินลงทุน อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ลึกซึ้ง ซึ่งแต่ก่อนนี้ผู้ใดจะมีปัญหาที่จะให้รัฐเข้าไปช่วยเหลือ มาก กระผมก็ใช้เวลามานานแล้ว อยากรจะเรียนว่าทางกระทรวงคมนาคมได้... ตามในเรื่องนี้ อย่างหนักมาก แล้วไม่ว่าจะเป็นผลได้สักแค่ไหน ก็พยายามให้ดีที่สุดเท่าที่จะรัฐบาล ชุดนี้จะมีเวลา ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เราได้ไปปรายใน ชั้นรับหลักการนานพอสมควรแล้ว ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า ที่ประชุมนี้จะเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เห็นสมควรรับหลักการ คณะกรรมาธิการครับ ท่านรัฐมนตรี

LIRT

หม่อมหลวงเชิงชาญ กำภู (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการธิการการคมนาคม แปรผู้คดีภายใน 7 วัน
ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีเสนอให้พิจารณาโดย
คณะกรรมการสามัญประจำสภาคณะกรรมการการคมนาคม กำหนดการแปรผู้คดีภายใน 7
วัน ความข้อนี้คงไม่มีใครค้านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

5.4 ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับ
พระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/11663

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

18 กรกฎาคม 2534

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัย-
สมรภูมิ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเว้นค่า-
ธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามธรรมเนียมการปกครอง
ราชอาณาจักร พุทธศักราช 2534 ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อำนาจันท์ ปันยารชุน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(นายอำนาจันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบว่า พระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภท
ให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีท้ายพระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้
ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ พ.ศ. 2507 เพื่อกำหนดให้ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญ
ชัยสมรภูมิได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ
และแก้ไขการยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ เป็นการ
ยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตามกฎหมาย
ว่าด้วยการเดินอากาศให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ และสมควรแก้ไขการยกเว้น
ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ เป็นการยกเว้นค่าธรรมเนียมใบ
อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ.
2497 ได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

LIRT

ว่า

พระราชบัญญัติ

ยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ (ฉบับที่ . . .)

พ.ศ.

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก่ใจเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการยกเว้นค่าธรรมเนียมบาง-
ประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบาง-
ประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ไว้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ-
เบศรเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ใช้ความต่อไปนี้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ-
เบศรเป็นต้นไป

มาตรา 4 ให้ใช้ความต่อไปนี้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ-
เบศรเป็นต้นไป

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทาน
เหรียญชัยสมรภูมิ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2526

ลำดับที่	ค่าธรรมเนียม	การยกเว้น
" 2 ทวิ	ตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ	ยกเว้นให้เฉพาะค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่"

มาตรา 4 โหยงเลิกความในลำดับที่ 10 ของบัญชีท้ายพระราชบัญญัติยกเว้น
ค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ พ.ศ. 2507 ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญ-
ชัยสมรภูมิ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2526 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ลำดับที่	ค่าธรรมเนียม	การยกเว้น
" 10	ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียน เอกชน	ยกเว้นให้เฉพาะค่าธรรมเนียม ดังนี้ (1) ใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน (2) ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการ (3) ใบอนุญาตให้เป็นครูใหญ่ (4) ใบอนุญาตให้เป็นครู (5) หนังสืออนุญาตอื่น ทั้งนี้ จะได้รับยกเว้นเพียง อย่างละ หนึ่งปี

ขอเชิญคณะรัฐมนตรีแถลงหลักการและเหตุผลคร่าว

พลอากาศเอก พิศิษฐ์ ศาลิคุปต์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) :
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และสมาชิกผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน กระผม พลอากาศเอก พิศิษฐ์
 ศาลิคุปต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียม
 บางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมี
 หลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีท้ายพระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่
 ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ พ.ศ. 2507 เพื่อกำหนดให้ผู้ได้รับพระราชทาน
 เหรียญชัยสมรภูมิได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการเดิน
 อากาศ และแก้ไขการยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์
 เป็นการยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตผู้ประจำหน้าที่ตามกฎหมาย
 ว่าด้วยการเดินอากาศให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ และสมควรแก้ไขการยกเว้น
 ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ เป็นการยกเว้นค่าธรรมเนียมใบ
 อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ.
 2497 ได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 จึงจำเป็นต้องตรา
 พระราชบัญญัตินี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญควีนคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมมีคำถาม
 อยู่อันเดียวขอรับ ที่จะยกเว้นตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ซึ่งระบุว่ามิใช่ใบอนุญาต

จัดตั้งโรงเรียน ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการ ใบอนุญาตให้เป็นครูใหญ่ ใบอนุญาตให้เป็นครู (๕) ชุดถึงหนังสืออนุญาตอื่น อยากจะขอเรียนถามทางรัฐบาลว่าหนังสืออนุญาตอย่างอื่นที่จะยกเว้นค่าธรรมเนียมมีหนังสืออะไรบ้าง แล้วหนังสืออนุญาตอื่นนั้นครอบคลุมไปถึงหนังสืออะไร และใครเป็นผู้มีอำนาจที่จะบอกว่าหนังสืออนุญาตอื่นนั้นเป็นหนังสืออะไรบ้างใน (๕) ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ผมว่าความอันนี้อาจจะยังไม่ค่อยชัดเจน อยากรจะขอคำอธิบายครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พลอากาศเอก พิเศษ คาสึบุตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) : การยกเว้นสำหรับโรงเรียนเอกชนวิชาใหม่ครับ รายละเอียดผมก็ไม่ค่อยเข้าใจคำถามเท่าไร

นายวิชัย โกล้วรรณจินดา : คือในกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เรายกเว้นให้ ๕ เรื่อง ผมสงสัยในเรื่องที่ ๕ คำว่า หนังสืออนุญาตอื่น คือหนังสืออะไรบ้าง เพราะว่ามี ๑ - ๒ - ๓ - ๔ มีระยะเวลาไว้ชัดเจนครับ

พลอากาศเอก พิเศษ คาสึบุตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) : คืออัตราค่าธรรมเนียม ถ้ารายละเอียดแล้วจะมีอยู่ถึง 10 ประเภท ค่าขออนุญาตจัดตั้งโรงเรียน ค่าอุทธรณ์ ค่าร้องและรายงานต่าง ๆ ใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียน ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการ ใบอนุญาตให้เป็นครูใหญ่ ใบอนุญาตให้เป็นครู ใบแทนใบอนุญาต หนังสืออนุญาตอื่น ๆ การคัดสำเนาเอกสารตามพระราชบัญญัติที่เขียนเอาไว้มีอย่างนี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็พอเข้าใจนะครับ มีท่านผู้ใดอภิปรายหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าที่ประชุมเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรรับหลักการ
โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เห็นสมควรรับหลักการ
คณะกรรมการการครับ ท่านรัฐมนตรี

พลอากาศเอก พิเศษ คาสึคุปต์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) :
กราบเรียนท่านประธาน และสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง กระผมขอขอบคุณที่สมาชิกทุกท่านได้กรุณา
รับหลักการ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมขอให้คณะกรรมการการปกครองเป็นผู้
พิจารณา และขอให้แปรญัตติภายใน 7 วันครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรี ขอให้ส่งคณะกรรมการ
สามัญประจำสภา คณะกรรมการการปกครอง แปรญัตติตามข้อบังคับ ไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่นนะครับ

ต่อไปกลั้วมาระเบียบวาระที่ 5.1 พิจารณาให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งผู้ที่จะ
ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้เสนอชื่อผู้ที่เหมาะสมสมควรแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ
คณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบตามความใน
มาตรา 63 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522 ดังประวัติที่ได้
แจกให้ท่านสมาชิกทราบแล้ว

เชิญคณะรัฐมนตรีมีอะไรแถลง เชิญครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานที่
เคารพ ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง กระผม นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองนายกรัฐมนตรี โดยที่เรื่อง
จะพิจารณาต่อไปนี้เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล คณะรัฐมนตรีจึงใคร่ขอความกรุณาประชุมลับครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีได้ร้องขอให้มีการประชุมลับ ซึ่งเป็นเอกสิทธิ์ เพราะฉะนั้นต่อไปนี้เป็นการประชุมลับ ผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ก็เฉพาะสมาชิก รัฐมนตรี และผู้ได้รับอนุญาตจากประธานเท่านั้น ขอเชิญผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องออกจากที่ประชุม และก็ขอให้งดการกระจายเสียงทั้งภายนอกและโดยโทรทัศน์วงจรปิดภายในสภาด้วย

(ผู้ที่อยู่ในที่ประชุมและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประชุมซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการประชุมได้ออกไปจากห้องประชุม)

หมายเหตุ รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 18/2534 วันศุกร์ที่ 2 สิงหาคม 2534 ตั้งแต่หน้า 70 ถึงหน้า 73 เป็นรายงานการประชุมลับเกี่ยวกับ เรื่อง ให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งผู้ที่จะดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมาธิการ ซึ่งคณะกรรมการธิการตรวจรายงานการประชุม และพิจารณาเปิดเผยแพร่รายงานการประชุมลับสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาเสร็จแล้ว และสภาได้มีมติในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 26/2534 วันศุกร์ที่ 6 กันยายน 2534 ให้เปิดเผยได้ จึงเป็นคณยกเลิการเป็นรายงานการประชุมลับตามมติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติดังกล่าวข้างต้น

(สำเนา)

ด่วนมาก

ที่ นร 0201/11237

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กท 10300

12 กรกฎาคม 2534

เรื่อง การแต่งตั้งผู้ที่จะดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประวัติของ นายวัฒนา รัตนวิจิตร

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นสมควรแต่งตั้ง นายวัฒนา รัตนวิจิตร รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้ดำรงตำแหน่ง เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา แทน นายประเสริฐ นาสกุล ซึ่งจะเกษียณอายุราชการในวันที่ 1 ตุลาคม 2534 แต่เนื่องจากการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติด้วย ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. 2522 มาตรา 63 วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522

จึงกราบเรียนมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไปด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

อำนาจันท์ บินยารชุน

(นายอำนาจันท์ บินยารชุน)

Legislative and Public Library of Thailand

นายกรัฐมนตรี

<u>คุณวุฒิ</u>	<u>สาขา</u>	<u>ปี (พ.ศ.) ที่ได้รับ</u>	<u>สถานศึกษา</u>
ปริญญาโท	รัฐประศาสนศาสตร์	2502	มหาวิทยาลัยอันติเยนา สหรัฐอเมริกา
วปอ. รุ่นที่ 21		2522	วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

ข) การฝึกอบรมและดูงาน

รายการฝึกอบรมและดูงาน

สถานที่

1. สัมมนาพัฒนาผู้บริหารรุ่นที่ 28	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
2. ฝึกอบรมด้าน GOVERNMENT	ประเทศอังกฤษ
3. ศึกษาและดูงานเกี่ยวกับสหประชาชาติ	ประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น
4. ฝึกอบรมด้านนิติบัญญัติในการใช้
พลังงานปรมาณู	ประเทศออสเตรเลีย
5. LEGAL OFFICERS โดยทุนโคลัมโบ	ประเทศเยอรมัน สวีต ฝรั่งเศส
อังกฤษ และอิตาลี

1.3 ประวัติราชการ

ตำแหน่งและส่วนราชการ

ช่วงเวลาที่ย่างตำแหน่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (เริ่มรับราชการ)

ชั้นจัตวา เสมียนพนักงาน แผนกสารบรรณ

1 เม.ย. 2496 -

31 ส.ค. 2496

ชั้นตรี ประจำแผนกสารบรรณ

1 ก.ย. 2496 -

ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่ง

27 ก.ค. 2498

ผู้ช่วยแปล กองแปล

28 ก.ค. 2498 -

11 มี.ค. 2499

<u>ตำแหน่งและส่วนราชการ</u>	<u>ช่วงเวลาที่ตั้งร่างตำแหน่ง</u>
<u>ชั้นโท</u> ประจำกองร่างกฎหมาย	12 มี.ค. 2499 - 3 เม.ย. 2503
<u>ชั้นเอก</u> เลขานุการกรรมการร่างกฎหมาย กอง 3	4 เม.ย. 2503 - 31 ก.ค. 2505
ผู้ช่วยกรรมการร่างกฎหมาย	1 ส.ค. 2505 - 30 มี.ย. 2508
หัวหน้ากองประมวลกฎหมาย	1 ก.ค. 2508 - 30 ก.ย. 2508
<u>ชั้นพิเศษ (นิติกร 7-10)</u>	
ผู้อำนวยการกองร่างกฎหมาย	1 ต.ค. 2508 - 4 พ.ย. 2511
กรรมการร่างกฎหมายประจำ (นิติกร 9)	5 พ.ย. 2511 - 5 มิ.ย. 2521
กรรมการร่างกฎหมายประจำ (นิติกร 10)	6 มิ.ย. 2521 - 3 ม.ค. 2523
รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา (นักบริหาร 10)	4 ม.ค. 2523 - ปัจจุบัน

1.4 ประวัติทางวินัย

- ไม่มี -

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

2. ประสบการณ์และความสามารถพิเศษในการปฏิบัติราชการ
ราชการพิเศษ

- กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์
- กรรมการร่างกฎหมาย
- กรรมการพิจารณาปรับปรุงประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- กรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.)
- กรรมการข้าราชการครู (ก.ค.)
- กรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ก.ก.)
- กรรมการสภาการฝึกหัดครู
- กรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
- กรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
- กรรมการพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ
- กรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์กฎหมายไทย (ราชบัณฑิตยสถาน)
- กรรมการบัญญัติศัพท์สำนักวรรณศาสตร์และการเมือง
(ราชบัณฑิตยสถาน)
- กรรมการเครื่องหมายการค้า
- กรรมการองค์การคลังสินค้า
- กรรมการกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน
- กรรมการกลั่นกรองงานประจำสำนักงานเลขาธิการสภา
รักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ

LIRT

3. ความดีความชอบพิเศษ รางวัล หรือสิ่งเชิดชูเกียรติที่ได้รับ

3.1 ได้รับเงินเดือนมากกว่า 1 ชั้น

- 2 ชั้น ปีงบประมาณ 2522 ในตำแหน่งกรมการช่างกฎหมาย
ประจำ (นิติกร ๑)

3.2 เครื่องราชอิสริยาภรณ์	<u>ปีที่ได้รับ</u>
เนตรจนาภรณ์มงกุฎไทย	พ.ศ. 2498
จักรดาวภรณ์มงกุฎไทย	พ.ศ. 2503
จักรดาวภรณ์ช้างเผือก	พ.ศ. 2506
ศรีตาราภรณ์มงกุฎไทย	พ.ศ. 2508
ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย	พ.ศ. 2511
ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก	พ.ศ. 2513
ประเมภาภรณ์มงกุฎไทย	พ.ศ. 2518
ประเมภาภรณ์ช้างเผือก	พ.ศ. 2521
มหาวชิรมงกุฎ	พ.ศ. 2524
มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก	พ.ศ. 2529

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านรองนายกรัฐมนตรี

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช 2522 มาตรา 63 ได้กำหนดไว้ว่า การแต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา จะต้องได้รับความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับนะครับ แต่โดยที่ในปัจจุบันนี้ไม่มีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงทำหน้าที่ทั้ง 2 สภาแทน คณะรัฐมนตรีจึงจำเป็นต้องเสนอเพื่อขอความเห็นชอบต่อสภาอันทรงเกียรตินี้ ในปัจจุบันนี้นายประเสริฐ นาสกุล ซึ่งเป็นเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอยู่จะเกษียณอายุในวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2534 นี้ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วเห็นว่า นายวัฒนา รัตนวิจิตร ซึ่งดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งนี้ต่อไปได้ จึงขอนำมาเสนอเพื่อสภาได้กรุณาให้ความเห็นชอบครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์ธรรมบุญครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผม ธรรมบุญ ลัดพลี กระผมไม่มีปัญหาอะไรในเรื่องตัวของเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา นะครับ แต่อยากกราบเรียนตั้งข้อสังเกตไว้สักคิดหนึ่งว่าเรื่องนี้ถ้าทางรัฐบาลเห็นว่าเป็นเรื่องสมควรจะประชุมลับ รัฐบาลน่าจะทำเป็นเรื่องลับมาแต่แรก ไม่ชี้ทำเปิดเผยมา เป็นหนังสือมาในนี้ประวัติลงเปิดเผยหมด เขาก็รู้ว่าเป็นใคร เพราะฉะนั้นการประชุมลับในที่นี้ถ้าสมมติว่า จะประชุมลับ ผมเข้าใจว่าเพื่อประโยชน์ในการที่สมาชิกอาจจะโต้แย้งกันถึงเรื่องคุณสมบัตินั้น ความเหมาะสมไม่เหมาะสม ซึ่งก็ถูกต้องจากหลักฐานอันนี้นั่นเองใช่ไหมครับ ก็คงไม่พิเศษไปจากอันนี้ นอกจากบางคนจะมีข้อเท็จจริงข้างนอกมา แต่ตั้งอย่างไรก็ตามเมื่อมีหนังสือมาก็เหมือนกับเรื่องธรรมดา กระผมยังนึกในใจว่าความจริงเรื่องนี้คงจะประชุมลับ แต่พอเห็นหนังสือนี้ไม่ลับ ก็ยังคิดว่าหรือจะเปิดเผยก็เป็นอย่างนั้นเพราะว่าเอกสารนี้มาไม่ลับเสียแล้ว ที่นี้ถ้ามาประชุมลับ ออกไปก็ไม่ลับแล้ว ความรับผิดชอบจะตกอยู่กับคณะกรรมการพิจารณา

เปิดเผยรายงานการประชุมลับ เพราะว่าทั้งที่ไม่เปิดเผย มาขอมติสภาไม่เปิดเผย แต่ทุกคนรู้กัน
 แหต ซึ่งความจริงรู้กันมาก่อนที่จะเข้ามาลับ เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมอยากจะกราบเรียน
 ขอความกรุณารัฐบาลคงจะรู้ว่าพฤติกรรมเหล่านี้ ถ้าสมมติว่าแม้แต่ในสภาชุดนี้ก็อาจจะมีความคน
 อภิปรายบ้างก็ควรจะทำลับ ทำลับมาตลอดเลย เฉพาะอันนี้แยกเป็นลับเสีย กระผมอยากจะ
 กราบเรียนก็จะไม่เสียหายอะไร และมาในนี้ก็ขอเป็นลับ จะได้ไม่ได้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง
 คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับก็จะได้สายใจว่าลับมาตลอด และมา
 ในนี้ถ้ามาประชุมลับอีก เราก็ไม่เปิดเผยก็ลับไป เพราะฉะนั้นถ้ารู้วอกไปเราก็ยินดีรับผิด
 ที่นี้ใคร ๆ ก็มีอยู่ข้างนอกผมเขาก็ใจว่าได้รับทุกคนแล้วประวัติในเรื่องเหล่านี้ อาจจะต้องไปก่อน
 ที่เราจะมาพูดกันด้วยซ้ำ แบบ ป.ป.ป. เราก็เคยมีประสบการณ์กันนั้น ฉะนั้นกระผมกราบ
 เรียนฝากข้อสังเกตไว้ดังนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
 และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในตัวเรื่องเองกับตัวบุคคลซึ่งถูกเสนอชื่อนี้ไม่เป็นความลับหรือคดี
 ทั้งคุณสมบัติที่เสนอมานี้เป็นเรื่องที่เปิดเผยได้ แต่ที่คณะรัฐมนตรีขอความกรุณาให้มีการประชุม
 ลับ ก็เพื่อประโยชน์ในการอภิปรายของท่านสมาชิก เก่งว่าจะไปกระทบกระเทือนหรือพาดพิง
 ถึงบุคคลภายนอก หรือแม้กระทั่งตัวบุคคล ซึ่งถูกเสนอชื่อนี้เป็นเรื่องเฉพาะตัวของเขา
 ก็จะได้เปิดโอกาสได้เต็มที่ในการพิจารณา ถ้าไม่มีอะไรเป็นเรื่องลับ ต่อไปคณะกรรมการ
 เปิดเผยรายงานการประชุมลับก็คงจะเปิดเผยได้เอง แต่ตัวเรื่องเองไม่ลับครับ ขอบพระคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านอาจารย์สรรเสริญครับ

นายสรรเสริญ ไกรจิตต์ : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้เกียรติ
 ผมไม่มีปัญหาอะไรหรอกครับ ลับหรือไม่ลับ แต่ผมได้ยินเสียงท่านสมาชิกผู้เกียรติหลายท่าน
 พิมพ์ ๆ ว่าคุณวัฒนา รัตนจิตร ได้กรรมศาสตร์บัณฑิตตั้งแต่อายุ 17 ปีใช่หรือเปล่า
 เพราะว่ามีพหุวิชา ท่านเกิดวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2477 แล้วก็คุณวุฒิกฎหมายศาสตรบัณฑิต ปี

พ.ศ. ที่ได้รับคือ พ.ศ. 2494 ถ้าพิมพ์ไม่ผิด ก็แสดงว่าคุณพัฒนานี้เก่งมากสมควรจะได้เป็นเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ

นายวิชัย ฤทธิพันธ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ เป็นความจริงครับ เมื่อตอนที่ท่านสำเร็จธรรมศาสตร์บัณฑิต โคร ๆ ก็เรียกว่าเป็ยก เพราะตัวเล็กนิดเดียว แต่ก็ยังเป็นคนที่มือน้อยกว่าเพื่อนในหมู่ผู้ที่จบมารุ่นเดียวกัน คนที่จบมา รุ่นเดียวกันเกษียณไปแล้วก็หลายคนครับ ขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : พอใจนะครับ อันนี้เข็ยกครับ ไม่ใช้เข็ยก คุณวิชัยครับ

นายวิชัย ฤทธิพันธ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ความจริงคุณพัฒนาน่าท่านจะตัวเล็ก ๆ นะครับ ก็เลยได้ชื่อเล่นว่าเป็ยก ผมมีโอกาสได้รู้จักกับท่าน เคยทำงานร่วมกับท่านในคณะกรรมการสภาที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาแรงงานแห่งชาติ แต่ความจริงในรายงานประวัติอันนี้ไม่ได้ลงว่ามีฐานะเป็นกรรมการชุดนี้อยู่ด้วย ซึ่งเท่าที่ได้รู้จักท่าน ก็ได้เห็นว่าท่านนั้นมีความรู้ ความสามารถเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งเป็นเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรองนายกฯ ซึ่งรู้จักคุ้นเคยเป็นผู้รับรอง อยู่ด้วย ก็คงไม่มีปัญหา แต่ขอกราบเรียนถามนิดเดียวท่านประธานครับ ในหน้า 5 เรื่องความดี ความซกขบพิเศษ 3.1 ได้รับเงินเดือนมากกว่า 1 ชั้น คือได้ 2 ชั้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2522 ที่สงสัยก็คือมีอยู่คนเดียวเท่านั้นที่ได้ 2 ชั้น อย่างนั้นใช้ไหมครับ ผมว่าคุณพัฒนานู ประวัตแล้วทำงานถึง 38 ปี รัวราชการมา 38 ปี ตกลงได้ 2 ชั้นอยู่ปีเดียว ที่เหลืออีก 37 ปี ได้ 1 ชั้นมาโดยตลอด อย่างนั้นหรือเปล่าครับ ผู้ซึ่งได้รับความดีความชอบพิเศษ 2 ชั้นนี้ กราบเรียนผ่านไปยังทางท่านรองนายกฯ ซึ่งท่านคงจะคุ้นเคยรู้จักมาก ขอบพระคุณครับ

LIRT

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ครับ ประเด็นนี้ในเรื่องการขึ้นเงินเดือน 2 ชั้น เขาคงคิดเฉพาะตอนที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว ในช่วงตั้งแต่เป็นระดับ 8 ลงไปก็ได้ 2 ชั้นมาโดยตลอด ปีนี้ก็ได้อีก 2 ชั้น ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขนาด 2 ชั้นปีเดียวยังได้เป็นเลขเอาอย่างโรนะครับ เอาเป็นว่าพอใจกันแล้วนะครับ ก็จะขอติดจากที่ประชุมว่า ที่ประชุมนี้จะให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้จะดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาตามที่คณะรัฐมนตรีเสนอมานี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรให้ความเห็นชอบโปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรให้ความเห็นชอบโปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นเอกฉันท์

ผู้จัดรายงานการประชุมลับ

สมพิศ ศรีบุญลย์วัฒนา

ชุติมา ศรีนัยก

4.36

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปเป็นการประชุมโดยเปิดเผย ซึ่งก็คง
ไม่มีอะไร
ระเบียบวาระที่ ๘ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี ก็หมดวาระการประชุมแล้ว ผมขอ
ปิดประชุม

เลิกประชุมเวลา 12.00 นาฬิกา

ผู้จกรายงานการประชุม

สาวิตรี อมรตานนท์	ศิริลักษณ์ แซ่ตั้ง
วิภาวรรณ นิลบรรจง	สำรวม ผลประสิทธิ์
อุทุมพร แก้วสกลชัย	ละไม ขี้แก้ว
สรยุทธ ปลื้มถนนอม	สมบุญณ์ ชี้มโอบัฐ
อารีรัตน์ พัฒนโคภนพงศ์	รสรินทร์ กนกอุดม
สุภาภรณ์ มาลัยหัตถ์	รุจิรา เนตรบุตร
ชนิกา ศรีสมวงษ์	ประเสวีฐ บั้นสิน
นัยนา เปรมประพันธ์	กฤณา พิมพ์สุวรรณ
วิศมี บ้านเย็น	วิมล แจ่มอัฒตะ
ชลอลักษณ์ ถาวรผล	บังคร แก่นกุล
นนทลี พจนปัญญา	จิราพร พจนวิชัย
ศุภลักษณ์ โอภาสทินิจ	ทิพวรรณ หุนทวีพย์
สุดตะนิง ติษยาทิคม	สันทนา ทวีทรัพย์ผล
สมพิศ ศรีวิบูลย์วัฒนา	ชุติมา ศรีนอก

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร. มติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่..... ๑๔ / ๒๕๓๔.....

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและพิจารณาปิดเผยรายงานการประชุมฉบับ

ที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
	พลอากาศเอก กฤษ เสงี่ยมวงศ์	Woo K S A
	พลเอก วันชัย เรืองตระกูล	Woo S A
	นายไพฑนธ์ พิพัฒน์กุล	
	พลโท ชัยวุฒิ ศรีมาศ	
	นายธรรมบุญ อัครพันธ์	
	พลเอก นฤตง เสงี่ยมวงศ์	
	นายนิคิษฐ์ นาคกรพรพ	
	นายปภัค พัฒนกุล	
๑.	พลเอก ประเสริฐ สารฤทธิ์	W. S. S. A
๒.	นายปวิญญา เอกาภิวัฒน์	W. P. W. A
๓.	พลโท ปรีชา โรจนเสน	W. P. R. A
๔.	พลเรือตรี พิเชฐ ทองสว่าง	W. P. T. A
๕.	พลเรือตรี มณฑิร วิจิตรยุทธศาสตร์	W. P. M. A
๕.	คุณหญิงมณี สมบัติวงศ์ ณ อุรุยา	W. P. M. A
๖.	นายชวินศักดิ์ การุญ	
๗.	พลอากาศตรี อ่ำพล อารุณสมบัติ	W. P. A. A

ตรวจสอบแล้ว วันที่ ๒๓ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔

ข้ากรับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑๔ / ๒๕๓๔

วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๓๔

ประธานสภาผู้บัญญัติแห่งชาติ

Legislative Institutional Repository of Thailand